

Nasza Rodzina Gaudiya Math

Studium ekspansji
Gaudiya Vaisnavizmu
i wielu gałęzi
rozwijających się wokół
Gaudiya Math.

Swami B.A. Paramadvaiti

Czytelnicy zainteresowani tematem tej książki
są zaproszeni do osobistej korespondencji z autorem
na Vrinda USA

VRINDA secretary USA:
4138 NW 23 rd Ave. Miami Fl. 33142
Tel/fax: (305) 638 2503
or E-mail do Pswami@vrindavan.org

VRINDA Home-page na <http://www.vrindavan.org/>
E-mail: vrinda@vrindavan.org

Jeśli chciałbyś poznać dodatkowe adresy,
czy informacje o innych misjach Gaudiya Math,
sprawdź główną stronę internetową World Vaisnava Association:
<http://www.wva-vvrs.org/>
E-mail: wva@wva-vvrs.org

Albo napisz na ten adres:
WVA-VVRS Secretary:
Vrindavan, Gopesvar Road 146
Dist. Mathura UP India PIN:281121

Oryginalnie opublikowane przez VRINDA - The Vrindavan Institute for Vaisnava
Culture and Studies. VRINDA jest członkiem
World Vaisnava Association-Visva Vaisnava Raj Sabha.

© Śri Krishna

Zachęcamy czytelników do rozprowadzania informacji zawartych w tej książce na każdy
możliwy sposób;
podając źródło.

Pierwsze wydanie: 1999 ograniczona edycja 1,000 egzemplarzy
Wydrukowane na Węgrzech.

ISBN: 3 - 927745 - 90 - 1 - Our Family the Gaudiya Math

Książka ta dedykowana jest
wszystkim Vaisnavom i Bhakti Devi.
Wspaniały plan Bhakti Devi,
żeby zatopić cały świat
Świętymi Imionami
Jej Pana i Mistrza
jest naszym jedynym ratunkiem.

Śrila Prabhupada pojawił się w tym świecie, żeby uratować upadłe i uwarunkowane dusze. Jako wybrany posłaniec Śri Czejtanii Mahaprabhu ożywił on Jego sampradaye, wprowadzając wiele nowatorskich strategii nauczania, które z powodzeniem stawily czoła gwałtownie zmieniającym się warunkom, w jakich żyją ludzie wieku Kali. Zstąpił on wraz ze swoimi wiecznymi towarzyszami, żeby wypełnić boski plan Pana. Modląc się do jego lotosowych stóp, błagamy, żeby pozwolono nam wejść do krainy sług jego sług i żebyśmy zostali pobłogosławieni miłosierdziem wszystkich Vaisnavów.

Niech jego chwały będą głoszone we wszystkich, trzech
światach.

Podziękowania:

Książka ta powstała dzięki wspaniałej pomocy B.P. Puri Goswami Maharaja, Śripad B.P. Hrsikesh Maharaja, Śripad B.B. Vishnu Maharaja, Pradyumna Prabhu, Kripa Ram Prabhu, Saranagati devi dasi, Gaurahari Prabhu, Sacimata devi dasi, Srinivas Acharya Prabhu, Ranga Puri Prabhu, Bhagavatamrta Prabhu, Malati devi dasi and Gour Kesava Prabhu. Jnanaraj Prabhu, Kunti devi dasi and Brajendra Nandana Prabhu sponsorowali pierwsze, angielskie wydanie.
Jestem ich wiecznym dłużnikiem.

Drogi czytelniku

Proszę przyjmij moje dandavat pranama do twoich stóp. Spróbuj łaskawie podążać tymi zaleceniami, co pomoże ci zaznajomić się z zawartością i duchem tej książki.

1. Czytaj ją od początku do końca.
2. Wybacz autorowi wszystkie przeoczenia i pomyłki jakich niechcący się dopuścił.
3. Odłóż na bok wszystkie swoje wątpliwości i osądź treść tej książki dopiero po rozważeniu wszystkich punktów w niej poruszonych.
4. Spróbuj znaleźć odpowiedzi na swoje wątpliwości dotyczące Gaudiya Math i jakichkolwiek jej gałęzi.
5. Zauważ, że książka ta nie ma na celu umniejszania czyjejkolwiek pozycji, ale raczej realistyczne wychwalanie wszystkich gałęzi Gaudiya Math.
7. Nie szczędźmy wysiłków w celu stworzenia harmonijnych relacji pomiędzy Vaisnavami całego świata.

Przeprosiny:

Książka ta powstała z pomocą wielu Vaisnavów. Ponieważ wielu z nich nie pamięta wszystkich historycznych szczegółów, kompilowaliśmy te zapiski w miarę zbierania informacji. Pomimo tego nie jest to kompletny zapis i konieczne jest o wiele więcej badań, które pomogłyby zamieścić tutaj dodatkowych członków, czy też informacje o ważnych wydarzeniach w historii Gaudiya Math i wszystkich jej gałęzi. Oprócz tego zawarliśmy tutaj więcej informacji na temat jednych misji, niż na temat innych.

Prawdziwym celem tej książki jest zbliżenie do siebie Vaisnavów z całego świata; i cel ten może zostać lepiej osiągnięty jeśli udałoby się dodać do przyszłych edycji więcej ludzi i wydarzeń.

Dziękuję wam bardzo za to, że poświęcacie wasz cenny czas na czytanie tej książki, którą ofiarowuję u waszych stóp. Dla swojego własnego oczyszczenia zbadałem pewne socjologiczne aspekty naszej rosnącej społeczności Vaisnava.

Mam nadzieję, że czytanie tej książki przyniesie wam satysfakcję.

Daso'smi

Swami B.A. Paramadvaiti

Wprowadzenie

Napisałem tę książkę próbując zadowolić mojego mistrza duchowego, Param Pujyapad Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaja, zwanego czule przez swoich uczniów Śrila Prabhupadem. Mój mistrz duchowy powiedział, że po odejściu wielkiego aczary, powstają wielkie zakłócenia i chaos. Obecny rok jest setną rocznicą jego pojawienia się, a jego zwolennicy i uczniowie są w jakiś sposób podzieleni i rozsypani po całym świecie. Czy jest to plan Kryszny, który chce, żeby Jego wielbiciel bardziej się podporządkowali?

Słyszeliśmy i byliśmy świadkami, jak po odejściu Śrila Bhaktisiddhanty Saraswatiego Prabhupada, jego uczniów ogarnęła wielka dezorientacja. Podobny chaos zapanował po odejściu Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami Maharaja, Śrila Bhakti Rakshak Śridhar Dev Maharaja i wielu innych, wielkich aczaryów. Nawet po odejściu Pana Czejtanii, Jego sampradaya przeszła przez trudny okres. Podążając tym wzorem, możemy zobaczyć jak po okresie wznoszenia wielkich świątyń we Vryndavanie, nadszedł okres muzułmańskich ataków, kiedy to wielkie pomniki religii Vaisnava zostały poważnie uszkodzone, a Bóstwa musiały zostać ukryte.

Szcześliwie świetność Vryndavany została później przywrócona przez Śrila Viśvanatha Cakravarti Thakura i Śrila Baladeva Vidyabhusana. Następnie, kiedy zakwestionowano autentyczność Gaudiya Sampradayi, Śrila Baladev Vidyabushan napisał swoją słynną Govinda Bhaszę; komentarz Gaudiya Sampradayi do Vedanta Sutry. Lata później, dzięki działaniom Bhaktivinoda Thakura, zaczęła spełniać się przepowiednia Śri Czejtanii Mahaprabhu, mówiąca że Vaisnavizm rozszerzy swój wpływ na cały świat, a Święte Imiona Pana będą śpiewane w każdym mieście i każdej wiosce.

Studia Śrila Bhaktivinoda doprowadziły go najpierw do nauk zachodniej filozofii. Dopiero po zetknięciu się z oryginalnymi pismami Vaisnava odkrył wielki skarb świata, kryjącego się wewnątrz nich; świata zasłoniętego historycznym rozwojem wydarzeń jego epoki. We wczesnej młodości Bhaktivinoda Thakura, Vaisnavizm w Bengalu cierpiał pod brytyjskim uciskiem, który zastąpił muzułmańską tyranię. Pod wpływem wielu grup pseudo-Vaisnavów i ich zdegradowanych, zmysłowych praktyk udających Vaisnavizm, została nadszarpnięta opinia naszej sampradayi i kultury wedyjskiej w ogóle.

Bhaktivinod Thakur rozpoczął więc swoją własną misję, której celem było pokonanie wszystkich tych nadużyć i zniekształconej filozofii i zaczął energicznie nauczać czystego Vaisnavizmu. Ustanowił również proces Nama Hatta, służący rozprzestrzenianiu Świętego Imienia na całym świecie, bez ograniczeń. W ten sposób pokonał on wszystkie tradycyjne przeszkody, jak np. świadomość kastowa, przeinaczanie nauk, czy zawłaszczanie sobie praw do nauk Pana Czejtanii.

Dwa pokolenia później, mój mistrz duchowy, Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj, wypełnił przepowiednię Śri Czejtanii Mahaprabhu, jak również pragnienie wszystkich aczaryów, przynosząc nauki Indii reszcie świata; przyprowadzając w ten sposób do stóp Vaisnavów nowych bhaktów, ze wszystkich krajów i warstw społecznych.

Dzisiaj, dwa lata po powtórny ustanowieniu Viśva Vaisnava Raj Sabha, pod przewodnictwem najstarszego, żyjącego ucznia Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Saraswatiego, Śrila Bhakti Promode Puri Goswami Maharaja, stało się oczywiste, że uczniowie z różnych gałęzi Gaudiya Math tęsknią za połączonym wysiłkiem w służbie

dla naszej sampradayi. Możemy widzieć, że wysiłki poszczególnych Vaisnavów zaczęły przynosić owoce.

W miarę jak nauki Pana Czejtanii zaczynają obejmować świat tak wieloma różnymi ramionami, przypomina nam się wszechprzenikająca forma kosmiczna Pana.

Zebrałem tutaj, tak jak mogłem, informacje o historii naszej rodziny, Gaudiya Math, w służbie dla moich przyjaciół i starszych Vaisnavow. Czasami nie szanujemy tego, czego nie znamy i kierując się naszą własną, wynikającą z niedojrzałości słabością, jesteśmy pochopni w osądzaniu innych. Niektórzy wielbicieli nie zdają sobie nawet sprawy, że jako jedna z gałęzi, są członkami rodziny Gaudiya Math.

Z całą pewnością nie wygląda to dobrze, kiedy ktoś ignoruje inne gałęzie tego samego drzewa, które dało życie jego miłosnej służbie oddania. Możemy widzieć, że różne pokolenia i misje łączą się we wspólnym wysiłku, w prawdziwym duchu Jedności w Różnorodności. Potrzebujemy tej współpracy. Jest to prawdziwy sankirtan, wspólne intonowanie Świętych Imion; bez prób kontrolowania się nawzajem, ale raczej w miłości i służeniu sobie nawzajem. Oczywiście ciągle czeka nas długa droga, do przekonania wszystkich Vaisnavów, żeby oddali swoje serce temu planowi Śrila Rupy Goswamiego Prabhupada i Śrila Jivy Goswamiego Prabhupada. Ten wspólny wysiłek obdarzy Vaisnavów tego świata niespotykaną do tej pory mocą.

Prawdą jest też jednak to, że czasami gałąź drzewa Pana Czejtanii może uschnąć i odpaść od drzewa. Nie jesteśmy ani szczęśliwi, ani dumni z tego powodu, ciągle jednak może się to zdarzyć, kiedy na przykład będzie się szerzyła Vaisnava aparadha, albo kiedy duchowe nauki zostaną poważnie zniekształcone, przez jakieś źle motywowane osoby. W niektórych rozdziałach tej książki będziemy musieli rozwinąć ten temat, dzięki czemu będziemy wiedzieć jak się zachowywać i ustrzec się błędów popełnionych przez innych. Powinniśmy zawsze iść ścieżką, która pewnie poprowadzi nas do grupy Śrimati Radharani i Jej upełnomocnionych agentów.

Modłę się do was wszystkich, czytelnicy tej książki; pobłogosławcie tą upadłą duszę, która, pomimo jej niskich narodzin i beznadziejnych okoliczności w jakich się znajduje, odważyła się zgłębiać tak wzniosły temat. Zrobiłem to, aby wychwalać mojego mistrza duchowego i wszystkich waszych mistrzów duchowych, bez żadnych ograniczeń. Proszę wybaczyć mi jeśli przeoczyłem jakąś ważną informację, albo jeśli popełniłem jakieś błędy.

Niech Śrila Gurudeva prowadzi nas tak, żebyśmy mogli pisać te słowa mając w sercu tylko służbę dla niego. Niech Gauranga Mahaprabhu, ucieleśnienie boskiej pary Brajendra Nandana Kryszny, svayam rupy Pana i Jego ukochanej Śrimati Radhiki, svarupa śakti, pobłogosławi nas, żebyśmy nigdy nie stracili towarzystwa Jego poufnych sług. Niech Pan Visnu, Śri Narasingha Bhagavan, opiekun wszystkich Vaisnavów, chroni nas od pomyłek w tej prezentacji. I ty, ukochany Vaisnavo Thakurze, módl się za moją duszę, żeby straciła pociąg do tej ziemskiej egzystencji i żeby osiągnęła schronienie u lotosowych stóp Śri Nityanandy.

Jest to moja zuchwała prośba

Swami B. A. Paramadvaiti

Część pierwsza

The Harmonist

Ruch Śri Czejtanii Mahaprabhu

Ontologia i historia ruchu Śri Czejtanii Mahaprabhu wypełniła już wiele tomów. Istnieją Jego biografie napisane przez Krishna das Kaviraja Goswamiego, Vrindavana das Thakura i Lochana das Thakura. W trakcie rozwoju Jego sampradayi zostały napisane kolejne książki o Jego życiu i naukach, które opublikowano w wielu językach.

Chciałbym tutaj wskazać na interesujący szczegół: jak Śri Czejtania Mahaprabhu ustanowił w naszej sampradayi Jedność w Różnorodności. Jak na przykład wysłał wielu Vaisnavów, żeby ustanowili gałęzie Jego rodziny w różnych miejscach. Vaisnavowie ci, w swoich różnych nastrojach przyciągnęli do Śri Czejtanii Mahaprabhu wielu zwolenników. Możemy znaleźć wśród nich Śri Nityanandę Prabhu, Jahnavi devi, Śri Advaitę Prabhu, Svarupa Damodara, Raya Ramanandę jak również Gadadhara Pandita w Navadvip; Vakreshvara Pandita i Prabhdanandę Sarasvatiego w Południowych Indiach i Vrindavan, sześciu Goswamich we Vrindavan, Śyamanande Pandita w Orissie, Narottama das Thakura w Manipur i wielu innych miejscach, Śrinivasa Aczaryę w Bihar i innych miejscach. Wszyscy ci towarzysze Pana byli w jakiś sposób powiązaniu z Viśva Vaisnava Raj Sabha Śrila Sanatany Goswamiego, Śrila Rupy Goswamiego i Śrila Jivy Goswamiego i w dzisiejszych czasach oddajemy cześć im wszystkim, choć zasadniczo nie mamy zbyt silnego związku z ich poszczególnymi sukcesjami uczniów.

Tolerancja i szacunek wobec wszystkich Vaisnavów i ich różnych nastrojów jest naturą nauk Śri Czejtanii. Podczas gdy większość towarzyszy Śri Czejtanii Mahaprabhu była w nastroju zwolenników Śrimati Radhiki, to jednak niektórzy byli w nastroju sakhya-bhava, a jeszcze inni czuli bhavę miłości dla Śri Ramy. Ponieważ wraz z upływem czasu rozwinęły się liczne rodzaje prakrita-sahajiyów, ocena jakości tych grup stała się bardzo trudna. Na szczęście pisma dają nam wiele wskazówek co do tego jak rozpoznać adhikara i autentyczność Vaisnavy. Faktem jest, że Śrila Bhaktivinod Thakur był wielkim obrońcą godności tego co Vaisnavizm ma do ofiarowania światu. Dzisiejszy Vaisnavizm jest pełną energii mocą religijnego entuzjazmu, rozprzestrzeniająca się na całym świecie, w postaci wielu misji i indywidualnych nauczających Vaisnavów, którzy przestrzegają ścisłych zasad sanatana-dharmy. Jako wielbiciele osobowego Najwyższego Boga, Vaisnavowie ofiarowują światu teizmu niesekciarski i pełen miłości dar.

Śrila Prabhupad Bhakti Siddhanta Sarasvati Thakur powiedział: "Przyjmujemy w naszej linii tych, którzy są w pełni doskonałymi duszami, którzy znają właściwą siddhantę i którzy są rasika, bez względu na to skąd przychodzą." W ten sposób wszystkie z różnorodnych linii Vaisnava były reprezentowane w naszej parampara, w tym, czy innym miejscu.

Istnieje wiele linii sukcesji uczniów, ale Śrila Prabhupad Bhakti Siddhanta Sarasvati Thakur powiedział, że my uznajemy guru-parampara, a nie sukcesję uczniów.

Guru-parampara składa się wyłącznie z tych, którzy byli bhagavata-guru, nawet jeśli nie mieli oni żadnych uczniów i dlatego nie zaczyna się od nich żadna, bezpośrednia sukcesja uczniów. Niektórzy z nich mogli nie inicjować żadnych uczniów, ale mimo tego

są jagat-guru. W ten sposób, ze swoją wszechogarniającą wizją zebrał on wszystkich mahajanów i stworzył to co znamy jako bhagavat-parampara, czy też guru-parampara.

Po odejściu Viśvanatha Cakravarti Thakura powstało wiele rodzinnych sukcesji uczniów, ale Śrila Prabhupad Bhakti Siddhanta Sarasvati Thakur zignorował je wszystkie i uznał Baladeva Vidyyabushanę, a następnie Jagannatha das Babajiego. Przyjął tylko tych, w których widział prawdziwą, duchową siddhantę. Ani wysłuchanie mantry, ani ubranie dhoti, czy jakiegoś innego stroju, otrzymanego od guru nie czyni kogoś prawdziwym następcą mistrza duchowego. Śrila Bhaktivinod Thakur nie otrzymał żadnej mantry od Jagannatha das Babaji Maharaja; w jaki sposób był więc jego uczniem? Był uczniem jego idei, jego uczucia dla Kryszny, jego koncepcji rasy i koncepcji tattvy. Na tym polega bycie uczniem. Większość ludzi tego nie rozumie, ale Śrila Prabhupad Bhakti Siddhanta Sarasvati Thakur, mając taką wizję ogłosił, że to jest nasza linia.

Śrila Gaur Kishor das Babaji Maharaj również nie był inicjowanym uczniem Śrila Bhktivinoda Thakura, ale z zapalem przyjął on jego uczucia i idee i dlatego jego imię pojawia się jako następne w parampara. W tym momencie niektórzy z babajich mówią: "Czym uczniem jest Śrila Bhaktisiddhanta Sarasvati? Kto dał mu sannyasę? Dlaczego nie nosi on takiego samego stroju jak Sanatana Goswami? W naszej sampradayi, w przeciwieństwie do Śrīman Mahaprabhu, który przyjął sannyasę od Keśavy Bharati, wszyscy noszą biały strój, ale on nosi szafran i przyjął dandę. Jak on może to robić?" Ale jaki związek ma kolor stroju z bhakti? Czy istnieje jakikolwiek związek między nimi?

***kiba vipra, kiba nyasi, sudra kene naya
yei krsna-tattva-vetta, sei 'guru' haya***

"Bez względu na to, czy ktoś jest braminem, sannyasinem, czy śudra, jeśli tylko zna kryszna-tattwę, jest guru" (CC, Madhya-lila 8.128), więc co dopiero jeśli jest Vaisnava? Śrila Prabhupad Bhakti Siddhanta Sarasvati Thakur myślał: "Nie mamy wystarczających kwalifikacji, żeby nosić taki sam strój jak te wielkie osobistości, jak Rupa, Sanatana, Jiva i Krsnadas Kaviraj. Będziemy więc używali zwykły strój sannyasina i nie przyjmujemy stroju paramahamsa-babajich. Pozostając wewnątrz systemu varnaśramy jako brahmaczarini i sannyasini, będziemy utrzymywać ideał tego stroju paramahamsa nad naszymi głowami. W przeciwnym razie, jeśli przyjmujemy ten strój i popełnimy jakieś grzeszne czynności, będzie to aparadhą u stóp Rupy i Sanatany."

Niektórzy babaji noszą strój paramahamsy i rozdają wzniosłe gopi-mantry każdemu, kto o nie poprosi, natomiast Śrila Prabhupad Bhakti Siddhanta Sarasvati Thakur trenował brahmaczarinów i uczył ich jak kontrolować zmysły. Więc co jest właściwe? Śrila Prabhupad Bhakti Siddhanta Sarasvati Thakur chciał, żebyśmy najpierw zrozumieli jaka jest siddhanta: jiva-tattva, maya-tattva, bhagavat-tattva, jak uniknąć mayi w formie kanaka, kamini i pratistha - są to początkowe instrukcje.

Gopi-bhava jest czymś bardzo wzniosłym; najpierw musimy zrozumieć że "Jestem Kryszna-dasem" i zacząć przyjmować Harinama. Ale niektórzy babaji od razu rozdają każdemu, kto do nich przyjdzie swoje koncepcje gopi-bhava i intonują: "Jestem gopi, jestem gopi," stwarzając w ten sposób zakłócenia w społeczeństwie.

Nasza sampradaya

Sampradaya, dana nam przez naszych mistrzów duchowych pochodzi od samego Pana Śri Krysny. Wielka liczba mistrzów duchowych, przez wieki reprezentowała Najwyższego Pana w tym świecie. W ten sposób ukształtowali oni ewolucję szkoły Vaisnava. Śrila Madhavacarya okrył szczególną chwałą szkołę znaną jako Brahma Sampradaya, a pojawienie się Śrila Madhavendry Puri jeszcze bardziej wzbogaciło jej nauki. Następnie Brahma Madhva Sampradaya została bezgranicznie pobłogosławiona pojawieniem się Śri Czejtania Mahaprabhu. Przyjął On naszą sampradayę i został inicjowany przez ucznia Śrila Madhavendry Puri, Śrila Isvarę Puri. Poprzez Niego ta transcendentalna szkoła jest obecnie znana jako Brahma Madhva Gaudiya Sampradaya.

Śri Czejtania Mahaprabhu jest samym Najwyższym Panem. Pojawił się, żeby uratować upadłe dusze wieku Kali Swoim Ruchem Sankirtana; wspólnym intonowaniem Świątych Imion Pana. Innym wielkim darem Śri Czejtania Mahaprabhu jest ponowne odkrycie Śri Vrindavan Dham. Przepowiedział On, że Gaudiya sampradaya osiągnie każdego zakątka świata. Jego główni uczniowie, sześciu Goswamich z Vryndavany pobłogosławiło nas potopem pism, które są szczegółowym przewodnikiem dla Vaisnavów obecnego wieku.

Nauki i czyny wszystkich mistrzów duchowych w tej linii zasługują na przestudiowanie. Ciągłe jednak poznanie szczegółowej historii naszej sampradayi zależy od dostępu do informacji. Żeby pomóc w zrozumieniu procesów kształtowania się różnych gałęzi naszej sampradayi przedstawiłem tutaj wiele szczegółów. Dzięki szerokiemu nauczaniu Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami Maharaja pojawiła się wielka potrzeba towarzystwa Vaisnavów. Wszystko to pomaga w formowaniu różnych gałęzi sampradayi, które obejmują świat ciasną siecią misji Vaisnava.

Ważne jest, żebyśmy zrozumieli, że ważność poszczególnych mistrzów duchowych jest linią ratunkową w rozprzestrzenianiu naszej sampradayi, ale nigdy nie mogą oni przyćmić najwyższej wartości Najwyższego Pana i Gaudiya Vedanta siddhanty. W ten sposób, przez lata pojawiło się i odeszło wielu mistrzów duchowych, ale Śri Krysna, Jego ukochana Śrimati Radhika i ich połączona inkranacja Śri Czejtania Mahaprabhu, są Bóstwami powszechnie wielbionymi przez wielu Vaisnavów.

Biorąc pod uwagę historię naszej sampradayi widzimy jak poszczególni mistrzowie duchowi nie są traktowani z taką samą ważnością z jaką różni uczniowie powinni traktować swoich poszczególnych guru. Główny nacisk kładzie się na ich nauki i ich wkład w rozwój sampradayi. Ich wyjaśnienie Vedanty, ich wkład literacki, Bóstwa, które zainstalowali, miejsca pielgrzymek jakie ustanowili, ich wkład w rozwój drzewa Czejtania i ich relacje z innymi Vaisnavami; to wszystko bierze się pod uwagę, oceniając znaczenie czyjegoś wkładu w rozwój szkoły Vaisnava.

Dlatego mówi się również, że aczaryowie wylaniają się sami. Lśnią oni światłem swojej służby. Nawet ci aczaryowie, którzy nie wyróżniają się w naszej historii, są tak samo ważni dla swoich uczniów jak słynni aczaryowie. Poza przypadkiem osoby, która jest oszustem i nie dba o prawdziwe życie Vaisnavy, Śri Czejtania Mahaprabhu potwierdza w Czejtania Czaritamricie (CC Madhya-lila 7.128-129), że będzie osobiście

chronił każdego, kto uczy wiedzy o Krysznie, tak jak została przedstawiona w Bhagavad Gicie i Śrimad Bhagavatam:

"Nauczaj każdego jak podążać za naukami Pana Śri Kryszny, tak jak naucza o nich Bhagavad Gita i Śrimad Bhagavatam. W ten sposób zostań mistrzem duchowym i próbuj wyzwolić wszystkich na tej ziemi." Następnie Śri Czejtania Mahaprabhu powiedział braminowi Kurmie: "Jeśli będziesz przestrzegał tej instrukcji, twoje materialistyczne życie domowe nie zatrzyma twojego postępu duchowego. Co więcej, jeśli będziesz przestrzegał tych zasad, znów się tutaj spotkamy, albo raczej nigdy nie stracisz Mojego towarzystwa." (CC Madhya-lila 7.128-129)

**The Viśva Vaisnava Raj Sabha
World Vaisnava Association
(Światowe Towarzystwo Vaisnava)**

Śri Czejtania Mahaprabhu jest najbardziej kochającą i pokorną, miłosierną i sięgającą w przyszłość osobistością w najnowszej historii boskiego przewodnictwa, manifestującego się w tym świecie dla wszystkich Vaisnavów. Byłoby wspaniale, jeśli Jego plan zatopienia całego świata Świętymi Imionami mógłby się spełnić dzięki Viśva Vaisnava Raj Sabja, czyli World Vaisnava Association, które zostało zaprojektowane przez nikogo innego, jak naszego drogiego Śrila Rupe Goswami Prabhupada i promowane przez jego ukochanego Śrila Jive Goswami Prabhupada.

Od swojego powstania Viśva Vaisnava Raj Sabja wiele razy manifestowało się na nowo i ostatnim razem stało się to pod przewodnictwem Śrila Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura Prabhupada. Jest więc czymś naturalnym, że jego najstarszy, żyjący uczeń Śrila Bhakti Promode Puri Maharaj kontynuuje tę ważną misję.

Fakt, że Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj spełnił przepowiednię Pana Czejtanii, głoszącą, że imię Kryszny będzie intonowane na całym świecie, objawił prawdziwe znaczenie nazwy World Vaisnava Association i potrzebę istnienia takiego towarzystwa w wieku, w którym obecnie żyjemy. W ten sposób Viśva Vaisnava Raj Sabha, czyli World Vaisnava Association (WVA-VVRS) jest planem naszych aczaryów i wszyscy żyjący uczniowie Śrila Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura przyjęli je jako wznowienie oryginalnego Sabha, ustanowionego w czasach Pana Czejtanii. Wszyscy aspirujący Vaisnavowie, w linii Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura, którzy próbują służyć swoim poszczególnym guru automatycznie są członkami WVA-VVRS, bez względu na to czy o tym wiedzą, czy to akceptują, czy też nie. Wiele osób, które są aktywnie zaangażowane w ponowne ustanowienie WVA-VVRS jest tutaj wspomnianych na różne sposoby. Niektórzy członkowie należą do grupy członków-założycieli WVA-VVRS. (WVA-VVRS ustanowiło prawo, że każdy sannyasin, czy aczarya, który przyłącza się do WVA-VVRS będzie uważany za pełnoprawnego członka-założyciela.) W międzyczasie niektóre misje nie popierają oficjalnie WVA-VVRS, pomimo tego jednak, wielu ich członków jest zaangażowanych w WVA-VVRS na platformie indywidualnej.

Ponieważ książka ta jest skierowana do całej rodziny Gaudiya Math i ponieważ założyciel Gaudiya Math, Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur jest również słynny jako Śrila Prabhupada, zdecydowaliśmy na rzecz jasności i etykiety, że będziemy używać wobec wszystkich Vaisnavów albo ich imion z inicjacji, albo imion

sannyasińskich. Vaisnavowie z innych sampradayi Vaisnava, czy innych gałęzi drzewa tradycji Czejtanii również mogą być członkami WVA-VVRS, o ile rozumieją, że Najwyższy Pan Śri Czejtania Mahaprabhu wybrał Śrila Prabhupada Bhaktisiddhantę Sarasvati Thakura, żeby był Jego specjalnym agentem, który spełni Jego przepowiednię.

W naszej pokornej opinii Gaudiya Math zachowuje i rozprzestrzenia w najwspanialszy sposób całą, teistyczną misję Vaisnava, której celem jest przyniesienie korzyści całemu światu. Jest czymś godnym uwagi, jak zostanie to jasno pokazane w dalszej części tej książki, że Pan Śri Krysna użył Gaudiya Math w Swoim planie rozdania całemu światu nauk Vaisnava. Mówimy to z pełnym szacunkiem wobec wielkiego wkładu czterech sampradayi Vaisnava i ich wiekowych tradycji, jak również innych zwolenników Czejtanii Mahaprabhu, którzy zachowali czystego ducha linii Mahaprabhu. W rzeczywistości jednym z projektów Viśva Vaisnava Raj Sabha jest zbadanie drzewa Czejtanii i wejście w kontakt z wszystkimi Vaisnavami starszych sampradayi Południowych Indii, które zostały pobłogosławione osobistą wizytą samego Śri Czejtanii Mahaprabhu.

WVA-VVRS działa, żeby zjednoczyć Gaudiya Math i jego wszystkie przedłużenia i rozwijające się gałęzie; żeby zainspirować indywidualnych wielbicieli do podjęcia odpowiedzialności za nauczanie i żeby przynieść całemu światu Vaisnava, obejmujące wszystko, dziedzictwo Śri Czejtanii Mahaprabhu. Postęp w tym połączonym wysiłku jest już widoczny, jak pokazują to wcześniejsze WVA-VVRS Mela odbywające się w Śrivas Angan, Mayapur, jak również nasze wspólne prezentacje internetowe.

Aczaryowie i misje pragnące zaangażować się bardziej aktywnie w plany WVA-VVRS są zapraszani, żeby przyłączyć się do naszych, odbywających się dwa razy w roku zebrań organizacyjnych WVA-VVRS, na których będą mogli przedstawić swoje propozycje wszystkim członkom WVA-VVRS. Spotkania te odbywają się przed każdym, międzynarodowym zebraniem. Stopniowo zebrania te zaowocują efektywną ewolucją WVA-VVRS, stając się wspólnym forum, koordynującym przyszłe plany rozprzestrzenienia dziedzictwa Vaisnava na całym świecie.

Wysiłki WVA-VVRS służą wspólnej sprawie wszystkich Vaisnavów; szczególnie tych zainteresowanych nauczaniem. Jednym z elementów działań WVA-VVRS jest informowanie się nawzajem o dokonaniach i pracy poszczególnych misji Vaisnava. Ułatwia to dzielenie się osiągnięciami w nauczaniu z innymi misjami, jak również stwarza przyjazne środowisko, które jest pociągające dla innych sampradayi Vaisnava, pozostających do tej pory, z tej czy innej przyczyny, odizolowanych w swoich własnych grupach. Kiedy zobaczą jak Pan Czejtania zainspirował rozciągające się na cały świat gałęzie Swojej sampradayi, do stworzenia atmosfery służącej rozprzestrzenianiu yuga dharmy w tym świecie, poczują pragnienie wsparcia wspólnej sprawy swoim towarzystwem. Oprócz tego świat nauczy się postrzegać Vaisnavizm jako prawdziwą, światową religię, stojącą wysoko ponad tym, co główny nurt religijny i świecki uznał za dziwną sektę.

Historia Vaisnava, nie ukazuje w jakimkolwiek swoim momencie, żeby jakaś określona szkoła Vaisnava mogła zgłosić swoją wyłączność do reprezentowania tradycji Vaisnava. To właśnie Jedność w Różnorodności, która manifestuje się w różnych uczniach, różnych guru, zakładających nowe gałęzie tego samego drzewa, jest tym, co sprawiło, że tradycja Vaisnava przetrwała po dziś dzień. W ten sposób gałęzie drzewa Vaisnava objęły cały świat, czasami przy tylko niewielkim, a czasami przy żadnym

kontakcie ze sobą. Rzecz jasna, że w miarę upływu lat, spowodowało to rozwój różnorodnych stylów i praktyk. Patrząc przez pryzmat pism wedyjskich i pism zwolenników Pana Czejtanii, można łatwo rozpoznać, kto jest prawdziwym zwolennikiem tych wzniosłych nauk.

Przejrzysty przekaz transcendentalnego nurtu, który można znaleźć w misjach Vaisnava (reprezentowanych przez ich poszczególnych, duchowych przywódców) zależy tylko i wyłącznie od boskiego pragnienia Boga. Samasthi-guru jest boską zasadą sukcesji uczniów; vyasti-guru są indywidualnymi reprezentantami tej zasady. Tak jak różne gniazdka elektryczne mogą różnić się od siebie swoim kształtem, czy miejscem położenia, ale utrzymują swoją funkcjonalność, dzięki połączeniu z prądem elektrycznym, pochodzącym z tej samej elektrowni, tak samo boska zasada guru-tattvy manifestuje się poprzez boskie objawienie w sercu vyasti-guru.

WVA-VVRS uznaje tylko te szkoły, które uczą tradycyjnych wartości Vaisnava i nie promują żadnej, określonej linii, czy gałęzi, kosztem innych. Pomimo tego WVA-VVRS nie aspiruje do osądzania czyjejś autentyczności, czy bona fide natury, jeśli o to chodzi. Tylko w skrajnych przypadkach komisja będzie badała zdolność jakiejś określonej grupy do uczestniczenia w działalności WVA-VVRS, w zgodności z zasadami tradycji Vaisnava. Oprócz tego WVA-VVRS nie bierze odpowiedzialności za nikogo, kto ogłaszając się Vaisnavą i będąc w jakiś sposób formalnie powiązany z WVA-VVRS, popełni jakieś przestępstwo. Takie rzeczy są nie do uniknięcia i WVA-VVRS nie posiada aktywnej możliwości "naprostowania" kogokolwiek. W przypadku poważnego nadzarpnięcia dobrego imienia Vaisnavy, ta sama komisja, która bada skrajne przypadki, zadecyduje czy określony członek, albo misja powinni zostać usunięci z listy członków WVA-VVRS.

Jest to dla nas zaszczyt i wielkie pragnienie, żeby przyjąć wszystkich, prawdziwych teistów w kochającym gronie WVA-VVRS. WVA-VVRS otwiera swoje drzwi dla wszystkich Vaisnavów, którzy chcą odrzucić wszystkie swoje powierzchowne konflikty z innymi grupami Vaisnava; którzy chcą wybaczyć i zapomnieć o wszystkich przewinieniach jakich inni dopuścili się w przeszłości i którzy chcą przyłączyć się do kirtanu Śri Czejtanii Mahaprabhu, tak jak planowali to nasi aczaryowie. Maya dzieli - Kryszna łączy. WVA-VVRS jest jednoczącą siłą Kryszny. Jednoczenie się w duchu, dla wspólnej sprawy nie stanowi zagrożenia dla czyichs indywidualnych odpowiedzialności wobec swojej własnej misji. Byłoby bardzo owocne, jeśli udałoby się nam odrzucić nasze spory co do różnic w rytuałach i w tradycji i skupić się na naszej prawdziwej służbie: ratowaniu świata od impersonalnej obojętności i apatii wobec służby dla osobowego Boga.

Książka ta ma na celu pokazanie jak Kryszna błogosławi prawdziwego wielbiciela opieką, która mu obiecał i jak utrzymywana jest czystość Jego sampradayi. Wszyscy Vaisnavowie powinni stawić czoła horrorowi tego wieku, objawiającemu się eksploatacją natury i szerzącym się materializmem i dzieląc ten sam cel powinniśmy pozostać silnie zjednoczeni. W ten sposób Viśva Vaisnava Raj Sabha stanie się forum, służącym planom Najwyższego Pana. Naturalnym i logicznym owocem zrozumienia celów WVA-VVRS, będzie to, że wszyscy Vaisnavowie połączą się aktywnie w tym wspólnym wysiłku.

Początki Gaudiya Math

Śrila Bhaktivinod Thakur przyjął inicjację w Gaudiya sampradayi od Vipin Bihari Goswamiego. Śrila Bhaktivinod Thakur był pierwszym aczaryą Vaisnava, który promował nauki Vaisnava w świecie zachodnim, rozpoczął on również program Nama Hatta, który służył hojnemu rozdawaniu Świętego Imienia. Podczas jego życia wielu Vaisnavów osiągnęło duże znaczenie. Pomiędzy nimi była osoba, będąca głównym źródłem jego inspiracji, Śrila Jagannath das Babaji, z którego pomocą udało mu się odkryć na nowo prawdziwe miejsce narodzin Śri Czejtanii Mahaprabhu. Następnie wszedł on w kontakt ze Śrila Gaur Kishor das Babaji Maharajem, który choć uważał się za ucznia Śrila Bhaktivinoda Thakura, został poproszony przez niego o strój i mantrę vanaprasty. Thakur wysłał swojego syna, Śrila Bhaktisiddhantę Sarasvati Thakura, żeby przyjął schronienie Śrila Kishor das Babaji Maharaja. Po początkowym oporze ze strony Babaji Maharaja, chłopak został w końcu przyjęty na jego ucznia, po czym był edukowany zarówno przez ojca jak i przez guru, żeby pomóc wznieść się temu światu, ucząc go świętego Ruch Sankirtanu. W ten sposób została przygotowana scena, na której miała rozpocząć się misja, która zmieniła sposób w jaki postrzegano Vaisnavow i Vaisnavizm na świecie. Była to misja, która znana jest obecnie, na całym świecie jako Gaudiya Math.

Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur założył Gaudiya Math wraz z Kunja Babu i innymi bliskimi towarzyszami. Zaraz po tym jak Gaudiya Math zostało legalnie ustanowione, Śrila Prabhupada i jego wielbicieli o mały włos nie zginęli w wypadku. Kiedy wychodzili z publicznego budynku, balkon nad wejściem stracił podporę i spadł, roztrzaskując się zaledwie kilka centymetrów od wielbicieli i Śrila Prabhupada. Nieporuszony, Śrila Prabhupada odważnie przepowiedział wspaniałą działalność nowej misji, ogłaszając: "Gaudiya Math stani się znane z tego, że będzie ratowało ludzi od nieuchronnej śmierci."

Przyjmując nastrój swojego ojca i guru Śrila Prabhupada stał się bardzo zdeterminowanym nauczającym, znanym jako "guru-lew". Jego uczniowie pracowali bardzo ciężko, żeby pomóc swojemu guru i w wielu ośrodkach zaczęło kwitnąć czczenie Bóstw. Dzięki wysiłkom wielu wybitnych uczniów założyciela, pierwotny program Nama Hatta dał narodziny wielu poważnym aśramom. Każdy, począwszy od prostych mężczyzn i kobiet, aż do królów i sławnych ludzi, otrzymywał po równo łaskę Śri Gaudiya Math.

W swoich początkach misja była prawdziwym objawieniem w świecie Vaisnava, wprowadzając wiele innowacji w sposobie nauczania. Zapoczątkowanie pozycji tridandi sannyasina w Gaudiya sampradayi dla wielu było wielką niespodzianką. Połączenie idei osobowego Boga i Jego niepojętej, nieskończonej potęgi było również czymś całkiem nowym w świecie, gdzie impersonalizm i politeizm były synonimami Hinduizmu. Równocześnie jednym z mocnych punktów Gaudiya Math był wysiłek w wysyłaniu swoich członków w świat, dzięki czemu Zachód stał się jednym z celów entuzjastycznych misjonarzy Gaudiya Math.

20 lipca 1933 roku Gaudiya Math zostało oficjalnie zaprezentowane królowi i królowej Anglii. Tuż po tym, w Londynie (London Gloucester House, Cornwall Garden, W7 South Kensington) ustanowiono pierwsze, europejskie centrum nauczania (znane pod

imieniem Gaudiya Mission Society of London). Prezydentem stowarzyszenia został Lord Zetland, Angielski Sekretarz Stanu.

Drugie europejskie centrum otworzył w Berlinie (W30 Eisenacherstr 29) Śrila B. H. Bon Maharaj.

Niewiele później, 8 października 1935 roku kilku pierwszych, aspirujących wielbicieli zostało oficjalnie powitanych na Howrah Station, w Kalkucie przez Maharaja Burdwanu, Śri Bijoy Chand Mahatab.

Gaudiya Math objawiło światu, że Śrimad Bhagavatam jest prawdziwym skarbem Vedanty i dojrzałym owocem wiedzy wedyjskiej. W ten sposób świat otrzymał punkt widzenia pełen oddania dla Jedyne go, Najwyższego Pana. Pan może pojawić się jako wiele, różnych avatarów, nie tracąc przy tym niczego ze Swojej pierwotnej pozycji. Podobnie jak Chrześcijaństwo, choć o wiele starsza, tradycja wedyjska (taka jaką zaprezentowało Gaudiya Math) uczy jak stać się kochającym sługą Pana w wiecznym świecie. W tradycji tej miejsce to nazywa się Goloka Vryndavana i leży poza zasięgiem naszych materialnych zmysłów.

Prosty styl życia promowany przez Gaudiya Math przynosi również nadzieję światu, który dąży do samozniszczenia, w swoim głodzie materialnego zaawansowania i braku duchowego zaangażowania i wewnętrznej satysfakcji.

Podróże Śri Czejtanii Mahaprabhu do różnych części Indii były pierwszą prezentacją, która pokazała światu jedność myśli Vaisnava. Śrila Bhaktivinod Thakur przepowiedział, że dzięki wpływowi nauczania Śri Czejtanii Mahaprabhu wszystkie sampradaye Vaisnava połączą się w tym wieku. Spełniając tą przepowiednię i upamiętniając święte podróże Śri Czejtanii Mahaprabhu, Gaudiya Math zaczęło ustanawiać tirtha w całych Indiach i zainstalowało odciski stóp Mahaprabhu w siedemnastu miejscach. W działalności założyciela aczaryi Gaudiya Math można było również zobaczyć pragnienie gloryfikowania aczaryów wszystkich sampradayi Vaisnava. Zainstalował on ich Bóstwa w głównej siedzibie Gaudiya Math w Śri Mayapur, publikował ich pisma i założył kilka świątyń Gaudiya Math w południowych Indiach.

Vaisnavowie nieustraszenie rozwijali swoją misję pod flagą Gaudiya Math. Ustanowiono świątynie w sercach wielkich, współczesnych miast; publikowano i rozprowadzano starożytną literaturę Vaisnava; Vaisnavowie zaczęli używać do nauczania samochodów, łodzi i innych maszyn; materializm został zaatakowany przy użyciu jego własnej broni - technologii; teistyczne wystawy promujące wartości Vaisnava połączyły ze sobą sztukę i edukację. Jak czas zdążył już pokazać, nowe projekty i zmiany które wtedy zaszły były zgodne z wolą Boga.

Mimo tego niektórzy ludzie krytykowali Gaudiya Math za jej działalność w nauczaniu. Zaraz w początkowych latach swojej aktywności Gaudiya Math ostro potępilo imitatorów Vaisnavizmu, którzy tworzyli kilka prądów, znanych w tamtych dniach jako Aulowie, Baulowie, Kartabhaja, Gauranga Nagari, Sakhi Bheki itd. Grupy te nie zostały zaaprobowane przez Śrila Bhaktivinoda Thakura. Ponadto Gaudiya Math potępilo fałszywe roszczenia kastowych braminów, głoszących, że żeby stać się braminem, trzeba narodzić się w rodzinie bramińskiej. Przed Śrila Prabhupadem Bhaktisiddhantą Sarasvati Thakurem, strojem Vaisnavów w wyrzeczonym porządku życia była tylko skromna, bawelniana gancha. Strój ten jest znany jako strój babajich i wskazuje, że osoba, która go nosi porzuciła wszelkie zainteresowanie tym światem. Jednak, nawet w tamtych czasach żyło wielu babajich, którzy nosili ten strój, nie posiadając odpowiednich kwalifikacji.

Gaudiya Math nie oszczędziło również takich "babajich". W ten sposób Gaudiya Math nie mogło narzekać na brak wrogości ze strony tych grup.

Spośród wielu grup ogłaszających się zwolennikami Śri Czejtanii Mahaprabhu, Gaudiya Math najsilniej udowodniło jak prawdziwy duch Śri Czejtanii Mahaprabhu może wznieść ten świat: świat pozbawiony duchowych, moralnych, społecznych i ekologicznych rozwiązań. W tym samym czasie niektóre gałęzie drzewa Czejtanii albo uschnęły, albo ledwo przetrwały, albo z powodu nieporozumień, które pojawiły się w przeszłości zniekształciły prawdziwe nauki. Jednakże dzięki pełnej życia kampanii Gaudiya Math, która ustanowiła Śri Czejtanię Mahaprabhu w Jego pełnej chwale i ukazała transcendentalny charakter sukcesji uczniów, wszyscy zostali pobłogosławieni. Prawdziwa sukcesja uczniów musi być całkowicie wolna od wszelkiego rodzaju monopolistycznej, nastawionej na zdobywanie przywilejów i elitarnej mentalności, która jest zaprzeczeniem transcendentalnej natury duchowej rodziny.

Śrila Rupa Goswami Prabhupad nauczał, że prawdziwym wyrzeczeniem jest zaangażowanie wszystkiego w służbie dla Kryszny. Dzięki Gaudiya Math prawda ta została właściwie zmanifestowana w świecie Vaisnava. Ci, którzy ciągle krytykują założyciela Gaudiya Math są bardzo nieszczęśliwymi ludźmi. Nie są oni w stanie zrobić niczego konkretnego, żeby pomóc światu rozwinąć miłość do Boga, żeby służyć sankirtana jajni, czy żeby przyprowadzić ludzi do świętych wód Śri Radha Kundy. Pokazują oni po prostu swoją ignorancję i brak współczucia wobec uwarunkowanych dusz. Książka ta mówi, że powstanie przedłużeń Gaudiya Math i jej dalszych pod-gałęzi, takich jak Bagh Bazaar Gaudiya Math, Śri Chaitanya Gaudiya Math, ISKCON, Gaudiya Vedanta Samiti, itd. jest częścią planu Najwyższego Pana, dla rozprzestrzenienia Jego miłosnego przesłania.

Pisma potwierdzają, że Kryszna kocha wszystkich Swoich wielbicieli i że nie chce stracić żadnego ze Swoich nauczających i tego co udało mu się osiągnąć. Faktem jest, że mniej kwalifikowane dusze zawsze będą miały szansę, żeby przyjść i spowodować chaos w organizacjach misyjnych. Z tej właśnie przyczyny Śri Kryszna stwarza sytuacje, które zobowiązują wielu wielbicieli do podjęcia duchowej odpowiedzialności za misję ich Guru Maharaja.

W ten sposób widzimy dziś wiele misji Vaisnava. Niektóre z nich, w ten czy inny sposób noszą imię Gaudiya Math, gdy tymczasem inne nie. Niektóre mają wiele gałęzi, inne natomiast tylko jedną. Niektóre znane są ze swoich wielkich projektów nauczania, a inne są raczej ciche i introwertyczne.

Wszystkie z nich jednak powinny opierać się na jednym, wspólnym fundamencie: powinny one nieść, w serca cierpiących, uwarunkowanych dusz flagę Śri Czejtanii Mahaprabhu i głosić chwałę naszych wspólnych założycieli i ich podporządkowanych uczniów. A wszystko to dzięki inspiracji płynącej od Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura.

Historia Ciała Zarządzającego Gaudiya Math

Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur poprosił swoich uczniów, żeby utworzyli ciało zarządzające, które kierowałoby misją po jego odejściu. Ciało to zostało założone przez jego dwunastu uczniów: Kuñja Babu, Paramananda, Ananta Vasudev, Śrila Bhakti Keval Audulaumi Maharaj, Prof. Nisikantha Sanyal, Hayagriva das B., Giri Maharaj i innych. Później do tej listy zostali dodani wszyscy sannyasini. Choć Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur powierzył Kunja Babu (pierwszemu sekretarzowi

Gaudiya Math) stanowisko prezydenta na okres całego jego życia, to jednak nie wskazał żadnej konkretnej osoby, która miałaby stać się jego następcą-aczaryą. Jak często mówił - aczaryya wyłania się sam. W ten sposób początkowy okres po odejściu Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura wypełniony był niepewnością i powstaniem wielu różnych opinii odnośnie tego, w jaki sposób misja powinna być kontynuowana.

Pokora głównych wielbicieli Gaudiya Math była naprawdę niezwykła. Nikt nie chciał zostać guru i przyjmować uczniów. Generalnie wszyscy byli jednomyślni w swojej opinii: "Nie jesteśmy kwalifikowani, żeby być mistrzami duchowymi." Był to powód dla którego żaden sannyasin Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura nie odważył się przyjąć pozycji aczaryi. Każdy próbował po prostu służyć innym, starszym Vaisnavom, pod nieobecność swojego guru. Patrząc wstecz wydaje się konieczne, że w misji Śri Krysny muszą powstać pewne różnice zdań, które zmobilizują wszystkich kwalifikowanych nauczających do aktywnej pracy misjonarskiej. (Myślę, że jest to przyczyna, dla której Śri Krysna pozwolił Swojej misji wejść w okres niezgody.)

W miarę jak spór o to, kto zostanie następnym aczaryą, stawał się coraz ostrzejszy, wielu wielbicieli cierpiało rozłąkę od ich ukochanego Gurudeva. Chociaż Kunja Babu był niewątpliwie najbardziej wyróżniającym się organizatorem w Gaudiya Math, w czasie gdy Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur był ciągle obecny, to jednak wielu sannyasinów nie chciało przyjąć go za następnego aczaryę. Po pewnym czasie zaproponowano na pozycję aczaryi Gaudiya Math pewnego uczonego brahmaczarina, Ananta Vasudevę i większość członków GBC i sannyasinów przyjęło tą propozycję. Jednakże Kunja Babu i jego bliscy towarzysze nie zgodzili się z tą decyzją. Stało się to bezpośrednią przyczyną sporu, który podzielił misję Gaudiya Math na dwie instytucje, kontynuujące nauczanie na własną rękę, po dziś dzień. Obydwie grupy zgodziły się podzielić 64 ośrodki Gaudiya Math na dwie części.

Widząc trudności pojawiające się w instytucji Gaudiya Math, starsi i doświadczeni Vaisnavowie zdali sobie sprawę, że guru wzywa ich, żeby opuścili instytucję i założyli nowe gałęzie Gaudiya Math i drzewa Pana Czejtanii. Niektórzy z tych, którzy odeszli, żeby założyć nowe gałęzie Gaudiya Math osiągnęli wielki sukces. Jednak, chociaż w miarę upływu lat, rozwinęło się wiele ważnych gałęzi, skupmy się najpierw na dwóch pierwotnych gałęziach.

Śri Chaitanya Math

Kunja Babu był bliskim i bardzo drogim uczniem Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura, od samego początku istnienia Gaudiya Math. Dzięki jego pomocy Gaudiya Math rozrosło się na całe Indie. Wielu ludzi przyłączyło się do Math i miało miejsce wiele historycznych i ważnych wydarzeń. Praktycznie rzecz biorąc był on administracyjnym geniuszem, który pomógł Gaudiya Math rozwinąć się w wielką misję. Chociaż nie był on bardzo popularny wśród swoich braci duchowych, pomimo tego ciągle był wysoce kwalifikowaną osobą.

Po oddzieleniu się od misji Gaudiya Math w Bagh Bazaar Temple, otworzył on w Kalkucie Śri Chaitanya Research Institute. Następnie przyjął sannyasę od Śrila Bhakti Vijñan Ashram Maharaja i otrzymał imię Śrila Bhakti Vilas Tirtha Maharaj. Pozostał on

przywódcą Czejtania Math, napisał wiele książek i obublikował wiele tytułów Gaudiya Siddhanty.

Zdobył on wsparcie i sympatię wielu ważnych polityków Indii i podróżował, nauczając po całych Indiach. Inicjował on w tradycji Bhakti wielu ważnych przywódców indyjskich. Pracowało z nim wielu braci duchowych, którzy pomogli mu utrzymać i rozwinąć Czejtania Math. Wybudował on w Czejtania Math najpiękniejsze Samadhi Mandir Śrila Bhakti Siddhanty Sarasvati Thakura Prabhupada. Zgodnie ze Śrila A. C. Bhaktivedantą Swami Maharajem, który później założył ISKCON, Śrila Bhakti Vilas Tirtha Maharaj udał się z powrotem do Boga, jako czysty wielbiciel. Piszę o tym, żeby pokazać, że tymczasowe nieporozumienia pomiędzy Vaisnavami nie oznaczają, że nie otrzymują oni łaski ich guru i Kryszny.

Gałąź Czejtania Math z Mayapur zasponsorowała również dwukrotnie All India Vaisnava Conference. Konferencja ta, odbywająca się pod przewodnictwem Śrila Bhakti Vilas Tirthy Maharaja, w której wzięło udział wielu reprezentantów innych instytucji i sampradayi Vaisnava (jak np. Pejwar Swami z Udupi) miała na celu zwiększenie współpracy w rozprzestrzenianiu sanatana-dharmy.

W dzień Vyasa puji Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura, w 1948 roku sekretarzem Śri Czejtania Math został Śrila Bhakti Hriday Bon Maharaj, który sprawował tę funkcję przez trzy lata. W tamtym czasie sekretarzem B.V. Tirthy Maharaja był uczeń Śrila B. D. Madhava Maharaja, który później został aczaryą Śri Chaitanya Gaudiya Math, pod sannyasińskim imieniem Śrila B. Ballabh Tirtha Maharaj. Następnie, w 1954 roku, Śrila Bhakti Dayita Madhava Maharaj, który współpracował ze Śrila B. V. Tirtha Maharajem (nawet chociaż zaczął inicjować uczniów wcześniej niż on) zdecydował się opuścić Czejtania Math z większością swoich uczniów.

Po odejściu Śrila B. V. Tirthy Maharaja z tego świata następnym aczaryą został jego brat duchowy Śrila Bhakti Kusum Sraman Maharaj. Ponadto wielu innych uczniów Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura zaczęło przyjmować uczniów wewnątrz Czejtania Math. Niektórzy z nich są umieszczeni na następującej liście:

- Śrila Bhakti Srirup Siddhanti Maharaj. Był on bardzo drogim uczniem Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura, jak również wielkim uczonym, który opublikował wiele książek, między innymi Uddhava Sandesh, i Gita-anubhasya. Wydał też pracę doktorską na temat Govinda Bhasyi - Vedanta-darsan. Napisał również Guru-prestha, Najdroższy z Guru, książkę wspierającą Śrila Bhakti Vilas Tirtha Maharaja. Miał on swoją własną misję i uczniów.
- Śrila Padmanabha Maharaj z Guntur Gaudiya Math
- Śrila Bhakti K. Tapasvi Maharaj, uczeń Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura
- Śrila Bhakti Prasant Puri Maharaj, uczeń Śrila B. V. Tirthy Maharaja
- Śrila Vishnu Maharaj i Śrila Bhakti Prajñan Yati Maharaj

Czejtania Math utrzymuje słynne, święte miejsca jak np. Yoga Pith, Śrivas Angan i wiele innych. Po odejściu Śrila B. K. Sraman Maharaja, Czejtania Math podzieliła się na wiele gałęzi, pod przewodnictwem różnych sannyasinów. Oficjalnym następcą Śrila

B. K. Sraman Maharaja, który miał przyjmować uczniów po jego odejściu był Śrila Bhakti Bhushan Bhagavat Maharaj, uczeń Śrila B. V. Tirthy Maharaja.

W 1996 roku, w Gaura Purnimę wielu przywódców Czejtania Math jak np. Śrila B. S. Sajjan Maharaj, Śrila Bhakti Prasun Puri Maharaj, Śrila Avadhut Maharaj i Śrila Bhakti Vaibhav Sagar Maharaj, pomogło zorganizować w Śrivas Angan zebranie Viśva Vaisnava Raj Sabha. W tym samym czasie odbyła się pierwsza wielka Mela World Vaisnava Association. W miarę jak starsze pokolenia wielkich dusz stopniowo odchodzą z tego świata, staje się oczywiste, że starsi i młodszy członkowie tego drzewa powinni ciężko pracować, dla kontynuowania wielkiego dzieła rozpoczętego przez Gaudiya Math. Dodatkowe wydarzenia z czasów S. B.V. Tirthy Maharaja:

- 28 listopad 1958, Dr. Radhakrisnan położył kamień węgielny pod budowę Chaitanya Research Institute.
- 1960 Rajendra Prasad - pierwszy prezydent Indii- odwiedził z okazji Janastami Madras Gaudiya Math i gloryfikował osiągnięcia Gaudiya Math.
- 1963 Raja Gopal Acharya - ustanowiony przez Brytyjczyków Generalny Gubernator Indii również docenił osiągnięcia Gaudiya Math.
- 1964 Dr. Radhakrisnan- prezydent Indii ogłosił, że nie jest prawdziwym filozofem monistą, gdyż jeśli by nim był to jego ojciec nie dał by mu tego imienia. W 1964 wraz z Sama Prasad Mukherji - pierwszym ministrem Indii - zainaugurował on otwarcie Chaitanya Research Institute na uniwersytecie Kalkuty. Na otwarciu zjawilo się czenascie lakh (1 400 000) ludzi. Pierwszy minister wygłosił tam mowę, w której stwierdził, że zwykłe ofiarowanie czegoś Bóstwom nie jest prawdziwym oddaniem. Wyjaśnił, że prawdziwe oddanie widzimy w tych, którzy nauczają kultu Czejtania, bez rozróżnienia na kasty, wiarę, czy kolor; zalewając cały świat intonowaniem Świątych Imion i rozdając wiedzę, że wszyscy jesteśmy sługami Pana Śri Krysny.
- 1965 prezyden i wiceprezydent w tamtym czasie - Dr. Raddy and V. D. Yati docenili osiągnięcia Śrila B.V. Tirthy Maharaja.

Gaudiya Mission

Inną, główną grupą, która wyrosła na gruncie Gaudiya Math, była Gaudiya Mission. Po rozpadzie Gaudiya Math misja ta zachowała słynną świątynię Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura w Bagh Bazaar Kalkucie. Świątynia ta za czasów Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura znana była z bardzo aktywnej działalności. Z drugiej jednak strony była ona też powodem sporów. Po tym jak skończono jej budowę, ta wspaniała świątynia, o marmurowych posadzkach stała się powodem, dla którego wielbiciele zaczęli walczyć o to, które pokoje będą do nich należały. Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur stwierdził wtedy, że lepiej byłoby sprzedać marmury i wydrukować więcej książek. Świątynia ta została wybudowana za imponującą dotację Śri Jagabandhu Dutta. Bagh Bazaar Math i Śri Dham Mayapur Yogapith były najważniejszymi posiadłościami Misji. Kiedy majątek Gaudiya Math został podzielony, każda z grup otrzymała jedną z największych świątyń, skąd mogła kierować swoim nauczaniem.

Zarówno Ananta Vasudev Prabhu jak i Śrila Bhakti Rakshak Śrīdhar Maharaj, byli często proszeni, żeby wyjaśnić wykłady ich guru. Ananta Vasudev wiedział jakie wersety zacytuje jego guru, jeszcze zanim to zrobił. Podczas gdy wielu starszych sannyasinów odmówiło podjęcia się pracy aczaryi, ten brahmaczarin pokazał, że jest w stanie zrozumieć nauki swojego guru. Tak więc kiedy ciało zarządzające zaproponowało, żeby Ananta Vasudev został następnym aczaryą i propozycja ta została zaakceptowana przez wielu starszych członków Gaudiya Math, Ananta Vasudev przyjął ją. Kiedy Kunja Babu i jego zwolennicy sprzeciwili się tej decyzji i zaczęli zakładać nową gałąź misji, Bagh Bazaar Gaudiya Math pozostała pod przewodnictwem Ananty Vasudeva Prabhu. Po przyjęciu sannyasy Ananta Vasudev Prabhu stał się znany jako Śrila Bhakti Prasad Puri Maharaj. Po kilku latach opuścił on misję i jego stanowisko zostało przekazane w mistrzowskie ręce Śrila Bhakti Keval Audulaumi Maharaja.

Śrila B. K. Audulaumi Maharaj był z misją od czasów programu Nama Hatta, Śrila Bhaktivinoda Thakura. Pracował on ciężko dla misji Gaudiya i wykupił wiele budynków, które wcześniej Gaudiya Math tylko wynajmowało. Był synem wielkiego właściciela ziemskiego z Nadii. W jego czasach misja otworzyła wspólną, nową gałąź w Godrumie, w Navadvip, która opublikowała wiele książek i znana była z żywych i wspólnie zorganizowanych kirtanów.

Śrila B. K. Audulaumi Maharaj podróżował po całych Indiach i nauczał wielu ważnych przywódców. Opublikował również książki ze swoimi wykładami w języku angielskim. Po podziale Gaudiya Math jego misja zachowała duży dystans od innych math. Po jego odejściu misję poprowadził inny uczeń Śrila Prabhupada Bhakti Siddhanty Sarasvati Thakura, Śrila Bhakti Srirup Bhagavat Maharaj. Nauczał on w Indiach, Anglii i otworzył jeden ośrodek w Holandii. Po odejściu Śrila B. S. Bhagavat Maharaja misja została przekazana Śrila B. Suhrit Parivrajak Maharajowi. Dodatkowe osiągnięcia Gaudiya Mission:

- Gaudiya Mission organizowała coroczne parikramy w Navadvip Dham.
- B. K. Audulaumi Maharaj napisał książki o prowadzeniu kirtanów i przewodnik do parikramów, zawierający m.in. Śri Kshetra Dham parikram i Navadvip Dham parikram.
- Gaudiya Mission utrzymywała oryginalną świątynię Gaudiya Math w Kiśor Pura we Vrindavan i wybudowała piękną, nową świątynię w Bombaju.
- W Godrum Dham wybudowano Śrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Gaudiya Math. Wybudowano tam również piękne Puspa Samadhi dla Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura. Z tego Math Gaudiya Mission kierowała nauczaniem w Navadvip Dham.
- W Assam ustanowiono kolejną misję; Radha-Govinda Gaudiya Math w dystrykcie Haila Gandhi, Po. Lala Bazaar, Assam.
- W Bihar powstała inna misja; Bhakti Keval Audulaumi Gaudiya Mission, Dystrykt Mughalserai, Bihar
- Druga misja w Assam; Bhagavat Gaudiya Math w Po. Karim Ganj, Assam.

Aczaryowie, którzy działali aktywnie w Gaudiya Mission, albo założyli nowe gałęzie:

- Śrila B. Suhrit Parivrajak Maharaj - obecny aczarya Gaudiya Mission.
- Śrila B. Srirup Bhagavat Maharaj - poprzedni aczarya Gaudiya Mission
- Śrila B. Bhushan Bharati Maharaj założył własną misję o nazwie Bhakti Keval Ashram. W całości założył on sześć nowych gałęzi.
- Śrila B. Gambhir Giri Maharaj osiadł w Śri Vrindavan Dham. Służy on w Radha Gokulananda Mandir, Vrindavan. Podniósł tę świątynię do standardu Gaudiya Math.
- Śrila B. Svarup Tirtha Maharaj założył świątynię w dystrykcie Burdavan i zaczął nauczać poza granicami Indii.

Plan Kryszny

Zasadniczo można powiedzieć, że to nie osobiste ambicje spowodowały kłopoty w Gaudiya Math. Był to raczej nieprzewidywalny wpływ Kryszny, który sprawił, że w miarę rozwoju misji, pewne jej aspekty rozkwitły, gdy tymczasem inne odeszły w niepamięć. Kryszna chce, żeby wszyscy Jego wielbiciele dostali kredyt, nie tylko jeden, czy dwóch. Świat odnosi większą korzyść z indywidualnego działania wybitnych Vaisnavów, niż z obserwowania niemych członków biurokratycznych misji.

Fakt, że plan Kryszny różnił się od planu wielu Jego wielbicieli stał się jasny dzięki przykładom takim jak nieoczekiwane odsunięcie się ze stanowiska aczaryi i pozycji sannyasina Bhakti Prasad Puri Maharaja (znanego wcześniej jako Ananta Vasudev).

Innym przykładem jest to, że nikt, nigdy by nie pomyślał, że Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj, który był zwykłym grihastą, znanym zaledwie kilku członkom Gaudiya Math, zostanie wybitnym aczaryą, który rozszerzy misję na cały świat. Kiedy w wieku 68 lat popłynął on do Ameryki, gdzie rozpoczął znaną na całym świecie rewolucję Hare Kryszna, wielu z jego braci nie mogło w to uwierzyć. Niektórym zajęło lata, żeby zrozumieć, że moc Pana Nityanandy wybrała tego szczególnego Vaisnavę, żeby spełnił przepowiednię Śri Gaurangi Mahaprabhu i Śrila Bhaktivinoda Thakura.

Historia będzie się powtarzać za każdym razem, kiedy plan Kryszny będzie różnił się od planów ludzi tego świata. Aczarya stanie się znany dzięki swojemu własnemu światłu i przez swój wkład w szczęście tego świata, a nie przez uchwały i głosowania, rezolucje i eksperymenty. Jeśli będziemy po prostu robili tyle ile możemy i jeśli szczerze będziemy podążali za naszym sercem, Kryszna poprowadzi nas od wewnątrz i prawdziwy duch Gaudiya Math nigdy nie zginie.

Nowe gałęzie

Prawdziwy duch Gaudiya Math objawił wielu samo-wyłaniających się aczaryów. Dzięki nim nowe gałęzie zaczęły się automatycznie rozprzestrzeniać, nawet po tym jak założyciel aczarya wszedł już w nitya-lila. W ten sposób, w obecnych czasach wielbiciele Kryszny często niespodziewanie spotykają się na całym świecie, czasami nie wiedząc nawet, która gałąź dosięgnęła już tego miejsca i ustanowiła tam społeczność Vaisnava.

Wiele z dzisiejszych, powszechnie znanych i rozwijających się Gaudiya Math (obecnie często uważanych za ortodoksyjne odłamy misji Gaudiya) nie było akceptowanych w początkowym okresie swojego rozwoju. Czasami nowe odłamy z punktu widzenia współczesnych im instytucji, które dały im narodziny, uzanawane są za "zbuntowane" gałęzie. Wielu wielbicieli, którzy nie są w stanie nic widzieć poza formalną koncepcją swojej instytucji, są zaskoczeni widząc sukces i rozwój gałęzi, które znalazły się poza ich jurysdykcją.

W ten sposób ci, którzy nie zgadzali się z duchem ustanowionych gałęzi, albo byli po prostu zainspirowani do rozszerzenia misji swojego guru, na bazie swojego własnego entuzjazmu, musieli zaczynać na własną rękę. Często misje tych lojalnych mnichów, obdarzonych błogosławieństwami guru i Vaisnavów osiągnęły sukces, przekraczający wszelkie wyobrażenia.

Jest to początek nowej ery. W następującym rozdziale o działalności Gaudiya Math przedstawimy gałęzie Gaudiya Math, ich wybitnych nauczających i raport dotyczący ich obecnej działalności.

Bardzo niewielu zdaje sobie sprawę ze stopnia w jakim Pan Czejtania, poprzez Swojego ukochanego Śrila Prabhupada Bhaktisiddhantę Sarasvati Thakura rozprzestrzenił Swoją sampradaję do wszystkich zakątków tego świata, na tak wiele różnych sposobów. Niewątpliwie Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj wyróżnia się jako pionier, spełniający pragnienie swojego guru i Śri Czejtanii Mahaprabhu, rozdając Święte Imię całemu światu. W dalszej części książki znajdziemy opisy wielu innych osiągnięć w rozprzestrzanianiu Świadomości Kryszny. Pewne jest, że przyszłość również kryje przed nami wiele niespodzianek i różnych wydarzeń, poprzez które drzewo Gaudiya Math przyniesie korzyść uwarunkowanym duszom.

Część II

W każdej wiosce i w każdym mieście

Gałęzie Gaudiya Math

Następująca część jest listą różnych misji Gaudiya Math. Niektóre z nich są ogromnymi misjami, inne zaś są pomniejszych gałęziami, założonymi przez pojedynczych Vaisnavów. Łączy je to, że wszystkie są niezależnymi gałęziami drzewa Pana Czejtanii. Prawie wszystkie z nich opublikowały książki i czasopisma, oraz otwały jedną, albo więcej świątyń. Lista ta nie jest kompletna, daje nam jednak pewną ideę tego, jak szeroko rozprzestrzenił się wpływ Gaudiya Math. Pokazuje nam również zakres, w jakim misja rozrosła się na cały świat i jak poprzez zaznaczenie swojej obecności, służy całej ludzkości.

Jeśli chcielibyście zdobyć więcej informacji na temat poszczególnych misji Vaisnava, ich założycieli i członków, polecamy wam główną stronę internetową Viśva Vaisnava Raj Sabha (WVA-VVRS), na której próbujemy na bieżąco aktualizować informacje o rozszerzającym się na cały świat wpływie i nauczaniu Vaisnavów. Ponieważ nie otrzymaliśmy pełnych informacji o wszystkich misjach, niektóre z nich będą wspomniane tutaj tylko z nazwy, bez dodatkowych informacji na temat ich działalności. Jeśli nie udało mi się oczyścić wystarczająco przez gloryfikowanie wszystkich wspomniałych Vaisnavów, ich misji i ich służby błagam o przebaczenie. Proszę

również, żebyście poinformowali mnie o mojej ignorancji i niedopatrzeniach tak, żeby w następnym wydaniu tej książki, informacje, które tutaj podałem mogły zostać zaktualizowane. Dziękuję za zrozumienie. Skróty jakich używam na następujących stronach to:

- WVA-VVRS = World Vaisnava Association-Viśva Vaisnava Raj Sabha
- P = Pokolenie, • M = Maharaj, • B = Bhakti

ŚRI NAVADVIP DHAM PRACHARINI SABHA

Założyciel aczarya: Śrila Bhaktivinod Thakur (9 Pokolenie). Otrzymał Vaisnava diksa od Vipin Bihari Goswamiego i śiksa od Śrila Jagannatha Das Babaji (8 P.). Później, w 1908, Śrila Bhaktivinod Thakur otrzymał Babaji-vesa od Śrila Gaur Kishora Das Babaji M. Samadhi Mandir w Godrum Navadvip.

Następny aczarya: Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur (11 P.) Uczeń Śrila Gaur Kishora Das Babaji M. (10 P.)

Obecny aczarya: Obecny aczarya Chaitanya Math

Gałęzie: Pierwsza w Yogapith. Następne w Śrivas Angan, Advaita Angan, Gadadhara Bhavan.

Inne szczególne rysy:

- Ustanowił Samadhi Mandir Gaur Kishora das Babaji M. w Mayapur (Śri Chaitanya Math)
- Ustanowił Śri Nrisingha Mandir
- Ustanowił Program Nama Hatta
- W 1894 Maharaj państwa Tripura, Bir Chandra Dev Burman Manikya Bhadur, został nominowany na pierwszego prezydenta Pracharini Sabha.
- Cele tego Sabha są następujące:
- Rozwinać Śri Navadvip Dham i rozgłosić jego świętość, chwałę, jak również jego wartość religijną i historyczną.
- Utrzymywać świątynię Yogapith, Śri Mandir znajdującą się w miejscu narodzin Śri Chaitanya Mahaprabhu; Śri Mayapur; utrzymywać codzienną seva puje Bóstw Śri Gaur-Vishnupriya i innych Bóstw tam zainstalowanych.
- Organizować regularne festiwale na cześć tych Bóstw.
- Utrzymywanie biblioteki arya śastr, czyli Wed, Upaniszadów i innej literatury Bhakti, oraz założenie tam ogólnodostępnej czytelnicy.
- Zebranie materiałów historycznych i znalezisk archeologicznych związanych ze Śri Navadvip Dham.
- Promowanie i publikacja literatury Bhakti.
- Ustanowienie i utrzymywanie Chatuspathi, gdzie można studiować sanskryt i literaturę Bhakti.
- Rozprzestrzenianie wiedzy zawartej w Arya Śastrach, takich jak Wedy, Upaniszady i innej literaturze Bhakti.
- Wykupienie, utrzymanie, posiadanie, zarządzanie i kontrolowanie posiadłości i budynków Yogapith Śri Mandir i Śrivas Angan, znajdujących się w Śri Mayapur.
- Wznoszenie nowych budynków; rozbudowywanie, odnawianie, zabezpieczanie i zdobywanie nowych posiadłości, zarówno ruchomych, jak i nieruchomości, dla spełniania wyżej wymienionych celów.
- Honorowanie medalami i nagrodami uczonych w literaturze Bhakti i tych, którzy pełnili znaczącą służbę dla wyżej wymienionego Sabha i Bóstw.
- Robienie wszystkiego, co może pomóc w spełnianiu wyżej wymienionych celów Sabha.

CHAITANYA MATH

Założyciel aczarya: Paramapujapada Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur (11 P.)

Uczeń Śrila Gaur Kishora Das Babaji M. (10 P.) Samadhi Mandir w Chaitanya Math, Mayapur.

Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur (Śrila Sarasvati Thakur) był prezydentem Viśva Vaisnava Raj Sabha .

Następni aczaryowie:

- Śrila Bhakti Vilas Tirtha M. (12 P.) Był śisya Śrila Sarasvati Thakura i przyjął sannyasę od Śrila Bhakti Vijñan Ashram M. Samadhi Mandir Śrila Bhakti Vilas Tirtha M. i Śrila Bhakti Vijñan Ashram M. znajdują się w Śri Chaitanya Math, Mayapur.
- Śrila Bhakti Kusum Sraman M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od Śrila B. V. Tirthy M. Samadhi Mandir w Śri Chaitanya Math , Mayapur.
- Śrila Bhakti K. Tapasvi M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura. Samadhi Mandir w Śrivas Angan, Mayapur.

Obecny aczarya: wielu.

Gałęzie: sześćdziesiąt sześć.

Później gałęzie te podzieliły się i obecnie jest ich czterdzieści dwie.

Inicjacje sannyasy Śrila Sarasvati Thakura: dwadzieścia.

Inicjacje sannyasy innych aczaryów Chaitanya Math: około czterdziestu.

Opublikowane książki: około 300 w Bengali, Sanskrycie, po Angielsku i w Hindi.

Nowe misje wyrosłe z tej misji: około dwudziestu pięciu.

Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur wprowadził następujące metody nauczania i praktykowania nauk Śri Czejtanii Mahaprabhu:

1. Ustanowił wiele wydawnictw, służących popularyzowaniu i rozprowadzaniu literatury Bhakti. Ich nazwy to: Bhagavat Press w Krishnanagar, Nadia Prakash Printing w Śri Mayapur, Gaudiya Printing Works w Kalkucie i Paramartha Press w Cuttack. Wydał wiele tomów literatury Bhakti, napisanej przez sześciu Goswamich i innych mistrzów Vaisnava ze szkoły Gaudiya Vaisnavizmu. Książki te stały się ogólnie dostępne, albo za darmo, albo za symboliczną cenę.

2. Zapoczątkował wydawanie wielu czasopism, zajmujących się wyłącznie Bhakti. Ich tytuły to m.in.:

- The Sajjan Toshani, Bengali, miesięcznik.
- The Harmonist, Angielski, miesięcznik.
- The Gaudiya, Bengali, tygodnik.
- The Nadia Prakash, Bengali, dziennik.
- The Bhagavat, Hindi, dwutygodnik.
- The Kirtan, Assami, miesięcznik.
- The Paramartha, Oriya, dwutygodnik.

3. Organizował wystawy obrazów prezentujących życie i nauki Śri Czejtanii Mahaprabhu i świętych Vaisnava, wraz z prezentowaniem historii i kazań z Upaniszadów, Puran, Mahabharaty i Ramayany. Ta metoda nauczania przynosiła duże efekty nawet wśród niepiśmiennych mężczyzn, kobiet i dzieci.

4. Nauczał od drzwi do drzwi i z wioski do wioski, organizując spotkania i wykłady. Dla tego celu Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur wysłał swoich

nauczających nie tylko do odległych wiosek Indii, z północy na południe i ze wschodu na zachód, ale również do Burmy i Europy.

5. Organizował festiwale religijne we wszystkich swoich ośrodkach i świątyniach, przyciągając ludzi i dając im sposobność słuchania religijnych wykładów.

6. Przedstawił i spopularyzował Vaisnava smriti, takie jak Hari Bhakti Vilas Sanatany Goswamiego i Sat Kriya Sar Dipika i Samskara Dipika Śrila Gopal Bhatta Goswamiego. Wprowadził też wśród swoich uczniów praktyki (aczar) oparte na wyżej wymienionych dziełach smriti, odnoszące się do śraddha i innych rytuałów religijnych.

7. Wprowadził Panczaratrika Diksa dla swoich uczniów, co dawało im prawo czczenia Bhagavana Visnu.

8. Innym jego celem było propagowanie edukacji, opartej całkowicie na wartościach Vaisnava i z myślą o tym opublikował Hari Namamrita Vyakarana, książkę gramatyki sanskryckiej, napisaną przez Śri Jive Goswamiego, oraz ustanowił Akademię Sanskrytu dla studiowania wyżej wymienionej książki. Obecnie studiowanie jej jest jednym z przedmiotów, koniecznych do zdobycia stopnia naukowego w Upadhi Vyakaran Tirtha.

9. Założył Akademię Sanskrytu (Bhagavata Pathasala, czy też Paravidya-pitha) dla studiowania literatury Bhakti, pod jego własnym przewodnictwem, do której sprowadził wykształconych panditów z Udupi (południowe Indie) i innych miejsc, dla nauczania filozofii różnych szkół.

10. Założył również angielsko-języczne gimnazjum, o nazwie Thakur Bhaktivinoda Institute w Śri Mayapur, żeby przekazywać młodym chłopcom edukację opartą na religii Vaisnava. Nie uznawał on edukacji świeckiej. Podobnie, w późniejszych czasach Śrila B. V. Tirtha M. założył szkołę podstawową imienia Bhaktivinoda Thakura.

11. Zażądał zwrotu i odrestaurował wiele starych i zaniedbanych świątyni i miejsc kultu. Odkrył również stare miejsca związane z życiem Śri Czejtania Mahaprabhu i różnych świętych Vaisnavów. Wzniósł wiele świątyni i pomników w całych Indiach, w miejscach, które odwiedził Śri Czejtania Mahaprabhu.

12. Wprowadził dziesięć egzaminów z literatury i filozofii Vaisnava i z historii różnych grup religijnych.

13. Wskrzesał Śri Viśva-Vaisnava Raj Sabha założone pierwotnie przez Śri Rupe i Śri Sanatanę Goswamiego.

14. Ustanowił wśród swoich uczniów praktykę brahmaczaryi, vanaprasty i sannyasy, nakierowaną na służbę dla Boga. Praktyka ta jest zdrową metodą regulowania swojego życia i pierwszym stopniem w życiu duchowym.

Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Goswami Thakur spopularyzował Gaudiya Vaisnavizm w całej jego świetności na całym świecie. Ustanowił Śri Chaitanya Math w Śri Mayapur; mieście pełnym świątyni i klasztorów, które obecnie mieści w sobie około stu gałęzi Gaudiya Math. Ustanowił również wiele miejsc kultu, w różnych częściach Indii, jak i poza jej granicami.

Inne szczególne rysy i osiągnięcia:

Math założone przez Śrila B. Vilas Tirtha M:

- Banga, Bengal Zachodni, bhajana-kutir Haridasa Thakura

- Guntur Gaudiya Math, Andhra Pradesh
- Burdwan, Kuliya Gram - bhajan-sthan Thakura Haridasa.
- Diamond Harbor Gaudiya Math, 1963

Czasopisma Vaisnava:

- “Dainik Nadia Prakash” Redaktorem tego dziennika był Śrila Bhakti Promode Puri M.
- “Gaudiya” – Bhakti Vilas Tirtha M. Wydawany w wielu językach, m.in. w Hindi, Bengali, Oriya, Assami, po Angielsku.

Parikramy:

- Vraja-mandal parikram
- Navadvip Dham parikram

Apteki Homeopatyczne.

MISJA GAUDIYA

Założyciel aczarya: Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur (11 P.)

Bagh Bazaar Gaudiya Math w Kalkucie stała się główną siedzibą misji Gaudiya, pod przewodnictwem Bhakti Prashad Puri M. (12 P.) Misja była kontynuowana przez Śrila Bhakti Keval Audulaumi M. (12 P.)

Następni aczaryowie:

- Śrila Bhakti Keval Audulaumi M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura. Samadhi Mandir w Godrum, Navadvip.
- Śrila Bhakti Srirup Bhagavat M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od Śrila B. K. Audulaumi M. Samadhi Mandir w Godrum, Navadvip.

Obecny acharya: Śrila Bhakti S. Parivrajak M. (13 P.) Diksa i sannyasa od Śrila B. K. Audulaumi M.

Gałęzie: trzydziści cztery

Inicjacje sannyasy: około sześćdziesięciu

Nowe misje, które wyłoniły się z tej misji: cztery

Inne szczególne rysy:

- Śrila B. K. Audulaumi M. napisał dwa kirtany: Śri Kshetra Dham parikram i Navadvip Dham parikram.
- ‘Bhakti Patra’ - miesięcznik w Bengali (Kalkuta).
- Zakładał apteki i ośrodki zdrowia.
- Świątynie ustanowione przez niego:
- Bhaktisiddhanta Sarasvati Gaudiya Math, Godrum Dham. Znajduje się tam też Pushpa Samadhi Śrila Sarasvati Thakura.
- Radha-Govinda Gaudiya Math, Dist. Haila Gandhi, Po. Lala Bazaar, Assam
- Bhakti Keval Audulaumi Gaudiya Math, Dist. Mughalserai, Bihar
- Bhagavat GM, Po. Karim Ganj, Assam

Szczególne osiągnięcia:

- Miał bardzo szczególny sposób prowadzenia kirtanu. Wiele poprzednio wynajmowanych przez Gaudiya Math budynków zostało wykupionych przez tą misję.

Aczaryowie Vaisnava, nowe misje i projekty dwunastego pokolenia

W PORZĄDKU ALFABETYCZNYM, WEDŁUG IMION ACZARYÓW

ŚRILA BHAKTI PRAKASH ARANYA MAHARAJ (12 P.)

Otrzymał sannyasę od Śrila Sarasvati Thakura.

MISJA ŚRILA BHAKTI VAIBHAV ARANYA MAHARAJA

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Vaibhav Aranya M. (12 P.) Członek-założyciel WVA-VVRS. Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od Śrila B. Bhudev Srousti M.

Ustanowił: Krishna Balaram Mandir, Mathura. Samadhi Mandir w tym samym miejscu.

Nowe misje, które wyłoniły się z tej misji: trzy

Śrila Bhakti Vaibhav Aranya M. nauczał intensywnie w listach, które pisał do swoich uczniów na całym świecie. Doprowadził do zamknięcia rzeźni w Mathurze.

MISJA ŚRILA BHAKTI SOUDHA ASHRAM MAHARAJA

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Soudha Ashram M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od Śrila B. Vaikanash M. Samadhi Mandir w Mayapur.

Gałęzie: cztery

Założył szkołę w Kalkucie.

ŚRILA BHAKTI SAMBAL BHAVAT MAHARAJ (12 P.)

Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura.

ŚRI GAURANGA GAUDIYA MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Saurabhi Bhakti Sar M. (12 P.) Członek-założyciel WVA-VVRS. Śisya Śrila Sarasvati Thakura, sannyasa od Śrila Bhakti Saranga Goswami M. Samadhi Mandir w Mayapur.

Obecny aczarya: Śrila Bhakti Sundar Sudir Acharya M. (13 P.)

Gałęzie: cztery

Inicjacje sannyasy: sześć

ŚRILA BHAKTI RAÑJAN BHAKTISAR (12 P.)

Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura.

ŚRILA BHAKTI BHUSHAN BHARATI MAHARAJ (12 P.)

Śisya Śrila Sarasvati Thakura. Członek-założyciel WVA-VVRS.

ŚRI RUPANUGA BHAJANASHRAM

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Vilas Bharati M. (12 P.), sannyasa od Śrila Bhakti Shouti Goswami M.

Bóstwa: Śri Radha Śyama Sundar. Samadhi Mandir w Śri Rupanuga Bhajanashram, Mayapur.

Uczniowie sannyasini: jeden

Obecny aczarya: Śrila Bhakti Sadhan Tatpar M. (13 P.) Sannyasa od Śrila Bhakti Vilas Bharati M.

Książki: wiele

Inne szczególne rysy:

- Bardzo piękna świątynia, pełna dioram Bhagavan-lila. .

ŚRILA BHAKTI PROSUN BODHAYAN MAHARAJ (12 P.)

Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura.

INSTYTUT FILOZOFII ORIENTALNEJ

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Hriday Bon M. (12 P.), śisya Śrila Sarasvati Thakura. Samadhi Mandir i Bhajan Kutir w świątyni Madan Mohan, Vrindavan.

Następny aczarya: Śrila Bhakti Rasika Bon M. (13 P.) Członek-założyciel WVA-VVRS.

Śrila Krishnananda Bon M. (13 P.)

Obydwaj dostali sannyasę od B. H. Bon M.

Obecny aczarya: Śrila Gopananda Bon M. (13 P.) Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: cztery

Inicjacje sannyasy: dwadzieścia

Opublikowane książki: czterdzieści

Nowe misje, które wyłoniły się z tej misji: dwie

Książki: wiele

Inne szczególne rysy:

- Śrila Bhakti Hriday Bon M. był pierwszym Gaudiya Vaisnavą, który zaczął nauczać na Zachodzie. Udało się mu ustanowić świątynie w Londynie i Berlinie.
- Sprowadził do Indii pierwszego europejskiego wielbiciela Sadanandę Swamiego. Bon M. nauczał praktycznie we wszystkich ważnych uniwersytetach Europy.
- Spotkał się z Królem i Królową Anglii, oraz z wieloma innymi arystokratami Europy. Nauczył się języka niemieckiego, żeby ułatwić sobie nauczanie na niemieckich uniwersytetach.
- Objechał cały świat wiele razy.
- Został wybrany przywódcą Mahants na Kumbha Meli. Wielu Indyjskich przywódców wspierało jego projekty edukacyjne.

GAUR GADADHAR GAUDIYA MATH

Założyciel aczarya: Bhakti Prapanna Damodar M. (12 P.), śisya Śrila Sarasvati Thakura. Założyciel i honorowy członek WVA-VVRS.

Ustanowił: Math Śri Śri Gaur Gadadhara w Puri.

ŚRI GAUR GADADHAR MATH

Założyciel misji: Śri Dwija Bani Nath (12 P.), pod patronatem Chaitanya Math, diksa od Śrila Sarasvati Thakura i babaji od Śrila Bhakti Promode Puri Maharaja w 1994.

Obecny aczarya: Śrila Jyoti M. (13 P.). Członek założyciel WVA-VVRS.

ŚRILA B. VILAS GAVASTHI NEMI MAHARAJ (12 P.)

Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura. Był wielkim panditą, miał wielu uczniów, napisał książkę, ale później podporządkował wszystko Śrila Sarasvati Thakurowi.

ŚRILA BHAKTI GAMBHIR GIRI MAHARAJ (12 P.)

Śisya od Śrila Sarasvati Thakura.
Członek-założyciel WVA-VVRS.

MISJA ŚRILA BHAKTI SARVASA GIRI MAHARAJA

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Sarvasa Giri M. (12 P.) Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura. Otworzył swoją własną Math we Vrindavan.

GAUDIYA SANGA

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Saranga Goswami M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od Śrila B. R. Śridhar M. Samadhi Mandir w Nandan Acharya Bhavan, Mayapur.

Obecny aczarya: Śrila Bhakti Suhrit Akiñchana M. (13 P.) Sannyasa od Śrila Bhakti Saranga Goswami M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: trzydzieści

Inicjacje sannyasy: czterdzieści

Opublikowane książki: około dwudziestu

Nowe misje, które wyloniły się z tej misji: cztery

Inne szczególne rysy:

- Odzyskał święte miejsce Imli Tala we Vrindavan.
- Śrila Bhakti Saranga Goswami M. udał się ze Śrila Bhakti Pradip Tirthą M. do Anglii żeby nauczać.
- Ustanowili stały ośrodek w Londynie.
- Navadvip Dham parikram.
- Ustanowił miejsce zebrań Śri Nitai Gaur w Mayapur (Nandan Acharya Bhavan).

GAUDIYA VEDANTA SAMITI

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Prajñan Keśava M. (12 P.)

Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od Bhakti Rakshak Śridhar Dev Goswami M. Samadhi Mandir w Devananda Gaudiya Math, Navadvip.

Obecny aczarya: Śrila Bhaktivedanta Vamana M. (12 P.) Sannyasa od Śrila B. P. Keśavy M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Inni aczaryowie: Śrila Bhaktivedanta Narayan M. (13 P.). Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: pięćdziesiąt

Inicjacje sannyasy: pięćdziesiąt

Książki: około stu, w wielu językach.

Inne szczególne rysy:

- Coroczny, bardzo wielki Navadvip Dham parikram
- Coroczny Vrindavan Dham parikram
- Wiele czasopism w Hindi, Bengali i po angielsku
- Śrila Bhakti Prajñan Keśava M. był bardzo uczonym mnichem, pochodzącym z bogatej rodziny.
- Napisał również książkę Vaisnava Vijay, w której pokonał filozofię Mayavadi.
- Założył ośrodek Gaudiya Math w Mathurze.
- Przyznał sannyasę założycielowi aczaryi ISKCON, Śrila A. C. Bhaktivedancie Swami M.

ŚRILA NISKIÑCHANA KRISHNA DAS BABAJI MAHARAJ (12 P.)

Śisya Śrila Sarasvati Thakura. Był kochany przez wszystkich. Jego Samadhi Mandir znajduje się w Nandagram, obok bhajan kutir Sanatany Goswamiego. Wszystkie misje były szczęśliwe, kiedy Śrila N. Krishna das Babaji M. przychodził śpiewać kirtan.

ŚRI CHAITANYA GAUDIYA MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Dayita Madhava M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od Śrila B. G. Vaikanash M. Samadhi Mandir w Śri Chaitanya Gaudiya Math, Mayapur.

Obecny aczarya: Śrila Bhakti Ballabh Tirtha M. (13 P.) Sannyasa od S. B. D. Madhavy Maharaja. Śrila Tirtha M. Jest członkiem-założycielem i wiceprezydentem WVA-VVRS.

Gałęzie: około dwudziestu czterech. W Punjab i Assam.

Inicjacje sannyasy: około sześćdziesięciu

Opublikowane książki: czterdzieści

Nowe misje, które wyłonili się z tej misji: cztery

Inne szczególne rysy:

- Wybudowali świątynię w miejscu narodzin Założyciela Gaudiya Math w Puri.
- Wielkie noclegownie w Świętych Dham.
- Coroczny Navadvip Dham parikram. Co trzeci rok Vraj Mandal parikram.
- Miesięcznik; 'Chaitanya Vani.'
- W tym momencie ma za sobą trzy światowe tourne i jest mistrzowskim wykładowcą na temat Acintya-bheda-abadha-tattvy.

ŚRI KRISHNA CHAITANYA MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Kamal Madhusudana M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od Śrila B. R. Śridhar M. Samadhi Mandir w Mayapur.

Obecny aczarya: Śrila Bhakti Prinan Vishnu Devatam M. (13 P.). Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: sześć

Inicjacje sannyasy: pięć

Opublikowane książki: pięć

Inne szczególne rysy:

- Jego świątynie są bardzo kunsztownie wykonane.
- Był wielkim uczonym.

ŚRILA NAYANANANDA DAS BABAJI MAHARAJ (12 P.)

Śisya Śrila Sarasvati Thakura. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Inne szczególne rysy:

- Śrila Nayananda das Babaji M. nadzorował budowę świątyni we wszystkich gałęziach Chaitanya Math. Służbę tą otrzymał od Śrila Sarasvati Thakura.
- Obecnie zarządza ośrodkiem Gaur Gadadhara Champahatta Gaudiya Math. Świątynia ta istnieje od czasów Śri Czejtanii Mahaprabhu. Służbę dla Champahatta Gaudiya Math pełni od siedemdziesięciu jeden lat.

- Śrila Nayananda das Babaji M. mimo swojego ducha wyrzeczenia zawsze nosił biały strój, spełniając polecenie Śrila Sarasvati Thakura. Później przyjął inicjację babaji od Śrila Bhakti Promode Puri Maharaj.

PARAMAHAMSA GAUDIYA MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Alok Paramahansa M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura. Sannyasa od Śrila B. R. Śridhar M.

B. A. Paramahansa M. był osobistym sługą i towarzyszył w nauczaniu Śrila Sarasvati Thakurowi. Jego Samadhi Mandir znajduje się w Śri Mayapur Dham, Ishodyan.

Obecny aczarya: Śrila Bhakti Sadhak Niskiñchana M. (13 P.) Diksa od Paramahansa M. i sannyasa od B. Promode Puri M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Uczniowie sannyasini: trzech

Obecny aczarya: Śrimad Bhakti Sadhak Niskiñchan M. (13 P.) Poprzednio zarządca wielkiego Zamindara w Mayapur. Był również odpowiedzialny za dział publikacji Grantha.

GOPINATH GAUDIYA MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Promode Puri M. (12 P.) Prezydent WVA-VVRS. Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od S. B. G. Vaikanash M.

Gałęzie: piętnaście

Inicjacje sannyasy: sto dwadzieścia

Opublikowane książki: około osiemdziesięciu

Inne szczególne rysy:

- Wybitny pisarz i redaktor wielu czasopism
- Jego czasopisma to m.in.:
'Nadiya Prakash,'
'Chaitanya Vani,'
'Gaudiya, Bhagavat Darshan.'
- Śrila B. P. Puri M. jest ekspertem w Puji i instalacji Bóstw, zakładaniu świątyni itd.
- W swoim życiu zainstalował ponad osiemdziesiąt Bóstw. Jego pierwsza instalacja Bóstw odbyła się w Yogapith.
- Jest jednym z pierwszych członków Gaudiya Math
- Wielu starszych Vaisnavów, braci duchowych i aczaryów z innych misji zwracało się do niego po radę.
- Wskrzesał Viśva Vaisnava Raj Sabha w 1994.
- Pomimo podeszłego wieku (prawie sto lat) ciągle zakłada świątynie, pomagając innym.
- Odrestaurował Keśi Ghat i słynne Dauji Mandir we Vrindavan.
- Jest znany ze swojego ducha współpracy z braćmi duchowymi.

ŚRILA BHAKTI ŚRIRUP PURI MAHARAJ (12 P.)

Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura. Opiekun Svarup Ganj.

Bliski towarzysz Śrila Sarasvati Thakura.

ŚRI KRISHNA CHAITANYA MISSION

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Vaibhav Puri M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura, i sannyasa od Śrila B. Giri M. Członek założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: szesnaście

Inicjacje sannyasy: dwadzieścia

Opublikowane książki: około trzydziestu w Oriya

Inne szczególne rysy:

- Nauczał w Orissie.
- Budował piękne świątynie.
- Nauczał w Południowych Indiach.
- Odnowił świątynie Seva Kuñja, Radha Vrindavan Chandry we Vrindavan.
- Ostatnio, w wieku 86 lat, odwiedził Europe po raz trzeci.

ŚRILA SADANANDA SWAMI (12 P.)

Śisya Śrila Sarasvati Thakura.

Książki: sześć po niemiecku, inne po szwedzku, angielsku i hiszpańsku.

Inne szczególne rysy

- Był pierwszym niemieckim Vaisnavą.
- Śrila B. M. Bon M. sprowadził go do Indii.
- Mieszkał ze swoim guru, Śrila Sarasvati Thakurem w Indiach, po czym wrócił do Niemiec i Szwecji.
- Pomagał mu uczeń Śrila B. M. Bon M., Vamana das (Walter Eidlitz) (13 P.) Dzięki nim, po raz pierwszy literatura Gaudiya Vaisnava była opublikowana poza granicami Indii.
- Nauczali również na uniwersytetach i założyli pierwsze, europejskie kółko Vaisnavów.

ŚRILA BHAKTI VAIBHAV SAGAR MAHARAJ (12 P.)

Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura. Służył Bóstwom w Mamghati.

SAKHI CHARAN BABU (12 P.)

Pomagał wielu braciom duchowym i misji Gaudiya Math. Wszedł w swoje Samadhi w Imli Tali.

MISJA ŚRILA BHAKTI KUMUD ŚANTA MAHARAJA

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Kumud Santa M. (12 P.) Członek-założyciel WVA-VVRS. Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od S. B. G. Vaikanash M.

Gałęzie: sześć

Inicjacje sannyasy: trzydzieści

Opublikowane książki: dwanaście

Inne szczególne rysy:

- Śrila Bhakti Kumud Śanta M. zawsze pomaga w obchodzeniu świąt Vaisnava.
- Również nauczał na Zachodzie.
- Jego główny ośrodek znajduje się w Beherla, w Kalkucie.

PROFESOR ŚRILA NISIKANTHA SANYAL (12 P.)

Śisya Śrila Sarasvati Thakura. Nie założył swojej własnej misji, ale napisał po angielsku bardzo ważną książkę; Śri Krishna Chaitanya. Jego własny guru napisał wprowadzenie do tej książki. Był profesorem w Ravenshaw College i redaktorem naczelnym wielu czasopism Gaudiya Math.

ŚRILA BHAKTI SVARUP SAR MAHARAJ (12 P.)

Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura.

SARASVAT GAUDIYA ASHRAM

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Śrirup Siddhanti M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura.

Obecny aczarya: Śri Bhakti Rañjan Sagar M. (13 P.) Członek-założyciel WVA-VVRS. Sannyasa od Śrila Bhakti Śrirup Siddhanti M.

Gałęzie: trzy

Inicjacje sannyasy: siedem

Opublikowane książki: czterdzieści

Opublikował i napisał wiele ważnych książek. Jedną z nich była Guru Prestha, nakład innych był wyczerpany przez długi czas.

Inne szczególne rysy:

- Wybudował trzy, kunsztownie zdobione świątynie, wraz ze stałą wystawą teistyczną rzeźb pokrywających całą świątynię.

ŚRI CHAITANYA SARASVAT MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Rakshak Śridhar Dev Goswami M. (12 P.) Śisya i sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura. Członek-założyciel WVA-VVRS. Samadhi Mandir w Śri Chaitanya Sarasvat Math, Navadvip.

Obecny aczarya: Śrila Bhakti Sundar Govinda M. (13 P.) Sannyasa od Śrila B. R. Śridhar M.

Gałęzie: pięćdziesiąt

Inicjacje sannyasy: około trzydziestu

Opublikowane książki: około dwustu (tłumaczenia na inne języki)

Nowe misje, które wyłoniły się z tej misji: około dziesięciu

Inne szczególne rysy:

- Vaisnava Toshani, miesięcznik po angielsku.
- Publikacje w wielu językach.
- Czasopisma w wielu językach.
- Coroczny Navadvip Dham parikram i Vraj Mandal parikram.
- Ośrodki na całym świecie.
- Śrila B. R. Śridhar M. był wysoce ceniony przez większość Vaisnavów. Był założycielem wielu pierwotnych Gaudiya Math. Skomponował wiele pieśni, które śpiewa się obecnie w wielu Gaudiya Math, m.in. pieśń do swojego mistrza duchowego, Śri Śri Premadham Dev Stotram. Wyraźnie posunął do przodu siddhantyczne zrozumienie Śrimad Bhagavad Gity: The Hidden Treasure of the Sweet Absolute (Bhagavad Gita: Ukryty Skarb Słodkiego Absolutu) i jest wysławiany przez wszystkich Gaudiya Vaisnavow za wzniosłą kompozycję i styl w jego Śri Śri Prapanna Jivanamritam. W ostatnich latach jego życia, jego

nauczanie rozszerzyło się na cały świat i jego książki zostały opublikowane w wielu językach. Wielu mistrzów duchowych prosiło go o radę. Był poetą i wielkim uczonym w sanskrycie.

ŚRILA BHAKTI BHUDEV ŚROUTI MAHARAJ (12 P)

Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura. Założył swoją własną Math w Chalgram Midnapur, przygotowywał artykuły swojego guru do druku w Gaudiya Patrika.

ISKCON - Międzynarodowe Towarzystwo Świadomości Krysny

BBT - Bhaktivedanta Book Trust.

Założyciel aczarya: Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami M. (12 P.) Śisya Śrila Sarasvati Thakura i sannyasa od S. B. P. Keśavy M.

Samadhi Mandir w Krishna Balaram Mandir, Vrindavan.

Śrila Bhaktivedanta Swami M. zadziwił cały świat, łącznie z jego braćmi duchowymi swoimi wybitnymi osiągnięciami. W pojedynkę spełnił przepowiednię Śri Czejtania Mahaprabhu, głoszącą, że Święte Imiona będą intonowane w każdej wiosce i każdym mieście świata.

Śrila B. R. Śridhar M. powiedział: "To co zapowiedział Śri Czejtania Mahaprabhu, to co obmyślił Śrila Bhaktinod Thakur i to co rozpoczął Śrila Prabhupad Bhakti Siddhanta Sarasvati Goswami M. zostało spełnione przez Swami M. (Śrila A. C. Bhaktivedantę Swami M.)

Obecni aczaryowie: wielu

Gałęzie: około pięciuset

Inicjacje sannyasy: około 150

Opublikowane książki: około trzech tysięcy (w 64 językach)

Wydrukowane i rozprowadzone: 400 milionów

Nowe misje, które wylonily się z tej misji: piętnaście

Inne szczególne rysy:

- Założyciel założył 108 ośrodków na całym świecie, których liczbę zwiększyli następnie jego uczniowie.
- Wiele restauracji i społeczności farmowych.

Bhaktivedanta Book Trust:

- Publikacje w ponad sześćdziesięciu czterech językach. Pierwsza, pełna edycja Śrimad Bhagavatam i Czejtania Czaritamrity w języku angielskim, ze znaczeniami Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M.
- Wiele stron internetowych poświęconych nauczaniu w cyberprzestrzeni.

Bhaktivedanta Archives:

- Vedabase - komputerowa baza danych, zawierająca około osiemdziesięciu tłumaczeń klasyki literatury Vaisnava, w formacie cyfrowym, ze znaczeniami Bhaktivedanty.
- Biblioteka nagranych wykładów i pieśni na kasetach i CD.
- 14 000 listów do swoich uczniów.

Bhaktivedanta Institute:

- naukowe badania, publikacje i konferencje
- światowa promocja tradycyjnej sztuki Vaisnava
- seminaria szkoleniowe ze sztuki i nauki.

- “Origins magazine” naukowa analiza zagadnień życia i materii

Inne publikacje:

- Biografia założyciela, napisana przez Śrila Satsvarup das Goswami M.
- Back to Godhead Magazine, po angielsku i w wielu innych językach (którego wydawanie rozpoczęte zostało w 1944, przez założyciela)
- Hare Krishna World - międzynarodowa gazeta po angielsku
- ISKCON Television – pionierzy telewizji Vaisnava
- ISKCON Cinema - Śri Yadubara i Śrimati Visakha przygotowali wiele filmów poświęconych nauczaniu.

Inne projekty nauczania:

- Światowe pada-yatry – chodzenie i nauczanie na całym świecie.
- Ratha-yatra w głównych miastach całego świata (ponad 500).
- Telewizyjna biografia Założyciela Iskconu, nadawana przez dwa lata w indyjskiej telewizji.
- Gurukule - pionierska praca, mająca na celu ustanowienie zasad wedyjskich w nauczaniu początkowym.
- Rozprowadzanie prasadam, rozdawanie pożywienia i restauracje wegetariańskie na całym świecie.
- FATE - First American Transcendental Exhibition. (Pierwsza Amerykańska Wystawa Transcendentalna)
- Wysyłek w celu stworzenia samowystarczalnych społeczności farmowych na całym świecie.
- Nauczanie w wielu politycznie trudnych miejscach, jak kraje komunistyczne i muzułmańskie i sukces w ustanawianiu Świadomości Kryszny na tych terenach.

ŚRILA BHAKTI PRADIP TIRTHA MAHARAJ (10 P.)

Uczeń Śrila B. Vinoda Thakura i sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura.

Był wielki pisarzem i opublikował komentarz do Bhagavad Gity. Był wysłany na misję do Anglii.

ŚRI CHAITANYA GAUDIYA MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Gaurab Vaikanash M. (12 P.).

Jest to gałąź Śri Chaitanya Gaudiya Math Śrila Bhakti Dayita Madhava M. (12 P.).

Inicjacje sannyasy: trzynaście

Opublikowane książki: dziesięć

ŚRILA BHAKTI GAURAB VAIKANASH MAHARAJ (12 P.)

Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura. Ustanowił Math w Bhuvaneshvara, Orissa. Znany również jako Raj Pandit.

ŚRILA BHAKTI SUDHIR YACHAK MAHARAJ (12 P.)

Sannyasa od Śrila Sarasvati Thakura. Dobrze znany jako wspaniały kucharz, pełnił służbę we Vrindavan.

ŚRI CHAITANYA BHAGAVAT MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Vicar Yajavar M. (12 P.) Sannyasin Śrila Sarasvati Thakura

Obecny aczarya: Bhakti Vistar Vishnu M. (13 P.). Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: sześć

Inicjacje sannyasy: dziesięć

Opublikowane książki: sześć

Inne szczególne rysy:

- Śrila Bhakti Vichar Yajavar M. ma swoje Samadhi w Mayapur. Był ostatnim sannyasinem Śrila Sarasvati Thakura.
- Jego świątynie są bardzo kunsztownie wykonane.
- Był również pierwszym, który publicznie oświadczył na zebraniu Vaisnava, że Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami M. dokonując tego, do czego został wybrany, musiał być Śakti-avesa-avatarem. Śrila B. R. Śridhar M. zgodził się z jego intuicją.

Aczaryowie Vaisnava, Nowe Misje i Projekty Trzynastego Pokolenia

W PORZĄDKU ALFABETYCZNYM, WEDŁUG IMION ACZARYÓW

TOWARZYSTWO MIĘDZYNARODOWE -

ŚRI CHAITANYA BHAKTI RAKSHAK MANDAPA

Założyciel aczarya: Śrila Badri Narayan Bhagavat Bushan (13 P.) Śisya Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. i Śrila B. R. Śridhar Maharaja.

Gałęzie: dziesięć

Opublikowane książki: czternaście.

Inne szczególne rysy:

- Publikacje po angielsku i hiszpańsku.
- Wydawnictwo Jayasri Classics.
- Otworzył ośrodki w Radha Kunda i Sevaite Gadadhar Danta Samadhi we Vrindavan.
- Ratha Yatra w Caracas Venezuela.

BHAKTI KEVAL AUDULAUMI GAUDIYA MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Vilas Bharati M. (13 P.) Członek-założyciel WVA-VVRS. Śisya Bhakti Keval Audulaumi M.

Gałęzie: sześć.

Założył jedną z gałęzi, pochodzącą z Bagh Bazaar Gaudiya Mission.

Książki: dwie w Bengali.

ŚRILA BHAKTI RASANANDA BON MAHARAJ (13 P.)

Członek-założyciel WVA-VVRS Śisya S. B. M. Bon M.

Gałęzie: jedna; Bon M. Gaudiya Math Mayapur

BHAKTIVEDANTA INSTITUTE ISKCON

Prezydent: Śrila Bhakti Svarup Damodar M. (13 P.)

Sannyasa od Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M.

Członek-założyciel WVA-VVRS.

Inne szczególne rysy:

- Organizował konferencje naukowe z syntezy nauki i religii.

ŚRIPAD DASARATH SUTA DAS B. (13 P.)

Śisya Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. Członek WVA-VVRS.

Książki: Tłumacz i wydawca około stu książek Vaisnava.

ISKCON BHUVANESVAR

Założyciel aczarya: Śrila Gour Govinda Swami (13 P.). Sannyasa od Bhaktivedanty Swami M. Samadhi Mandir w Śri Śri Krishna Balaram Mandir ISKCON, Bhuvaneshvara.

Książki: Osobiście przetłumaczył na Orija książki swojego guru.

Inne szczególne rysy:

- Napisał różne książki i wydawał czasopisma
- Otworzył świątynie w Bhuvaneshvara.
- Był wzniosłym wielbicielem i wielkim uczonym.

ŚRI CHAITANYA MUDRANI GAUDIYA MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Prakash Hrisikesh M. (13 P.)

Harinam od Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M., Diksa od Śrila B. R. Śridhara M. i sannyasa od Śrila B. P. Puri M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Inne szczególne rysy:

- Otworzył misje w Bulgarii i Malezji.
- Opublikował po angielsku wiele książek Śrila B. R. Śridhara M.
- Redaktor czasopisma WVA-VVRS
- Czasopismo Sadhu-Sanga.

BHAKTIVEDANTA SWAMI ASHRAM TRUST

Założyciel aczarya: Śrila Bhaktivedanta Ksirodaksayi Vishnu M. (13 P.). Śisya Śrila Bhaktivedanty Swami M. i sannyasa od Śrila B. A. Paramadvaiti M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: dwie (Vrindavan i Londyn)

Książki: dwadzieścia

Inne szczególne rysy:

- 'Bhagavat Darshan' czasopismo w Hindi

KRISHNA INSTITUTE

Założyciel: Śripad Kusakratha das Brahmachari (13 P.) Śisya Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. Uczony w sanskrycie.

Inne szczególne rysy:

- Tłumacz i wydawca ponad 300 książek Goswamich.

ŚRILA BHAKTI MADHAVA MAHARAJ (13 P.)

Śisya Śrila B. D. Madhavy M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

ŚRILA BHAKTI PRABHAV MAHAVIR MAHARAJ (13 P.)

Śisya Śrila B. D. Madhavy M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: trzy

Opublikowane książki: trzy

Inne szczególne rysy:

- Naucza we Vrindavan i w krajach zachodnich.

HUNGARIAN VAISNAVA ASSOCIATION

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Abhay Narayan M. (13 P.) Członek-założyciel WVA-VVRS. Nieustraszony nauczający; uczeń Śrila A.C. Bhaktivedanty Swami M. i sannyasa od Śrila B.R. Śridhara M. Jego Samadhi Mandir znajduje się w Balastia, Węgry.

Obecni aczaryowie:

- Śrila Bhakti Kamal Tirtha M. (14 P.) Sannyasa od Śrila Bhakti Abhay Narayana M. Członek-założyciel WVA-VVRS.
- Śrila Krishnananda Prabhu (14 P.) Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: pięć

Inicjacje sannyasy: jedna

Opublikowane książki: czterdzieści

Inne szczególne rysy:

- Kagylókkürt Magazine, cztery razy do roku, po węgiersku.
- Ganges Vaisnava Journal, cztery razy do roku po węgiersku.
- Śrila Bhakti Abhay Narayan M. był pierwszym nauczającym poza Żelazną Kurtyną.
- Przetłumaczył Bhagavad Gite na rosyjski i węgierski.
- Założył świątynie w Rumunii, Bułgarii, Jugosławi i na Węgrzech,.

ŚRILA BHAKTI KINKARA NARAYAN MAHARAJ (13 P.)

Uczeń Śrila B. K. Sraman M. i sannyasa od Śrila B. P. Puri M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Świątynie: Śri Śri Radha-Govinda, Milan Kuñja, Radha-Govinda-Mahaprabhu, Parganas, Bengal Zachodni.

ŚRIPAD NRISINGHANANDA DAS ADHIKARI (13 P.)

Członek WVA-VVRS.

Inne szczególne rysy

- Kierownik ISKCON Television - pierwszej usługi Vaisnava World Video.
- Jest producentem ponad 200 filmów o tematyce Vaisnava.
- Śrila Bhakti Vikash Padmanabha Maharaj (13 P.). Śisya Ś. B. R. Śridhar M. i sannyasa od Ś. B. P. Puri M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

VRINDA - Vrindavan Institute for Vaisnava Culture & studies

ISEV - Superior Institute of Vedic Studies

SEVA - Editorial Service of Vaisnavas Acharyas

Założyciel aczarya: Śrila B. A. Paramadvaiti M. (13 P.). Członek-założyciel WVA-VVRS. Śisya Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. i sannyasa od Śrila B. R. Śridhara Maharaja.

Inni aczaryowie:

- Śrila Bhakti Vimal Harijan M. (13 P.) Śisya Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. i sannyasa od Śrila B. R. Śridhara M. Członek-założyciel WVA-VVRS. Samadhi Mandir w Śri Śri Guru Gauranga Radha-Vrajeshvara, Bogota, Kolumbia.
- Śrila Atulananda Acharya Prabhu (13 P.) Śisya Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: osiemdziesiąt dwie

Inicjacje sannyasy: piętnaście

Opublikowane książki: 120

Nowe misje, które wyłonili się z tej misji: dwie

Inne szczególne rysy:

- VRINDA odnowiła stare świątynie we Vrindavan, włączając w to: Vrinda Kuñja Mandir, Gopal Mandir i Yamuna Kuñja w Imli Tali.
- Wiele restauracji wegetariańskich, aśramów i społeczności farmowych w Europie, Ameryce (Południowej, Centralnej i Północnej) i w Indiach.
- Publikacje po angielsku, hiszpańsku i niemiecku.
- ISEV jest programem, który oferuje również korespondencyjne Kursy Bhakti Yogi.
- Pierwsze internetowe prezentacje Vaisnavizmu po niemiecku i hiszpańsku.

ŚRILA BHAKTI PARAMARTHI MAHARAJ (13 P.)

Śisya Śrila B. R. Śridhara M. i sannyasa od Śrila B. P. Puri M. Ma ośrodek w Assam.

ŚRILA BHAKTI PARIVRAJAK MAHARAJ (13 P.)

Założył misję w Mayapur i Howrah, Kalkuta. Członek-założyciel WVA-VVRS. Organizuje Navadvip Dham parikram.

MISJA ŚRILA BHAKTI PRASUN PURI MAHARAJA

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Prasun Puri M. (13 P.) Uczeń Śrila B. Vilas Tirthy M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Opublikowane książki: dwie

RADHA KRISHNA MATH

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Vijay Puri M. (13 P.). Członek-założyciel WVA-VVRS. Śisya Ś. B. Saran Santy M. i sannyasa od Ś. B. P. Puri M.

Inni aczaryowie: Śrila Bhakti Mangal M. (13 P.). Śisya Ś. B. Saran Santa M.

Gałęzie: Jedna, w Kalkucie

ŚRILA BHAKTI VAIBHAVA SAGAR MAHARAJ (13 P.)

Śisya Śrila B. Vilas Tirthy M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: jedna, w Mayapur.

Inne szczególne rysy:

- Opiekuje się Rudradvip Gaudiya Math. Utrzymuje znakomitą bibliotekę literatury Gaudiya Math.

ŚRIPAD SATYARAJ DAS ADHIKARI (13 P.)

Uczeń Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. Założyciel wydawnictwa Folk Books. Wydawca 'Journal of Vaisnava Studies' - kwartalnika z artykułami naukowymi.

Książki: Autor wielu badań w zakresie Vaisnavizmu.

CHAITANYA MISSION

Założyciel aczarya: Śrila Jagat Guru Siddha Svarupananda Paramahansa (13 P.). Uczeń Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: osiemdziesiąt

Opublikowane książki: trzydzieści, po angielsku.

Inne szczególne rysy:

- W 1960 roku był joginem na Hawajach i miał wielu uczniów.
- Później podporządkował się, wraz ze wszystkimi swoimi uczniami Śrila A. C. Bhaktivedancie Swami M.
- 'Haribol' po angielsku, polsku, rosyjsku i filipińsku.
- Jest pionierem nauczania przez telewizję kablową.
- Towarzyszy mu inny uczeń Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M., Śripad Tusta Krishna (13 P.).
- Opublikował wiele broszur dotyczących tematów społecznych z punktu widzenia Vaisnava.
- Jego misja nauczania w wielu krajach komunistycznych.

ŚRILA BHAKTI SIDDHANTI MAHARAJ (13 P.)

Śisya Śrila B. R. Śridhara M. i sannyasa od Śrila B. P. Puri M. Ma ośrodek w Navadvip.

Chaitanya Isha Mandalam

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Nandan Swami M. (13 P.) Śisya Śrila B. R. Śridhara M. i sannyasa od Śrila B. Promode Puri M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Ośrodki: Anglia, USA i Malezja.

Opublikowane książki: sześć

Śrila Bhakti Svarup Tirtha Maharaj (13 P.)

Sannyasa i śisya Śrila B. S. Bhagavata M. z Bagh Bazaar Gaudiya Math. Misja położona blisko Kalkuty. Znany jako międzynarodowy nauczający. Członek-założyciel WVA-VVRS.

GAUDIYA VAISNAVA SOCIETY

Założyciel aczarya: Śrila Bhakti Vedanta Tripurari M. (13 P.) Śisya i sannyasa od Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Gałęzie: sześć

Inicjacje sannyasy: trzy

Książki: około dwudziestu

Inne szczególne rysy:

- Założyciel napisał wiele książek.
- Wydaje czasopismo 'Gaudiya Vedanta' - kwartalnik po angielsku.
- Wydaje jedno z najlepszych czasopism filozoficznych Vaisnava 'Clarion Call'

- Jest słynny z organizowania największego na świecie rozprowadzania literatury Vaisnava.

Inni aczaryowie: Śrila Bhakti Gaurava Narasinha M. (13 P.). Śisya i sannyasa od Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Inicjacje sannyasy: trzy

Opublikowane książki: dwie

Inne szczególne rysy:

- Śrila B. G. Narasingha jest pierwszym, urodzonym na Zachodzie Vaisnavą, który założył świątynie we Vrindavan i w Południowych Indiach.

MANTRA MEDITATION, HAWAII

Założyciel aczarya: Śrila Turiya Mahasaya M. (13 P.) Śisya Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Inne szczególne rysy:

- Renovation project in Govardhan Vrindavan.
- Biuletyn po angielsku, ekspert w czczeniu Bóstw.

ŚRI CHAITANYA GAUDIYA SEVASHRAM

Założyciel aczarya: Śrila B. Sambandha Yachak M (13 P.). Śisya B. Vilas Tirthy M. i sannyasa od B. P. Puri M.

Acharya Chaitanya Math, Midnapur, Bengal Zachodni.

ŚRILA BHAKTI YATI MAHARAJ (13 P.)

Śisya Śrila B. Vilas Tirthy M. i sannyasa od Śrila B. Promode Puri M. Członek-założyciel WVA-VVRS.

Opiekun Radha Kunda Kuñja Bihari, Gaudiya Math.

Część III

Stosunki Vaisnava

Śri Czejtania Mahaprabhu i Jego stosunki z sampradayami Vaisnava

Guru-parampara, do ktorej należy Gaudiya Math ustanowiło połączenie z Brahma-Madhva Sampradaya. Wraz z pozostałymi trzema sampradayami (Śri Sampradaya, Rudra Sampradaya i Kumara Sampradaya) Brahma Sampradaya przekazuje światu kulturę wedyjską. Śri Czejtania Mahaprabhu włączył do Brahma-Madhva-Gaudiya Sampradaya kilka punktów zaczerpniętych z tych czterech sampradaya.

W swojej książce; Śri Navadvip-Dham-Mahatmya, Śrila Bhaktivinod Thakur opowiada o tym, jak Śri Nityananda Prabhu zabrał Śrila Jivę Goswamiego na wyprawę. Wspomina tam jak Śri Czejtania Mahaprabhu przyjął po dwie zasady z każdej z czterech sampradaya i włączył je do Swojej własnej sampradaya. Pisze tam również, że czterej główni aczaryowie tych czterech sukcesji narodzili się później jako wielbicie Pana Czejtania, podczas Jego zamanifestowanych lila:

Ramanuja ze Śri-Sampradayi nauczał filozofii dasya-rasy i visistha-advaita. Narodził się później jako gaura-bhakta o imieniu Ananta, który mieszkał niedaleko domu Vallabhacharyi. Śri Czejtania Mahaprabhu przyjął z Laksmi-Sampradayi dwie następujące zasady:

1. Ideę czystej bhakti, wolnej od karmy i jnana-ananya-bhakti.
2. Służbę wielbicielom - bhakta-jana-seva.

Madhva z Brahma-Sampradaya nauczał filozofii dvaita. Z jego sampradayi zostały przyjęte następujące punkty:

1. Całkowite pokonanie filozofii Mayavada - keval-advaita-nirasana.
2. Czczenie bóstwa Kryszny i zrozumienie, że jest ono wieczne - krsna-murti-sevana.

Visnusvami z Rudra-Sampradayi nauczał filozofii śuddha-advaita. W Gaura-lila urodził się jako Vallabha Bhatta, który dzięki łasce Gaurangi udoskonalił swoją własną sampradaye. Śri Czejtania Mahaprabhu przyjął następujące punkty z tej sampradayi:

1. Uczucie całkowitej zależności od Kryszny – tadiya-sarvasva-bhava.
2. Ścieżkę spontanicznej służby oddania – raga-marga.

Nimbarka z Kumara-Sampradayi nauczał filozofii dvaita-advaita. W Gaura-lila urodził się jako Keśava Kasmiri. Dwa punkty przyjęte przez Śri Czejtanie Mahaprabhu:

1. Potrzeba przyjęcia za jedyne schronienie Radhiki – ekanta-radhikasraya.
2. Wzniosły nastrój miłości gopi dla Śri Kryszny – gopi-bhava.

Skoncentrowany, teistyczny pogląd na czczenie Pana, ponad wszystkim innym, jest wspólnym fundamentem wszystkich Vaisnavów. Ich głównym punktem skupienia jest avisesa-vada; monoteistyczne wyjaśnienie Vedanty. Innym elementem, łączącym tradycje Vaisnava, we wszystkich sampradayach jest czczenie bóstwa Najwyższego Pana i szacunek dla wielkich aczaryów.

W swojej książce Prema Pradipa Śrila Bhaktivinod Thakur stwierdza co następuje:

1. Najwyższy Pan jest jednym bez wtórego. Posiada wszystkie transcendentalne moce i kontroluje wszystkie prawa.
2. Najwyższy Pan ma przepiękną i wszechpomyślną formę duchową. Forma ta jest transcendentalna do wszystkich praw świata materialnego. W Nim cudownie godzą się wszystkie sprzeczności. Chociaż ma On formę to jednocześnie jest wszechprzenikający. Chociaż jest piękny, to materialne zmysły nie mogą Go dostrzec. Chociaż znajduje się On w jednym miejscu, to równocześnie jest obecny wszędzie.
3. Zarówno to co ożywione i to co nieożywione rodzi się z Jego energii. jest On stwórcą, tym który utrzymuje i nieszczycielem czasu, miejsca i prawa.
4. Natura żywej istoty jest duchowa, ale przez pragnienie Pana jest ona uwarunkowana materialną naturą i w ten sposób jest szczęśliwa, albo cierpi pod wpływem jej praw. Jednak dzięki procesowi służby oddania może wyswobodzić się z materialnej niewoli
5. Ścieżki jnany i karmy są pełne trudności. Kiedy jnana i karma służą bhakti, nie ma problemu, ale w odróżnieniu od nich, bhakti jest w pełni niezależna.

6. Obowiązkiem żywej istoty jest obcowanie z sadhu i omawianie służby oddania.

Tradycja Gaudiya Math uczy nas, że boska para z Vrindavan jest pierwotną formą Boga, a Śri Czejtania Mahaprabhu jest samym Krysna połączonym ze Swoją najukochańszą Śrimati Radharani. Śri Czejtania Mahaprabhu przybył, żeby dać nam prawdę. Jest On yuga-avatarem, który głosi na całym świecie wspólne intonowanie Świętych Imion. Jego pojawienie się sprawiło, że Śri Navadvip stało się identyczne z Vrindavan. Śri Czejtania Mahaprabhu nazywany jest czasami bhakta-avatarem, a czasami ukrytym avatarem, gdyż generalnie ukrywał On swoją boską naturę i nauczał krsna-bhakti w nastroju rozłąki.

Nie wszystkie sampradaye Vaisnava przyjmują tę ontologię, niektóre koncentrują się bardziej na czczeniu Śri Laksmi-Narayana, Śri Sita-Ramy, Śri Nataji, Śri Balaji i Śri Venkateshvara. Jednak pomimo tego ciągle czczą tą samą Najwyższą Osobę Boga. Oprócz tego Śri Czejtania Mahaprabhu jest coraz bardziej akceptowany jako yuga-avataar. Zarówno we Vrindavan, jak i Indiach Południowych przedstawienia o rozrywkach Śri Czejtania stały się bardzo popularne i dzięki Jego wpływowi cały świat poznał chwały sanatana-dharmy.

Kilka spojrzeń na inne religie

Gaudiya Math przyjmuje fakt, że Najwyższy Pan przekazał Swoje nauki dla ludzkości również w innych religiach. Śrila Bhaktivinod Thakur na przykład okazywał wielki szacunek naukom Jezusa, nazywając go zbawicielem z Jerozolimy, oraz napisał komentarz do pierwszego z Dziesięciu Przykazań. Wielu słynnych aczaryów Vaisnava nauczało o Jezusie w takim samym duchu. Prezydent Viśva Vaisnava Raj Sab, Śrila B. P. Puri Maharaj powiedział: "Nie możemy zignorować tego co Jezus dał światu teizmu." Śri Czejtania Mahaprabhu był również znany z tego, że wiele razy rozmawiał z Muzułmanami. Czasami cytował nawet Koran i przyjął imię Allacha jako jedno z imion Visnu.

Uznając zasadność wszelkiego teizmu w czystej formie, Gaudiya Math uważa jednak za konieczne wskazanie miejsc, w których wyznawcy zeszli ze ścieżki pierwotnych nauk. Przykładem tego jest, jak przy okazji wielu spotkań z przywódcami Chrześcijaństwa, Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj podkreślał, że przykazanie "Nie zabijaj" odnosi się również do zwierząt. Ojciec Canciani z Rzymu opublikował nawet książkę "Jezus był wegetarianinem". W trakcie swoich badań odkrył, że pierwsi Chrześcijanie byli prześladowani przez Rzymian i chowców bydła podniewał nauczali wegetarianizmu.

Musimy również zwrócić uwagę na to, że w Ewangelii Dwunastu, jednym z najstarszych pism Chrześcijańskich, Jezus nauczał wegetarianizmu, reinkarnacji i prawa karmy, używając prawie takiego samego słownictwa jak wierny Vaisnava. Wiedząc, że Esseńczycy (własna społeczność Jezusa) byli znani ze ścisłego wegetarianizmu, możemy skonkludować, że współcześni Chrześcijanie, którzy jedzą mięso, zeszli ze ścieżki swoich pierwotnych nauk.

W Kali Yudze takie rzeczy zdarzają się we wszystkich religiach. Dlatego musimy być w stanie dostrzec esencję. Jeśli nam się to uda, zobaczymy, że wszystkie prawdziwie teistyczne religie uczą tych samych praw moralnych i duchowych, mających na celu

doprowadzenie ludzkości do miłosnej służby oddania. Ci, którzy pragną zrozumieć najgłębsze i najwznioślejsze nauki Boga dla tego świata, będą głębiej studiować ontologię każdej religii. Takie przeprowadzane przez prawdziwych wielbicieli studia nigdy nie staną się powodem gwałtownych dysput i kłótni (do jakich często doprowadzają polityczni manipulatorzy, pragnący osiągnąć swoje egoistyczne cele).

Gaudiya Math przekonało do Vaisnavizmu członków wszystkich religii i szkół filozoficznych. Gaudiya Vaisnavowie w pełni przyjmują pozytywnego ducha współpracy z innymi religiami, dla moralnego wzniesienia ludzkości. Równocześnie Gaudiya Math nie będzie szczędziło wysiłków, żeby uszczęśliwić wszystkich w tym świecie, dzieląc się w pełnym szacunku nastroju darem Sri Czejtanii Mahaprabhu.

Kasta i kultury / Kompleks wyższości i niższości

Pisma w pełni popierają nawracanie wszystkich ludzi na Vaisnavizm i dlatego obowiązkiem każdego jest praktykowanie najwyższej służby w wierze Vaisnava. Jednakże w jakiś sposób uwarunkowana dusza ma w sobie głęboko zakorzenione uprzedzenia wobec tych, którzy wywodzą się z innej kultury, kasty, czy rasy. Bez względu na to, jakie czynniki z przeszłości zasiały w ludziach tą psychologię niedoskonałości, jest ona wstydliwą rzeczywistością.

Problem ten istnieje nawet wśród Vaisnavów w Indiach. Na przykład Vaisnavowie neofici pochodzący z Bengalu nie lubią się z Vaisnavami mówiącymi Hindi. Podobnie, kiedy zniecka pokazali się tam Vaisnavowie z Zachodu, nauczający Vaisnavizmu w strojach sannyasinów i mistrzów duchowych, dla Vaisnavów z Indii nie było to łatwe do zaakceptowania. Zaawansowani Vaisnavowie nie mieli żadnego problemu, żeby zaakceptować nowych bhaktów z Zachodu, ale dla tych, którzy nie wiedzieli czym jest etykieta i siddhanta Vaisnava, nie było to łatwą rzeczą. Z drugiej strony kompleks wyższości Europejczyków i Amerykanów w stosunku do biednych krajów i innych ras również pozostawił niesmak, z powodu zachowania młodych, zachodnich Vaisnavów. Jednak pomimo tego społecznościom Vaisnava udało się osiągnąć sukces we współpracy wielkiej różnorodności ludzi, idących razem w kierunku wspólnego celu.

Śrila Rupa Goswami osobiście potępił ocenianie Vaisnavy na podstawie jego pochodzenia. Dlatego powinniśmy być bardzo ostrożni pod tym względem. Rodzina Gaudiya Math rozgałęzia się obecnie na cały świat i będziemy musieli przejść jeszcze wiele prób, żeby udowodnić, że naprawdę jesteśmy w stanie widzieć ponad cielesną koncepcją i szanować się jak prawdziwi bracia i siostry.

Nie tylko strach przed nieznanym stoi na naszej drodze, ale też i zwykły egoizm, zaciemnia naszą prawdziwą wizję. Czasami czujemy niechęć do jednego wielbiciela, czy grupy, a w następnej chwili czujemy sympatię wobec innej. Obydwie te emocje mają swoje źródła w tym samym nieporozumieniu.

Powinniśmy widzieć wszystkich Vaisnavów jako naszych godnych czci prabhu. Kultuwanie zakorzenionego w uprzedzeniach nastawienia sprzeciwia się najwyższej zasadzie.

Musimy jasno zrozumieć, że rozwijany przez nas kompleks wyższości, jest wrogiem prawdziwego ducha Vaisnava. W tym samym czasie poczucie własnej niższości

jest tradycyjnie przyjęte jako doskonała okazja do zabezpieczenia naszej pozycji, jako najniższego ze wszystkich sług. Postawa Śrila Sanatany Goswamiego i Śrila Haridasa Thakura, jaką okazali w Jagannath Puri jest doskonałym przykładem właściwego zachowania. Dlatego dla zachodnich Vaisnavow konieczna jest pokora, wynikająca ze zrozumienia swojej niskiej pozycji, z powodu niskich narodzin, a z drugiej strony dla Vaisnavy urodzonego w rodzinie bramińskiej obrazą jest traktowanie ich z wyższością.

Prawdziwy Vaisnava powinien mieć szeroką wizję świata i idei nauczania. Ograniczone osoby, próbujące kurczowo trzymać się przywilejów należnych im z powodu pochodzenia, zrobiłyby lepiej, studiując chwalebną szczodrość Wedyjskich mędrców. Dzięki łasce Śri Czejtanii Mahaprabhu, powstanie prawdziwa Światowa Rodzina Vaisnava, która obejmie świat swoją ideą Jedności w Różnorodności, sięgając do wszystkich kultur i ludzi.

Już teraz możemy widzieć Niemców, Żydów i Arabów tańczących wspólnie w Śri Vrindavan Dham, gwiazdy sceny muzycznej, rozdające Mahamantrę milionom ludzi, grupy teatralne walczące z efektami tego wieku Kali i świątynie Kryszny w drapaczach chmur i w dawnych kościołach Chrześcijańskich. Kryszna może zrobić wszystko.

Czy Gaudiya Math jest sekciarska?

Wszystkie formy Boga są wieczne i zajmują transcendentalną pozycję. Na przykład Kryszna i Visnu mają różne rozrywki, ale obydwoj należą do tej samej, boskiej prawdy. Nie powinniśmy się spierać co do ważności różnych lila Pana, ale po prostu doceniemy wszystkie sposoby, na jakie ukazuje się nam Pan i całą różnorodność związków, jakie rozwija On ze Swoimi wielbicielami. Fakt, że uwarunkowana dusza osiąga duchowe zrozumienie, dzięki interwencji boskiej łaski, jest przyczyną ogromnej różnorodności, którą widzimy. Jeśli nie jesteśmy w stanie tego docenić, równie dobrze możemy zacząć wątpić w podstawę naszych własnych przekonań i tego jak do nich doszliśmy.

Szczerzy poszukiwacze prawdy otrzymywali pomoc z wewnątrz i zewnątrz przez wieki. W tym samym czasie, wewnątrz wszystkich duchowych prądów zawsze dochodziły do głosu niskie skłonności uwarunkowanej duszy. Śrila A.C. Bhaktivedanta Swami Maharaj często mówił: " Miłość do Boga jest najwyższym celem życia. Nie ma znaczenia jak ktoś ją osiągnął. Jeśli ją ma, jest doskonałą osobą." Podobnie nauczał nasz wybitny aczarya Bhaktivinod Thakur: Vaisnava jest szczęśliwy, widząc jak prawdziwy teizm manifestuje się w tym świecie, bez względu na jego formę.

Gaudiya Vaisnava przyjmie jakąkolwiek autentyczną ideę, bez względu na to skąd by nie pochodziła. Na przykład stwierdzenie Hegla "Umrzyj aby żyć", było często używane przez Śrila B. R. Śridhara Maharaja w opisywaniu podopieczności się duszy Krysznie. Vaisnavowie, nie dbając o dogmaty, nie boją się kiedy ich nauki są wystawiane na konstruktywną krytykę.

Gaudiya Math naucza wielu zasad religijnych i odrzuca te, które nakierowane są na zranienie innych żywych istot. Z tego powodu, w świecie niereligijności i korupcji, nauczający Gaudiya Math wyróżniają się jako rewolucjoniści, nauczający świat właściwego zachowania i duchowego spełnienia; nie są oni jak jogini polecający osobiste zbawienie i obojętność wobec cierpiącego świata.

Gaudiya Math chce obdarzyć wszystkich myślicieli świata i ludzkość w ogóle, tym co otrzymała od naszej sukcesji uczniów. Chce rozdawać pełen szczęścia nektar, dany światu przez samego Boga, który w formie Śri Czejtanii Mahaprabhu głosił chwały wspólnego intonowania Świętego Imienia. Boskie zasady rozrywek Śri Krysny mogą wyleczyć chorą na pożądanie ludzkość i w tym wysiłku nie ma miejsca na sekciarstwo.

Vaisnavizm - prawdziwy i pozorny

Materialna natura i agenci iluzji (Mayi) pojawiają się często, żeby wstrząsnąć wiarą Vaisnava. Z tego powodu pojawiają się rozbieżności między tymi, którzy podążają najwyższymi ideałami Vaisnava i tymi którzy tylko roszczą sobie do tego prawo. Oszukańcza mentalność, nazywana vipralipsa, manifestuje się wszędzie w tym świecie. Ruchy Vaisnava wcale nie są odporne na tą chorobę. Dlatego obowiązkiem aczaryi jest zawsze utrzymywać czystość w swojej sferze wpływów. Musi on potępić wszystkie nadużycia, mogące wywołać chaos w działalności misyjnej i spowodować niechęć ogółu ludzi wobec Vaisnavów. Vaisnavizm - prawdziwy i pozorny - jest tematem, który powinno się regularnie omawiać w gronie Vaisnavów, co ochroni nas od naszej własnej niedojrzałości, niestałości i fałszywego ego.

Każda szczerą duszą, praktykująca ideały Vaisnava, może stać się czystą duszą. Jeżeli historia kastowych Goswamich, Smarta Braminów, Prakrita Sahajiyów i Instytucjonalistów wywołała zakłócający wpływ w tym świecie, potwierdza to jedynie słynną ślokę:

***sruti-smriti-puranadi-
pancaratra-vidhim vina
aikantiki harer bhaktir
utpatayaiva kalpate***

"Służba oddania, której nie pełni się zgodnie z werdyktem pism objawionych jest jedynie niepotrzebnym zakłóceniem dla ludzkiego społeczeństwa." (Bhakti-rasamrita-sindhu 1.2.101). Musimy robić wszystko, co tylko możemy, żeby osiągnąć najwyższą czystość w naszym życiu duchowym i w naszych duchowych misjach. Ci, którzy podążają sanatana-dharmą są zawsze zadedykowani walce z tyranią, bez względu na to czy jest to tyrania w świecie fizycznym, czy też w świecie idei. Jeśli ktoś okazuje symptomy prawdziwego Vaisnavy i głosi czyste wartości Vaisnavizmu, uszczęśliwi to każde serce.

Relacje z babajimi

Dawniej mnisi w naszej sampradayi nosili strój babajich. Taki strój nosiło sześciu Goswamich z Vrindavan. W tym samym czasie Goswami energicznie nauczali, pisząc książki, regularnie dając wykłady, rozpoczynając budowę wielkich świątyń i z wielką miłością ustanawiając czczenie Bóstw. Ustanawiali święte miejsca i wysyłali swoich zwolenników, żeby rozprowadzali wszędzie duchową literaturę. W czasach Śrila Prabhupa Bhaktisiddhanty Sarasvati Maharaja babaji tacy jak Śrila Jagannath das Babaji Maharaj i Śrila Gaur Kishor das Babaji Maharaj kontynuowali tą tradycję. Nawet w

dzisiejszych czasach możemy zobaczyć w Świątym Dham wielu babajich, którzy nauczają tradycji Gaudiya Math, służąc Dham i odwiedzającym go wielbicielom.

Niestety w czasach kiedy powstawała Gaudiya Math, z powodu wpływu wieku Kali i niewłaściwego zachowania tych, którzy ubierali się jak babaji, strój ten przestał być szanowany wśród zwykłych ludzi. Wielu z tych tzw. babajich żyło z jałmużny otrzymywanej od pobożnych i nieświadomych ludzi, nie wspierając przy tym, w żaden sposób misji Śri Czejtanii Mahaprabhu. Z powodu ich podejrzanego zachowania ogół ludzi stał się nieufny. Pomiedzy różnymi grupami babajich, nastawionych nieprzychylnie wobec Gaudiya Math, byli zwolennicy pewnego babajiego, znanego z intonowania swojej własnej mantry. Babaji ci nie byli akceptowani przez prawdziwych babajich z Radha Kunda.

Uważając Śri Radha Kunda za najświętsze ze wszystkich świętych miejsc, Gaudiya Math rozgłosiło jego chwały na całym świecie. Pomimo tego, niektórzy mieszkańcy okolic Radha Kunda nie docenili tego osiągnięcia. Śrila Prabhupad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur głośno potępił te materialistyczne skłonności mieszkańców Dham. Równocześnie przedstawił jasną ideę tego, kim jest prawdziwy babaji. Dlatego tak naprawdę nie istnieje możliwość konfliktu. Gaudiya Math szanuje prawdziwych babajich i guru z Dham, ale trzyma się z daleka od oszustów.

Relacje z Kastowymi Goswamimi i Smarta Braminami

Za prawdziwego Vaisnave można uznać jedynie osobę, która przyjmuje podstawowe nauki sampradayi i jest w stanie wyjaśnić swoje działanie zgodnie ze wskazówkami śastr. Kastowi Goswami, tacy jak potomkowie Nityananda Vamśa, Advaita Vamśa i Smarta Bramini chcą ograniczyć łaskę do praw i obowiązków pochodzących z narodzin. Śri Czejtania Mahaprabhu, Bhaktivinod Thakur i aczaryowie w ich linii w wielu debatach obalili i pokonali tą ideę.

Często wspomniany w Puranach, wielki kapłan demonów nazywany jest Śukracharyą. Dosłowne tłumaczenie jego imienia to "Nasienny Aczarya", czyli ktoś, kto głosi, że pochodzenie jest jedynym sposobem przekazywania duchowej pozycji następnym pokoleniom. Koncepcja ta była zawsze obalana w sampradayah Vaisnava. Jest wiele historii obrazujących ten punkt. Na przykład historia Valmikiiego, mordercy, który dzięki inicjacji otrzymanej od Narady Muniego zmienił się i został wielkim autorem Ramayany, świętego pisma.

We współczesnym świecie stało się czymś normalnym, że ludzie pochodzący z niewedyjskich rodzin, wcześniej oddani grzesznym czynnościom, zakładają misje Vaisnava i inicjują innych (nawet Hindusów, urodzonych w rodzinach bramińskich) w prawdziwej tradycji braminizmu Vaisnava. Jest to wielka rewolucja, która pomogła odświeżyć i ożywić ducha ludzi, należących do kultury wedyjskiej z pochodzenia.

Relacje z Mayavadi

Pomiedzy Vaisnavami i Impersonalistami istnieje rozłam mający swoje źródło jeszcze w czasach puranicznych. Gaudiya Math również stoi w silnej opozycji wobec tych, którzy głoszą, że są Bogiem, czy też, że Bóg nie ma osobowości. Ta książka nie jest

miejszem na głębszą, ontologiczną dyskusję na ten temat, należy jednak wspomnieć, że świat materialny pełen jest teorii opierających się na monistycznym, impersonalnym punkcie widzenia i teorie te powodują wielki zamęt w umysłach uwarunkowanych dusz.

Nawet chociaż wielu impersonalistów dzieli z nami sporą część siddhanty Vaisnava, prawda jest taka, że ich apatia co do wiecznej służby dla osobowego Boga, sprawia, że ich towarzystwo jest niebezpieczne dla delikatnej, miłosnej wiary. Dlatego Gaudiya Math niesie wysoko sztandar czystego monoteizmu, ratując świat od impersonalizmu i filozofii pustki. Nasi aczaryowie znani są również z tego, że dzięki sile swojego nauczania, nawrócili na wiarę Vaisnava wielu Mayavadich.

Towarzystwo zwolenników szkoły Vedanty, którzy wykluczają transcendentalne lila Pana ze swojej koncepcji Nityanandy, uważane jest za niekorzystne dla sentymentów oddania, rozwijanych w sandze Vaisnava. Dlatego nie można ich uznać za teistów, w prawdziwym sensie tego słowa i powinno się ich unikać za wszelką cenę. Śrila Bhaktivinod Thakur napisał nawet, że nie powinno się przebywać w towarzystwie tych, którzy wahają się potępić impersonalną interpretację Vedanty.

Ponieważ impersonalna interpretacja słowa teizm, sama w sobie zaprzecza jego słownikowemu znaczeniu, można jasno zrozumieć, jak taka interpretacja staje się źródłem wielu dyskusji. Theo znaczy Bóg i Bóg jest Najwyższą Osobą; czyli kimś, kto nie ma sobie równego, ani nikt nie stoi wyżej od Niego. Jeżeli Najwyższy nie miałby osobowości, stałby On w jakiś sposób na niższej pozycji niż wszystkie myślące, czujące i pragnące osoby z Jego stworzenia. Taka idea jest dla Vaisnavy nie do przyjęcia i dlatego nie może on uznać buddyjskiej, czy impersonalnej interpretacji ostatecznej prawdy.

Pozbawieni prawdziwej pokory Mayavadi konkludują "Nie ma wyższej istoty, czy autorytetu niż ja. Sam mogę się zbawić. Moja indywidualność jest bezużyteczna." Vaisnavowie czują wielkie współczucie wobec sfrustrowanych dusz, które rozwinęły takie idee, rozumiejąc, że świat miłości pozostaje ukryty przed ludzmi o takim nastawieniu. Dlatego Vaisnavowie próbują rozprzestrzeniać intonowanie Świętego Imienia Pana, które może oczyścić świat z takich koncepcji.

Imitatorzy

Tych, którzy twierdzą, że praktykują Vaisnavizm, ale wprowadzają nieautoryzowane zmiany w swoich praktykach czy filozofii, nazywa się imitatorami, czy też prakrita-sahajiyami. Osoby takie zeszły ze ścieżki sampradayi. W Indiach istnieje wiele dobrze znanych grup takich imitatorów, jak np. Aulowie, Baulowie, Gauranga Nagari, Sakhi Bheki i wiele innych, starych i nowych. Oprócz tego wielu neofitów twierdzi, że już znajdują się na platformie Świadomości Kryszny, gdy tymczasem są jeszcze od niej daleko. Żeby obnażyć i pomóc w rozpoznaniu takich imitatorów Śrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur Prabhupad napisał książkę pod tytułem Prakrita Rasa Sata Dusani. Równocześnie dzięki założeniu Gaudiya Math, ustanowił na nowo pełną chwałę Brahma Madhva Gaudiya Sampradayi.

Generalnie imitowanie pojawia się tam, gdzie leniwa mentalność uwarunkowanej duszy, każe jej szukać tańszej, łatwiejszej wersji życia duchowego. Nadużywanie filozofii Vaisnava dla zdobycia kobiet, pieniędzy, czy sławy, oderwie kogoś od spełniania właściwego procesu. Ciągłe poszukiwanie czystości, nieprzerwane obserwowanie i pozostawanie pod przewodnictwem prawdziwie zaawansowanego

Vaisnavy jest jedyną ochroną, przed upadkiem do zewnętrznego świata, pod wpływ imitatorskich skłonności umysłu.

Świątynie w Królestwie Mayi

Istoty ludzkie należą do świata nieporozumień. Nieporozumienia te przejawiają się również między Vaisnavami. Kiedy pewnego razu spytano sadhu, dlaczego nawet w świątyni Kryszny można widzieć tak dużo Mayi, odpowiedział: "Nie powinno nas dziwić, kiedy widzimy Mayę w świątyniach; powinniśmy być raczej zdziwieni, widząc że świątynie powstały w królestwie Mayi."

Im więcej gałęzi ma drzewo, tym bardziej bogato wygląda i przez to jest w stanie rozdać więcej błogosławieństw. Dlatego jedność w Krysznie pełna jest różnorodności. Ale Maya chce dzielić i dlatego usidla swoją ofiarę tak, że nie ma ona żadnej szansy na ponowne połączenie się z innymi Vaisnavami. Dlatego właśnie Maya tworzy wielką ilość różnych, psychologicznych trików. Podam tutaj tylko kilka z tych umysłowych wymówek, które trzymają nas z daleka, od tak bardzo potrzebnej sadhu-sangi:

1. Mój guru jest jedynym, który może obdarzyć najwyższym nektarem. Dlatego nie będę obcował z nikim, kto nie rozumie tego faktu.
2. Jestem tak upadły, że nie będę zadawał się z innymi wielbicielami, żeby ich nie zanieczyścić.
3. Jeśli będę zadawał się z innymi Vaisnavami i ich misjami, moi uczniowie zauważą, że wcale nie jestem jedynym prawdziwym wielbicielem i mogą przestać mnie kochać.
4. Być może moi uczniowie polubią bardziej niż mnie, innego wielbiciela - starszego ode mnie - i będą chcieli mnie opuścić.
5. Inni Vaisnavowie mogą mieć inne standardy niż my, w naszych świątyniach i w ten sposób absolutne zrozumienie moich uczniów może zostać zakłócone.
6. Nie lubię godzinami słuchać wykładów innych Vaisnavów.

Mój mistrz duchowy napisał mi kiedyś list: "Wy, ludzie z Zachodu zawsze ze sobą walczyacie i nawet jeśli nie chcecie walczyć, tak czy inaczej ktoś sprowokuje was do walki." Musimy zrozumieć, że prawie we wszystkich społecznościach wcześniej czy później pojawią się pewne nieporozumienia i wybuchną kłótnie. Co można z tym zrobić? W jakiś sposób, lokalnie zaangażowani wielbiciele muszą rozwiązać ten problem; co zwykle robią bardzo szybko. Niekiedy jednak dyskusje o tym kto będzie zarządzał i w jaki sposób będzie to robił, świątyniami, samochodami itd. mogą się przeciągnąć, z powodu niejasnych instrukcji mistrza duchowego, który odszedł.

Pomimo tego, jak często widzieliśmy, nawet takie dyskusje nie powstrzymują naszego ducha nauczania. Indywidualne nieporozumienia, czy nawet walka jednostek z całą misją zwykle nie ma wielkiego wpływu na relacje jakie inni mają z dyskutującymi stronami. Zwykle uważa się je za drugorzędne. Ponieważ od czasu do czasu mogą pojawić się mniejsze, czy większe sprzeczki, powinniśmy ostrożnie obserwować jak zaawansowani wielbiciele zachowują się w takich sytuacjach. W ten sposób nauczymy się, jak kontynuować nauczanie, bez większych zakłóceń, kiedy ukaże się nam jakaś forma Kali Yugi.

Instytucje Vaisnava nie służą też temu, żebyśmy stali się leniwi, samozadowoleni, zawistni, obojętni, czy antyintelektualni. Nie stworzono ich, żeby myśleli za nas inni. Dlatego przywódcy powinni trenować swoich uczniów w taki sposób, żeby ich śraddha, jak również towarzystwo innych Vaisnavów z tej samej sampradayi, przetrwały podczas ich nieobecności. W przeciwnym razie zamiast gałęzi Sampradayi Vaisnava, tak jak widział ją Śrila Jiva Goswami, powstanie sekta.

Dzięki Krysznie można przezwyciężyć te wszystkie małe, trudności. Jedyne co musimy zrobić to przywiązać się do prawdziwego sadhu i nauczać. W ten sposób, dzięki łasce Kryszny, dostaniemy więcej udogodnień, niż będziemy w stanie przyjąć; Kryszna może dać Swojemu wielbicielowi cokolwiek zechce i kiedykolwiek zechce. Jest to jedna z najważniejszych lekcji, jaką możemy nauczyć się z historii Gaudiya Math. Ci, którzy w przeszłości zaangażowali się zbyt w spory terytorialne i zapomnieli o nauczaniu, mogli nawet utracić część majątku Kryszny, z powodu swojego zaniedbania.

Z drugiej strony ci, którzy rozwijali i dbali o prawdziwego ducha Gaudiya Math, angażując się w nauczanie i wyrzekając się niepotrzebnych udogodnień (zaczynając nową misję, w taki sam, pokorny sposób jak zrobił to ich guru) otrzymali wsparcie i świeży entuzjazm ze wszystkich stron i poza wszelkimi oczekiwaniami rozwinęli prawdziwą służbę dla świata. Ciągłe pojawiają się na to nowe przykłady.

Byliśmy świadkami tego, jak Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj, Śrila B. R. Śridhar Dev Maharaj i Śrila B. P. Puri Maharaj (wspominając tylko kilka bardzo ważnych osobistości w najnowszej historii Gaudiya Math) działali w taki sam sposób. Utrzymywali przyjacielskie związki ze swoimi bliskimi przyjaciółmi i braćmi duchowymi, nawet pomimo sporów. Przez wzgląd na służbę dla swoich guru trzymali się oni z daleka od tych zakłóceń. Żeby utrzymać harmonię w świecie Vaisnava, wybaczyli nawet tym, którzy obrazili ich w przeszłości. W nastroju podporządkowania współpracowali ze swoimi braćmi duchowymi i przez wzgląd na plany swoich guru próbowali zjednoczyć wszystkich Vaisnavów.

Sami zaczęli misję Vaisnava, żeby głosić prawdziwe nauki swojego Gurudeva tym, którzy modlili się do nich o pomoc. Czasami mogli nawet, w obliczu określonej sytuacji, czy zakłóceń, wypowiadać ostre słowa, nigdy jednak nie wykluczyli z rodziny Gaudiya Math żadnego, aktywnie nauczającego brata duchowego, czy ich uczniów, ani nie pozbawili ich swoich osobistych błogosławieństw. Co więcej, prosili o wybaczenie za swoje obrazy i stwierdzili, że nikt nie byłby w stanie ich obrazić, bo są i tak zbyt upadli. Jeśli nie jest to wystarczającym dowodem dla mojej tezy, jestem pewien, że możemy znaleźć inne przykłady aczaryów z przeszłości, czy terażniejszości, którzy w swoim życiu stosowali tą samą świętą zasadę.

Kali Yuga jest oceanem błędów. Ofiary Kali Yugi są pogrążone w kłótniach i hipokryzji. Jeśli chcemy zrobić postęp w życiu duchowym, nie wolno nam rozpamiętywać błędów innych. Jeśli wciągnie nas to zbyt mocno, te same błędy przejawiają się w nas samych. Jeśli ktoś powoduje jakieś zakłócenia, powinny zająć się tym wyższe autorytety. Jakakolwiek nie byłaby nasza opinia, powinniśmy być zawsze wyrozumiali dla innych, ściśli dla siebie i robić wszystko, żeby szczęśliwie pomieścić wszystkich na drzewie rodziny Świadomości Kryszny. Musimy zrozumieć, że ci, którzy tego nie pojmują, ale zamiast tego prowokują wrogość między Vaisnavami, potrzebują pomocy.

Duch partyjny jest największym wrogiem prawdy

Nauczanie, które wyklucza inne gałęzie Vaisnava z naszej parampara i z otrzymywania łaski Kryszny, delikatnie mówiąc nie jest zbyt szczodre; co tu dopiero mówić o tych, którzy twierdzą, że ich misja jest jedyna, która głosi prawdziwy sekret sampradayi. Taka partyjna mentalność może zrobić wrażenie na nowych zwolennikach takich misji, ale sprzeciwia się ona nastrojowi Śri Czejtanii Mahaprabhu, Nityanandy Prabhu, Abhiramy i innych, którzy rozdają łaskę nie zwracając uwagi na różnice,

Duch partyjny może objawiać się w misji nauczania w sposób subtelny, albo rażący, szczególnie za sprawą nadgorliwych neofitów. Każda uwarunkowana dusza chce słyszeć, że przyłączyła się do najszczególniejszej misji; w ten sposób może myśleć, że sama jest szczególna. Patrząc na to bezstronnie, z pewnego dystansu, możemy widzieć, że takie koncepcje są niczym innym, jak rozszerzoną formą egoizmu i ich zwolennicy są w najlepszym przypadku Vaisnavami neofitami.

Ci, którzy rozbudzili w sobie ducha partyjnego, nauczają, że tylko jedna osoba, lub jedna misja jest godna zaufania. Niektórzy twierdzą, że ich misja obdarza wyższym nasionem bhakti, któremu nie może się równać żadne inne. Mogą oni nie dyskwalifikować całkowicie innych aczaryów, ale często traktują ich z lekceważeniem, szczególnie jeśli sami kontynuują służbę swojego aczaryi. W skrajnych przypadkach zwolennicy takiej misji mogą uznać za wyłącznego spadkobiercę i następcę aczaryi, jednego mistrza duchowego, kosztem wszystkich innych, aktywnych aczaryów.

Jednym z poważnych problemów z duchem partyjnym jest to, że powoduje on zakłócenia w społeczeństwie (Bhakti-rasamrita-sindhu 1.2.101). Niektórzy z nauczających w duchu partyjnym, wywołują w młodych i starszych wielbicielach wątpliwości na temat innych mistrzów duchowych. Wątpliwości te są rozgłaszane coraz szerzej i stopniowo niszczą one wiarę uczniów innych mistrzów duchowych. Nauczający w duchu partyjnym będą ostrzegali innych pytaniami takimi jak np.: "Czy twój guru daje siddha pranali?", czy też: "Jaka jest adhikara tego czy tamtego guru? Czy ma on swoją własną formę na Goloce?"

Ci, którzy nauczają w duchu partyjnym, nie lubią przebywać w towarzystwie Vaisnavów nie znajdujących się pod ich kontrolą. Często są hipokrytami i nie boją się popełnić Vaisnava aparadhy, czy śastra-ninda. Zasadniczo duch partyjny wykorzystuje najwyższą filozofię bhakti jako technikę rekrutacyjną. Taka niepokojąca mentalność jest typowa dla kanistha-adhikari.

Członkowie misji roszczących sobie prawo do wyłączności i głoszących wymyślone filozofie, mają skłonność do wrogości wobec innych Vaisnavów i łatwo obrażają innych. Próbuje znaleźć błędy w innych Vaisnavach i w ten sposób szukają wsparcia dla swoich zniekształconych konkluzji. Kiedy ich zwolennicy zdają sobie sprawę z sytuacji, naturalnie tracą wiarę w takich przywódców. Tacy ludzie są bardzo nieszczęśliwi, ponieważ nie nauczyli się jak obcować z innymi Vaisnavami.

Obowiązkiem aczaryi jest ochrona swoich uczniów na początkowym etapie służby oddania, od zewnętrznych wpływów, które mogą zakłócić rozwój ich delikatnej roślinki oddania. Wraz z powstawaniem światowej społeczności Vaisnava, powinniśmy znaleźć harmonię w naszym wspólnym interesie, jakim jest pomoc upadłym duszom tego świata, pod flagą Ruchu Sankirtana Pana Czejtanii, zamiast pozwalać na dominowanie i ścieranie się ze sobą lokalnych interesów. Miłość, zaufanie i szacunek wobec wszystkich

szczyrych Vaisnavów jest fundamentem sadhu-sangi, w tym aktywnym i żywym drzewie parampara Śri Czejtanii Mahaprabhu.

Gałęzie drzewa Czejtanii

Wspólne intonowanie Świętego Imienia, zapoczątkowane przez Śri Czejtanię Mahaprabhu jest polecane jako proces duchowej pomocy, który wzywa ludzkość do zmiany materialistycznego kierunku jej działań i zejścia ze ścieżki degradacji. Dlatego jedynym powodem założenia misji Vaisnava jest ulżenie cierpieniom ludzkości i w ten sposób zadowolenie Najwyższego Pana. Dusze, które dążą do osiągnięcia towarzystwa innych oddanych dusz, przychodząc na wezwanie Vaisnavów, potrzebują ośrodków, gdzie ideały Vaisnava są nauczane i praktykowane. Miejsca te nie mogą być zanieczyszczone egoistycznymi, niskimi motywacjami, czy też poczuciem osobistej własności. Dlatego konieczne jest, żeby aczarya ustanowił jakiś rodzaj religijnego zarządu, który będzie dbał o utrzymanie transcendentalnej natury działań rozwijających się w świątyni lub innej społeczności Vaisnava. W tym ciemnym świecie, takie miejsca są najlepszymi oazami, w których ludzie mogą pełnić miłosną służbę oddania dla Najwyższego Pana.

Nowa gałąź drzewa Czejtanii powstaje w naturalnym procesie, będąc owocem inspiracji aczaryi, który pragnie kontynuować misję swojego guru. Czasami, z powodu braku akceptacji i wsparcia ze strony innych Vaisnavów, tworzeniu nowej gałęzi towarzyszą bóle porodowe. Żeby ustanowić godność i wiarygodność takiej misji, ważne jest, żeby wszystkie procedury i elementy służby były podległe działalności misyjnej.

Natura jednej transcendentalnej społeczności może się różnić od innej, stosownie do natury aczaryi i sevaitow (ciała zarządzającego, które opiekuje się duchową atmosferą świątyni). Aczarya ustanawia zasady i prawa, które będą prowadziły duchową społeczność. Jednak najważniejsza jest jedna zasada: cel i majątek społeczności nie będzie służył materialnym interesom żadnej jednostki - w przeciwnym razie cel takich duchowych oaz zostanie całkowicie zniszczony.

Czystość wśród aczaryow

Kulty jednostki istnieją na całej planecie. Zwolennicy tak zwanych inkarnacji Boga, gwiazd muzycznych, czy filmowych i polityków, sprowadzani są na manowce i marnują swoją ceną, ludzką formę życia, która powinna być przeznaczona na samorealizację. Czy guru Vaisnava ma być kolejną osobą, która prowadzi swoich zwolenników, stosownie do swoich zachcianek? W tej dżunglii świata materialnego, gdzie wszystko; włączając w to religijne słownictwo, służy egoistycznym celom, raczej trudno jest otrzymać jasny obraz sytuacji. Powierzchni poszukiwacze od razu są na straconej pozycji, ale ci, którzy są szczyry, nawet chociaż mogą nie mieć żadnej idei co do natury Boga, mogą polegać na swoim wewnętrznym przewodniku, który poprowadzi ich w kierunku prawdy. Ponieważ prawdziwy guru zawsze będzie uważał, że wszystko co osiągnął jest zasługą jego guru, a on sam jest tylko instrumentem spełniającym jego pragnienie, jasne jest, że jedynymi kryteriami do oceny tego, kto powinien być zaakceptowany wśród Vaisnavów, jako bona fide aczarya, czy guru, będą guru, śastra i

sadhu. Oznacza to, że jego nauki podlegają systemowi sprawdzania wewnątrz rodziny Vaisnava.

W niektórych przypadkach, kiedy pewne osoby niesłusznie przyjęły pozycję guru, nastąpiło zejście z prawdziwej ścieżki Vaisnava i osoby te zwiodły swoich zwolenników. Dlatego czyjaś czystość uznawana jest tylko wtedy, kiedy ktoś dąży do tego samego celu, co jego guru i w ten sposób cała sampradaya. Dzięki temu, kiedy różne gałęzie sampradayi nałożą się na siebie albo geograficznie, albo w spełnianiu pewnych funkcji, nie będzie to żadnym problemem; zakłada się bowiem, że one wszystkie podążają do wspólnego celu i szanują uniwersalną zasadę Jedności w Różnorodności.

Nie odrzucaj żadnego Vaisnavy

Kryszna kocha nirupati Vaisnavę, który spełnia swoją służbę, nie będąc zauważonym przez nikogo. Jeśli jednak inni wielbiciele zaniedbują takiego Vaisnavę, Kryszna nie przyjmuje ich służby. Opowieść, którą teraz przytoczę przypomina nam o tym fakcie:

Kiedy spełniana przez Yuddhistira Maharaja, ofiara Raja Suya kończyła się sukcesem, dzwonek zawieszony na środku sali dzwonił nie dotykany przez nikogo. Jednak pewnego razu, po tym jak Bramini zakończyli spełnianie ofiary dla Najwyższego i kiedy risi, półbogowie i wszyscy inni spojrzeli na dzwonek, nic się nie wydarzyło. Zdesperowany Yuddhistira poprosił o pomoc Krysznę. Kryszna odpowiedział, że wprawdzie wielbili wszystkie wielkie osobistości, ale zaniedbali prostego, pokornego Vaisnavę. Arjuna znał jednego takiego wielbiciela, który mieszkał w bambusowej chatce, poza granicami Hastinapury, udał się więc do niego, żeby sprowadzić go na arenę ofiarną.

Vaisnava był niechętny idei udania się do pałacu Yuddhistiry i dopiero kiedy usłyszał, że spotka tam Krysznę, zgodził się wsiąść do rydwanu Arjuna. Na miejscu wszyscy złożyli mu hołd, a Draupadi ugotowała dla niego wielką ucztę. Vaisnava zmieszał wszystkie potrawy na talerzu i zjadł je z przyjemnością. Następnie zawieziono go do domu i wszyscy zwrócili wzrok w kierunku dzwonka. Dzwonek milczał. Yuddhistira Maharaja zaczął się coraz bardziej martwić. Wydawało się, że nie ma żadnego wyjścia z sytuacji. Znow więc zwrócił się do Kryszny. "Jaką pomyłkę popełniliśmy tym razem?". "Ktoś musiał obrazić tego Vaisnavę." odpowiedział Kryszna. Zaczęli więc wypytywać każdego, ale wszyscy zaprzeczyli.

Ostatecznie, kiedy spytali Draupadi, opuściła głowę i powiedziała: "Tak, obraziłam go. Ugotowałam dla niego wspaniałą ucztę, ale kiedy wymieszałam na talerzu wszystkie potrawy pomyślałam, że ten wielbiciel nie ma kultury." Kryszna potwierdził, że to właśnie była ta obraza. Następnego dnia Arjuna udał się do tego samego wielbiciela. Ponownie wiele trudności sprawiło przekonanie go, żeby wrócił do pałacu, ale ostatecznie uległ namowom Arjuna. Znow oddano mu cześć, a Draupadi ugotowała dla niego następną, nawet większą ucztę i znow Vaisnava ten zmieszał wszystkie potrawy w jedną. Wraz z ostatnim kęsem jaki włożył do ust, dzwonek zaczął dzwonić z wielką siłą i całe zgromadzenie ogarnęła radość.

Nic złego nie dzieje się bez dobrej przyczyny

Początkowo myślałem, że kiedy przyłączę się do aśramu Vaisnava, skończą się wszystkie moje problemy. No cóż, byłem w błędzie. W każdym momencie musimy być ostrożni, żeby nie wpaść w Mayę. Kanaka (pragnienie bogactwa), kamini (pragnienie zaspokojenia pożądanego) i pratistha (pragnienie sławy) zawsze będą za nami podążać, czekając tylko, żeby wykorzystać moment naszej nieuwagi. Duchowy postęp nie jest czymś, co osiąga się po prostu przez mieszkanie wiele lat w jakiejś misji. Nawet starsi członkowie misji muszą być ostrożni. Tak naprawdę jesteśmy bezpieczni tylko wtedy, kiedy modlimy się czysto, w nastroju bezradnej duszy, tęskniącej za czystym oddaniem.

Jest takie powiedzenie w Płd. Ameryce: "Nic złego nie dzieje się bez dobrej przyczyny." Doświadczaliśmy wiele trudnych chwil, mieszkając w aśramie; również historia misji Vaisnava pełna jest problemów. Dlaczego pojawiają się takie trudności? Kryszna jest najwyższym kontrolerem. Kiedy widzi On jak Jego wielbiciel uwikłuje się coraz bardziej, albo rozwija obraźliwą mentalność, Kryszna doprowadza do drastycznych sytuacji, chroniąc w ten sposób ścieżkę czystości.

Nawet w najtrudniejszych momentach i w sytuacjach pozornie bez wyjścia, szybko byłem w stanie dostrzec ukryte błogosławieństwa. Na przykład powiedziano mi, że ze względów instytucjonalnych nie wolno mi obcować z zaawansowanym wielbicielem. Pomimo tego, zlekceważyłem te formalne obiekcje i w ten sposób osiągnąłem towarzystwo czystych wielbicieli Kryszny, których nie jest łatwo spotkać.

Patrząc na to bezstronnie, muszę podziękować wszystkim tym, którzy choćby niechętnie, skomplikowali moje życie w taki sposób, że zmusiło mnie to do ewoluowania na tej ścieżce poszukiwania Śri Kryszny.

Pojawianie się gór i dołków w historii naszej sampradayi może być również postrzegane jako sposób utrzymania jej czystości. Dzięki tym zawirowaniom możemy rozprzestrzeniać esencję jej nauk, bez jakiegokolwiek instytucjonalnej kontroli. Pisma Śrila Bhaktivinoda w wielu historycznych stwierdzeniach potwierdzają ten punkt:

- Sekciarstwo jest największym wrogiem prawdy.
- Tak długo jak są w ignorancji, możemy oczekiwać, że będą działać w ignorancji.
- Jeśli nie możesz znaleźć wewnętrznego pokoju, musisz, tak jak Vyasa, zapukać do siedziby niewyczerpalnego źródła prawdy.
- Vaisnavizm jest religią wolności, czystej prawdy i miłości absolutnej.

Lekcje, których musimy się nauczyć

Śrila Raghunath Das Goswami pisze: "Kiedy nie ma przy mnie mojego ukochanego Gurudeva, nawet Govardhan wygląda dla mnie jak wielki pyton, a Śri Radha Kunda, najświętsze z miejsc, wygląda niczym gotowa mnie pożreć, paszcza tygrysa." Odejście guru jest jednym z najtrudniejszych momentów w życiu ucznia. W rozłące ze Śri Guru, życie wydaje się być nie do stolerowania. Ponadto naturalnie pojawia się wiele wątpliwości co do tego, jak kontynuować misję aczaryi.

Dla kontynuowania misji guru konieczne jest, żeby po jego odejściu, jacyś Vaisnavowie zaczęli dawać schronienie nowym wielbicielom, podobnie jak aczarya robił to dla nich. Ale kto posiada wystarczające do tego kwalifikacje? To pytanie powoduje powstanie tak wielu różnych opinii. Niektóre z nich mogą być doskonałe, inną błędne.

Często pojawienie się odpowiedzi na to, jak ma się rozwijać misja, po odejściu guru zajmuje trochę czasu. Możemy próbować znaleźć jakieś instytucjonalne rozwiązanie, podczas tego okresu, ale okres przejściowy jest konieczny, żeby wszyscy uczniowie mistrza duchowego zrozumieli potrzebę swojego własnego, całkowitego podporządkowania.

Nasz guru uczył nas, jak rozpoznać prawdziwego Vaisnavę i prawdziwą filozofię. Uczył nas, żebyśmy nauczali sidhanty Vaisnava impersonalistów i ateistów. Ostrzegał nas przed wieloma subtelnymi i bardziej rażącymi odchyleniami. Miejmy nadzieję, że teraz, kiedy nie ma go już z nami, jesteśmy wystarczająco dojrzały, żeby pozostać wiernym jego naukom. Musimy nauczyć się działać właściwie. Jeśli do tej pory się nie podporządkowaliśmy, teraz jest na to czas. W przeciwnym razie nie unikniemy dezorientacji.

Jak możemy ciągle nauczać z entuzjazmem, kiedy nie ma już z nami naszego Gurudeva? Do kogo mamy wysyłać nowych wielbicieli, żeby przyjęli schronienie, tak jak my to zrobiliśmy, kiedy spotkaliśmy Śri Gurudeva? Nagle przychodzi tak wiele prób. Czy moi bracia duchowi posiadają wystarczające kwalifikacje, żeby kontynuować sukcesję uczniów, jako guru? Czy też to moja zawiść sprawia, że widzę w nich tak wiele błędów? W ten sposób nasz umysł będzie próbował zrozumieć jak kontynuować, czy jeszcze lepiej; jak podporządkować bardziej nasze życie. Proces Świadomości Kryszny jest dobrowolny i ostatecznie sami, głęboko w naszych sercach, musimy zdecydować, czy ciągle chcemy spełniać polecenia naszego guru. Naszym jedynym światłem przewodnim, będzie nasze własne zrozumienie rozkazu Guru.

Po odejściu mojej diksa guru Śri A. C. Bhaktivedanty Swami Maharaja i mojego sannyasa guru B. R. Śridhara Maharaja, doświadczyłem wielu, nieoczekiwanych trudności. W tamtym czasie zacząłem również studiować historię Gaudiya Math. To co na początku wydawało mi się bardzo chaotyczne i skrajne, później okazało się być pilną interwencją Kryszny, dla nauczania nas podstawowych zasad czystej sukcesji uczniów. Wszystkie bolesne wydarzenia były lekcją dla wielu, którzy dopiero niedawno weszli w kontakt z sukcesją uczniów. Z perspektywy czasu lekcje, których musieliśmy się uczyć tak szybko, okazały się być wysiłkiem sukcesji uczniów, w walce przeciwko zanieczyszczeniu i nadużyciom. Z czasem zrozumiemy też, że kiedykolwiek egoistycznie motywowane jednostki przejmą kontrolę nad duchową organizacją, będą oni skazani na niepowodzenie. Podam teraz kilka przykładów lekcji, jakie otrzymaliśmy.

Okres przejściowy po odejściu aczaryi- teoria i praktyka

W przeszłości aczaryowie na różne sposoby próbowali przygotować swoich uczniów na moment swojego odejścia z tego świata, ale zgodnie z moim zrozumieniem, żaden z nich nie zmienił dynamiki guru parampara. Niektórzy aczaryowie powołali aczaryów rittvik, żeby inicjowali w ich imieniu, sygnalizując, że tacy aczaryowie rittvik mogli, po odejściu głównego aczaryi zostać prawdziwymi aczaryami. Inni mianowali sekretarza, który miał zarządzać misją po ich odejściu. Jeszcze inni zostawili dokument, oznajmujący, że jakiś określony, zaufany wielbiciel ma zostać następnym aczaryą, pod którego opieką znajdują się świątynie i czczenie Bóstw ustanowione przez poprzedniego aczaryę. Tak naprawdę nie ma żadnych, określonych zasad, co do tego, co ma zrobić

aczarya w takich przypadkach. Ale co do jednej rzeczy nie ma żadnych wątpliwości: żaden aczarya nie odrzucił potrzeby różnorodności i dynamiki duchowego objawienia, które przenikają pisma i żywą, duchową tradycję, raz za razem.

Z przyczyn technicznych, albo dla uniknięcia sporów co do sposobu używania majątku, guru może przekazać posiadłości misji i jej zarządzanie w ręce jednego ucznia. Równocześnie jednak rozkaz Guru i Mahaprabhu jest jasny: każdy z nas powinien próbować ratować innych, stając się guru i nauczając konkluzji Śrimad Bhagavad Gity i Śrimad Bhagavatam. Interpretacje, które próbowały w przeszłości ograniczyć duchowe objawienie aczaryi do jednego, instytucjonalnego źródła, okazały się błędne, stając się przyczyną wstydu dla niektórych misji. Innymi słowy, każdy uczeń powinien, zgodnie z najgłębszym zrozumieniem swojego serca, być zdolny przekazywać innym to, co otrzymał od swojego Gurudeva. Może to oznaczać, że musi np. założyć nową gałąź misji drzewa Vaisnava.

Nasz mistrz duchowy wysyłał nas wiele razy, do różnych miejsc. "Idź i otwórz nowy ośrodek dla misji." zwykł mówić, "Nie bądź przywiązany do niczego, za wyjątkiem Kryszny i łaski Śri Guru. Jeśli Kryszna będzie pragnął użyć cię w jakiejś specjalnej służbie, objawi to bardzo łatwo." Z tej przyczyny jesteśmy w stanie powiedzieć, kiedy aczarya wyłania się sam z siebie. Potwierdza to nasza sukcesja uczniów; aczarya ukazuje się jak latarnia morska, żeby oświetlić naszą ścieżkę, w tym mrocznym wielku Kali. Kryszna sam ukáže aczaryów temu światu, a my będziemy im pomagać, zgodnie z naszą wewnętrzną inspiracją.

Historia pokazuje, że niektórzy aczaryowie mogą być guru dla wielu innych guru, gdy tymczasem inni mogą pełnić swoją służbę prawie niezauważani. Kryszna osobiście rezerwuje Sobie wszystkie prawa. Tylko dzięki Jego funkcji, jako caitya guru, relacja guru-uczeń jest autentyczna. Głosowania, publiczne opinie, względy polityczne, czy też fałszywe roszczenia wyłączności duchowej są w tym procesie skazane na niepowodzenie. Nie mają one nic wspólnego z guru parampara. Guru może napisać wiele książek, może też nie; może inicjować wielu uczniów, ale może też mieć tylko jednego; może być uczonym w Sanskrycie, ale wcale nie musi; może pochodzić z rodziny bramińskiej, ale może też urodzić się w rodzinie mleccha, na Zachodzie. Żadne z tych różnic nie mogą doprowadzić nas do rozróżniania między jednym aczaryą, a drugim.

Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj napisał w "The Search for the Ultimate Goal of life" ("Poszukiwanie ostatecznego celu życia") : "Uważanie, że jeden guru jest czystszy od innego jest obrazą." Tylko Kryszna wie wszystko. Z naszej strony, zrobimy najlepiej, jeśli będziemy po prostu szanować każdego, kto czynnie naucza chwał naszego ukochanego guru i Kryszny.

Ucieczka w filozofię pośmiertnych rittvik

Aczarya rittvik jest terminem używanym w naszej sampradaji, ściśle dla określenia reprezentanta żyjącego aczaryi. W naszej długiej linii, nie ma żadnego odniesienia do jakiegokolwiek aczaryi rittvik innego rodzaju. Jeśli taka idea byłaby prawdziwa, każdy chciałby być inicjowany przez Śrila Rupe Goswamiego, czy Naradę Muniego, poprzez rittvik. Pomimo tego, z powodu złych doświadczeń w naszej sampradaji i umysłowej spekulacji niektórych wielbicieli, zaproponowano wprowadzenie do naszej sukcesji uczniów nowej procedury, która polegałaby na tym, że

nowi wielbiciele byliby inicjowani na uczniów, przez aczaryów, którzy już odeszli. System ten znany jako "system pośmiertnego aczaryi rittvik" był powodem wielu dyskusji, ale nie przyniósł nikomu, żadnego, realnego rozwiązania.

Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj ostrzegał nas przed niebezpieczeństwem odchyłań, podając przykład Chrześcijan, który pokazuje, jak z upływem czasu stracili oni swoją sukcesję uczniów. Również Sikhowie, po odejściu Guru Govinda Singh, odrzucili system guru-uczeń. Nasza sampradaya odrzuca obydwą z tych systemów. Tak naprawdę jedynym przypadkiem, kiedy słyszeliśmy o stosowaniu systemu pośmiertnego aczaryi rittvik, są niektóre tradycje sahażyja z Bangladeszu.

Innym, nierozzerwalnie związanym z propozycją pośmiertnego aczaryi rittvik, niebezpieczeństwem jest to, że osoba oferująca połączenie rittvik do nieobecnego aczaryi, działa zgodnie ze swoją własną zachcianką i kiedy sama nie będzie w stanie sprostać standartom oddania, porzuci nowego wielbiciela, który przyjął jej schronienie.

Nie można odrzucić idei przyjęcia żyjącego mistrza duchowego, która jest zasadą stania się sługą służi Boga, tylko ponieważ istnieje możliwość, że tego zadania podejmie się osoba pozbawiona kwalifikacji. Przewodnikami na duchowej ścieżce są guru, sadhu i śastra. Zgodnie z zasadami wedyjskimi, jeśli ktoś, zainspirowany do odnalezienia Boga, przyjmie jakąś osobę na swojego mistrza duchowego, Krysna osobiście podejmuje się nad nim opieki. Osobisty związek z mistrzem duchowym jest największym skarbem uwarunkowanej duszy.

Szukanie guru i służenie mu w jakiegokolwiek z jego form, jest wieczną, dobrowolną zasadą, która obdarza naszą parampara prawdziwym życiem. Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj podkreśla ten punkt w jednym ze swoich wykładów.

"Panowie, w imieniu członków tej gałęzi Gaudiya Matha witam was wszystkich i dziękuję wam, że zechcieliście przyłączyć się do nas dziś wieczorem, w naszym wspólnym ofiarowaniu hołdu lotosowym stopom nauczyciela świata, acaryadevy, który założył Misję Gaudiya, i który jest Prezydentem aczaryą Śri Śri Viśwa Vaisnava Raja Sabha - mam na myśli mojego wiecznego, boskiego mistrza Om Visnupada Paramahansa Parivrajakacarya, Śri Śrimad Bhaktisiddhantę Saraswatiego Goswami Maharaja.

Acaryadeva pojawił się tego pomyślnego dnia, sześćdziesiąt dwa lata temu, w Śri Ksetra, Jagannatha Dhama Puri, na wezwanie Bhaktivinoda Thakura.

Panowie, ofiarownie hołdu, tak jak robimy to dzisiejszego wieczoru, nie jest czymś sekciarskim, ponieważ kiedy mówimy o fundamentalnej zasadzie gurudeva, czy acaryadevy, mówimy o czymś co ma zastosowanie uniwersalne. Nie ma żadnej kwestii rozróżniania pomiędzy moim guru i guru kogoś innego. Jest tylko jeden guru, który pojawia się w nieskończoności form, żeby uczyć ciebie, mnie i wszystkich innych."

Szczery poszukiwacz przychodzi do swojego, osobistego mistrza duchowego, dzięki pomocy wewnętrznego przewodnika, Paramatmy, która jest samym Bogiem. W ten sposób wybór mistrza duchowego jest czymś mistycznym. Wiele osób odwiedza różne gałęzie Gaudiya Math, jak również inne ruchy religijne. To jak w czyimś sercu pojawia się wiara w duchowego opiekuna, jest ponad naszym zrozumieniem. Ten proces zdobywania wiary i przyjmowania mistrza duchowego nie może być elementem administracji. Każda dusza jest sama odpowiedzialna za swój wybór. Odnosi się to

zarówno do przyjęcia diksa guru, jak i śiksa guru. Kiedykolwiek próbuje się geograficznie, albo instytucjonalnie ograniczyć wolny przepływ wiary w mistrza duchowego, staje się to przyczyną katastrofy.

Nasza konkluzja jest taka, że idea pośmiertnego aczaryi rittvik, proponowana przez niektórych uczniów założyciela aczaryi Iskconu, nie jest częścią naszej tradycji. Idea ta nie wydaje się wcale piękniejsza, kiedy próbuje się udowodnić, że czyjs guru jest tak nieprzeciętny, że od teraz sampradaya może zostać zmieniona. Tak naprawdę jest to obrażą wobec guru. Żaden autorytet w naszej rodzinie nie zatwierdził takiego wypaczenia. Nawet choć może to być bolesne, powinniśmy ciężko pracować i starać się służyć naszemu guru w rozłące. Nie wystarczy powiesić na ścianie wielkiego obrazu aczaryi, słuchać jego kaset i cytować jego słów.

Jeśli ktoś jest na tyle kwalifikowany i godny zaufania, żeby przyjmować służbę innej osoby, jest również odpowiednim kandydatem do przekazywania łaski Krysny. Jeśli nowi poszukiwacze, pragnący pełnić aktywną służbę, nie mogą znaleźć takich kwalifikowanych Vaisnavów, powinni być zachęceni, żeby szukać gdzieś indziej. Nie ma potrzeby przebywania w towarzystwie kogoś, kto nie ufa, albo sam nie jest godny zaufania. Krysna pomoże nam odzyskać nasz entuzjazm w towarzystwie prawdziwych sadhu i nasza rodzina będzie się rozwijała tak, jak pragną tego nasi guru.

Aczarya mianowany przez komitet

Inną lekcją, której się nauczyliśmy jest to, że aczarya nie może być mianowany i kontrolowany przez komitety. W oczach swoich uczniów aczarya jest akceptowany jako w pełni niezależny, całkowity autorytet i reprezentant Najwyższego Pana. Z tego powodu jego pozycja może łatwo kolidować z relacjami jakie ma on ze swoimi braćmi duchowymi, czy innymi członkami misji.

Trudności mogą pojawić się również w związku z decyzjami co do majątku misji, szczególnie jeśli majątek ten został zgromadzony z pomocą braci duchowych aczaryi, zanim jeszcze zaczął inicjować.

Z drugiej strony instytucje potrzebują ciała zarządzającego. Ciało to musi opiekować się misją, posiadłościami, czczeniem bóstw itd. po odejściu założyciela aczaryi. Pogodzenie tradycji aczaryi z ideą ciała zarządzającego jest bardzo skomplikowane. Pomimo wielu propozycji i eksperymentów, próbujących rozwiązać ten dylemat, wielu misjom nie udało się osiągnąć harmonii.

Nawet wielkie świątynie aczaryów Gaudiya, takich jak Śrila Sanatana Goswami, Śrila Rupa Goswami i Śrila Jiva Goswami były dotknięte przez ten problem, co stało się powodem powstania tradycji kastowych Goswamich.

Kastowi Goswami ogłosili, że wolny nurt duchowości jest ograniczony do rodzinnej sukcesji uczniów. Co gorsza, wiele osob pochodzących z tych rodzin, nie było zainteresowanych rozwojem misji; zamiast tego zaczęły one korzystać ze świątynnego majątku, używając go dla zarabiania pieniędzy, albo zwykłego zadawalania zmysłów. Żeby rozwiązać ten dylemat Śrila B. R. Śridhar Maharaj zasugerował, żeby świątynie, założone przez założyciela aczaryę pozostały tirtha (świętymi miejscami) dla przyszłych gałęzi rodziny. Powiedział, że nowi aczaryowie powinni otworzyć nowe ośrodki, albo rozwinąć małe społeczności. W ten sposób tirtha służyłyby jako miejsca, gdzie wszyscy

bracia duchowi mogliby się spotykać podczas wielkich festiwali. W tirtha żaden nowy aczarya nie mógłby zająć dominującej pozycji.

Ciągle jednak trzeba wziąć pod uwagę wiele czynników. Kto na przykład będzie utrzymywał tirtha? Tirtha będą działały tylko, jeśli będzie istniało wiele nowych gałęzi, gotowych wspierać je finansowo i wysyłać tam wielbicieli, którzy zajęliby się czczeniem. Bez wątplenia na barkach sevaitów (ciała zarządzającego) spoczywa wielka odpowiedzialność, nie mogą oni jednak kontrolować uczuć i relacji wielbicieli z ich mistrzem duchowym.

Nie wolno nam zapominać, że każdy członek rodziny Vaisnava jest w niej dobrowolnie i pozostanie w niej tylko tak długo, jak będzie czuł się w niej właściwie usytuowany. Sevaici i poszczególni aczaryowie, którzy zdecydowali się kontynuować proces inicjacji, powinni z miłością próbować iść drogą wzajemnego szacunku i szczęśliwego ducha nauczania. Jest to prawdziwy egzamin, który musimy zdać, żeby stworzyć atmosferę Jedności w Różnorodności, dzięki której rodzina Vaisnava mogłaby wzrastać bez żadnych przeszkód.

Mianowanie aczaryi jako jedynego następcę

Oprócz problemów jakim musiała stawić czoła idea mianowania aczaryów przez komitety, pojawiło się inne zjawisko: niektórzy wielbicieli doszli do wniosku, że nominacja następcy aczaryi oznacza, że ma on wyłączne prawo reprezentowania swojego guru w tym świecie. Stwierdzili, że nikt inny nie jest wystarczająco kwalifikowany, żeby dawać inicjacje i że wyłamanie się z tego będzie pogwałceniem etykiety Vaisnava. Koncepcja ta tłumi ducha nauczania.

Śrila B. R. Śridhar Dev Maharaj wyjaśnił, że jest to prawo i obowiązek każdego ucznia, żeby z głębi serca dawać innym to, co otrzymał od swojego mistrza duchowego. Chęć obdarzania innych duchowym schronieniem jest chwalebny wysiłkiem. Nie może to być kontrolowane prawami, czy ograniczane w jakikolwiek inny sposób. Podczas swojego życia Śrila Śridhar Maharaj przyjmował do swojej misji nawet innych aczaryów, którzy inicjowali uczniów.

Założyciel Aczarya może mianować jednego ze swoich uczniów na aczaryę i powierzyć w jego ręce świątynie misji, żeby uniknąć walki między braćmi duchowymi, ale aczarya nie może ograniczyć linii mistrzów duchowych tylko do jednej osoby. Sprzeciwiałoby się to całemu Śrimad Bhagavatam i Czejtania Czaritamricie.

Ten świat potrzebuje wielu mistrzów duchowych. Służba spełniana przez każdego, kto jest wierny swojemu guru i kto czuje w sercu potrzebę opieki nad innymi, powinna być uznana przynajmniej za "szlachetny akt".

Wszystkie te konflikty pomagają nam zobaczyć, że prawdziwa, dynamiczna ekspansja Świadomości Kryszny może odbywać się jedynie za sprawą osób, które radośnie podporządkowały się temu procesowi, tak samo, jak wcześniej zrobili to nasi kochający mistrzowie duchowi.

**Pozycja jest tylko etykietą;
jej prawdziwym złotem jest człowiek
(Rank is but the Guinea Stamp;**

Man is the Gold of It)

W dzisiejszych czasach świat Mayi jest tak silny, że nawet przywódcy narodów są często przyłapywani na napełnianiu swoich kieszeni, zamiast na służeniu swoim obywatelom. Również w imię religii popełnia się tak wiele niegodziwości. Nic więc dziwnego, że ludzie wątpią w intencje każdego, kto podąża ścieżką podporządkowania się mistrzowi duchowemu, uznając go za reprezentanta prawdy i czystej dobroci Boga. Może się to wydawać ciężkie do przyjęcia, ale pomimo tego, jest to nasza ścieżka i nasza jedyna nadzieja.

Powiedzenie: "Pozycja jest tylko etykietą; jej prawdziwym złotem jest człowiek" (Rank is but the guinea stamp; man is the gold of it) pochodzi z czasów angielskich, kiedy na sztabach złota wytłaczano znak gwinei, który miał świadczyć o jego jakości. Tutaj używamy tego popularnego powiedzenia, żeby wskazać na różnicę między pozycją, prestiżową pozycją, funkcją, czy formą, a esencją, istotą, która powinna stać poza formalną koncepcją. Prawdziwi wielbiciel są jedynym złotem obiecany przez etykietę bramina, sannyasina, guru, czy mahanty. Na szczęście w historii Gaudiya Math możemy znaleźć przykłady takich wiernych wielbicieli i po zbadaniu ich świętości i poziomu skrajnego zadedykowania, znikają wszystkie wątpliwości, co do ich czystości.

Dopóki ktoś nie jest pochłonięty służbą oddania, jego współpraca i zaakceptowanie służby innych jest tylko żartem i wcześniej, czy później, dla korzyści wszystkich, Krysna odśloni ten bolesny fakt. Często takie pozbawione kwalifikacji osoby, w biurokratycznych instytucjach Vaisnava, próbują używać materialnych udogodnień dla swoich niskich celów, przez co prawdziwi wielbiciel są zmuszeni, żeby wycofać się z takiego środowiska i dzięki temu zachować godność linii pochodzącej od ich guru. Dlatego nie powinniśmy ślepo przyjmować każdego, kto ma jakąś pozycję wśród Vaisnavów, ale raczej musimy starać się zobaczyć, czy inni sadhu są zadowoleni ze służby ich przywódcy. Jeśli dzięki połączeniu się z takim przywódcą ludzie zaczynają intonować imię Krysny i stają się dobrymi wielbicielami, znaczy to, że Krysna używa go dla Swoich celów i powinniśmy okazać mu nasz szacunek.

Reinicjacje - boskie i demoniczne

Nasza sidhanta wskazuje, że na dłuższą metę nasza sampradaya jest sampradaya śiksa-guru. Niemniej jednak sambandha-jnana (wiedza o naszym wiecznym związku z Najwyższym Panem) zasadniczo jest przekazywana wraz z połączeniem diksa. Nawiazany przez proces inicjacji, związek ten jest na wiele sposobów linią ratunkową w życiu duchowym ucznia, jak również źródłem jego przekonania i służby. Dlatego utrata diksa-guru jest wielką katastrofą dla czyjś życia duchowego.

Ogólnie rzecz biorąc, jeśli Vaisnava porzucił służbę dla swojego guru, trzeba uratować go za wszelką cenę. Ciągłe jednak należy wziąć pod uwagę etykietę Vaisnava. Jeśli dwaj mistrzowie duchowi mają bliską relację, mogą z łatwością współpracować ze sobą, opiekując się uczniem. Jest to czymś normalnym, w sytuacji kiedy wielbiciel, szczególnie brahmacarini muszą zmienić świątynię. Jeżeli jeden Vaisnava prosi innego Vaisnavę, żeby ten zaopiekował się jego uczniem, oczywiście nie ma potrzeby reinicjacji.

Jednakże w wielu sytuacjach, wielbiciel stracili wiarę w swojego diksa-guru, czy to z powodu złego zachowania, czy też jego braku wrażliwości. Wielbiciel ci stali się

bezradni i udali się na poszukiwanie schronienia u stóp innych Vaisnavów. W tej sytuacji, niektórzy, poprzez inicjację nawiązali związek z innym guru, który był w nastroju ofiarowywania pomocy cierpiącym wielbicielom. Nastawienie takiego guru było takie, że skoro uczeń nie otrzymał obiecanej opieki, inicjacja nie była ważna. W takich przypadkach Vaisnavowie powinni być szczęśliwi, że ich przyjaciele i bracia znaleźli miejsce, gdzie mogą być szczęśliwi, kontynuując swoją służbę oddania.

Ogólnie rzecz biorąc, to jak mistrz duchowy będzie obchodził się z niezadowolonymi uczniami innego guru, będzie zależało od niego. Jest to jego odpowiedzialność i jeśli nie odniesie się do sytuacji innych Vaisnavów z wyczuciem, będzie musiał odebrać za to reakcje. Jeśli jednak do reinicjacji dochodzi pomiędzy dwoma aczaryami, czy misjami Vaisnava, bez wzajemnego porozumienia, świadczy to jedynie o braku wzajemnego uznania autentyczności dwóch misji, czy guru. Każdy przypadek motywowanego materialnie nauczania przeciwko innemu guru, w celu przejęcia jego uczniów jest bezsprzecznie obraźliwy i będzie miał katastrofalne następstwa. Ważne jest, żeby wyeliminować takie różnice i zrozumieć, że łączy nas wspólna sprawa. Wskazówki co do tego jak zachowywać się w takich sytuacjach możemy znaleźć w zachowaniu takich wielkich wielbicieli jak Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj, Śrila B. R. Śridhar Maharaj, Śrila B. P. Puri Maharaj i wielu innych. Oczywiście, przede wszystkim Krysna jest jedyną osobą, która prawdziwie czerpie szczęście z relacji ze swoimi wielbicielami.

Transcendentalna uprzejmość

Prawdę mówiąc, jest czymś całkiem naturalnym, że bliskie związki pomiędzy uwarunkowanymi duszami będą pełne problemów. Nawet ci, którzy wybrali ścieżkę bhakti i oświecenia mogą czasami wejść w strefę nieporozumień i błędnych idei. W ten sposób objawia się kruchość naszej ludzkiej natury. Wielbiciele z różnych misji, spotykający się na polu służby oddania, niekoniecznie muszą się zgadzać w każdym punkcie, dotyczącym duchowych praktyk, czy siddhanty. Napięcie może istnieć nawet pomiędzy członkami tej samej misji. Ciągłe jednak powinniśmy przestrzegać tej znanej zasady: nienawidź grzech, nie grzesznika. Różnice takie jak styl nauczania, nadgorliwość neofitów w gloryfikowaniu swojego guru, czy też zwykłe starcia ego, nie powinny zakłócać wzajemnego doceniania.

Szczególnie ludzie z Zachodu mają skłonność do bycia szorstkimi wobec siebie. Taki nastrój jest całkowicie niepożądany. Duma, arogancja, zarozumiałość, gniew i szorstkość są Bhagavad Gicie jasno opisane jako cechy demoniczne i nikt nie powinien czuć się usprawiedliwiony w takim zachowaniu. Wielbiciele powinni nauczyć się jak dyskutować o zagadnieniach filozoficznych bez wzajemnego obrażania się.

Powinno unikać się osobistych ataków i kiedykolwiek to możliwe, powinno się mówić prawdę w przyjemny sposób. Kiedy pewien sannyasin zapytał Śrila B. R. Śridhara Maharaja, czy ma on jakieś specjalne wskazówki dla niego, przed wyjazdem na Zachód, Maharaja odpowiedział: "Tak, jest jedna rzecz o której chcę powiedzieć. Nie obchodźcie się ze sobą szorstko."

Oprócz tego zakładanie, że wady poszczególnego Vaisnavy są ogólnym trendem całej grupy, jest haniebnym symptomem wpływu wieku Kali. Wszyscy powinniśmy próbować powstrzymać Kali przed wejściem w jakąkolwiek strefę naszego nauczania i

naszych relacji Vaisnava. Kiedy spotkania między Vaisnavami będą odbywały się w przyjaznym duchu, zawsze pomoże to w rozwiązaniu nieporozumień.

Inną rzeczą jest to, że wielbiciele mają różne natury. W "Złotym Avatarze" Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj pisze, że Śrila Rupa Goswami zachęca wielbicieli o podobnych naturach, do spotykania się i wspólnych dyskusji o filozofii Świadomości Kryszny. W ten sposób ich wiara stanie się mocniejsza. Tymczasem jeśli wielbiciele o różnych naturach ścierają się na grunicy filozoficznym, może to zachwiać ich wiarą.

Ścieżka służby oddania pełna jest smaków, stopniów podporządkowania i uwarunkowania. Nie każda osoba rozumie każdą instrukcję w taki sam sposób. Niektóre nauki literatury Vaisnava mogą być naprawdę zrozumiane tylko przez bardzo zaawansowanych Vaisnavów. Dlatego niektóre książki są zakazane nawet dla większości sannyasiów, co tu dopiero mówić o kompletnie początkujących wielbicielach. Nie powinno to jednak stać się powodem braku szacunku między wielbicielami, czy unikania stworzenia gościnnej atmosfery w naszych świątyniach dla wszystkich członków Światowej Rodziny Vaisnava.

Każdy wielbiciel znajduje się na różnym etapie rozwoju. Dlatego potrzebna jest tolerancja, która pozwoli każdemu wzrastać w jego Świadomości Kryszny. Nie oznacza to, że należy unikać filozoficznych dyskusji, czy dialogu. Takie dyskusje powinny jednak odbywać się w duchu pomagania jednostkom i grupom w robieniu postępu w Świadomości Kryszny.

Nastrój ten można by nazwać transcendentalną uprzejmością. Spotkania takie jak zebrania VVRS, czy świętowanie Vyasa Puji, albo tirobhavy różnych aczaryów Vaisnava są miejscem gdzie stykają się ze sobą członkowie różnych misji. Podczas tych spotkań transcendentalna uprzejmość jest czymś całkowicie naturalnym. W końcu jest tak wiele rzeczy, które nas łączą i tak mało co do których się nie zgadzamy i będziemy w stanie to dostrzec, kiedy tylko zaczniemy się nawzajem doceniać.

Zwyczaje w Gaudiya Math

Sistachara oznacza zasady zachowania i czczenia, przekazane ustnie przez mistrza do jego uczniów. Te niepisane prawa na jakich opierają się relacje pomiędzy różnymi Gaudiya Math, mają swoje korzenie w tradycji Vaisnava. Chociaż różne misje mogą się różnić między sobą, prawie we wszystkich z nich możemy zaobserwować pewien ogólny wzór zachowania. Na przykład czymś obowiązkowym i wynikającym z niesekciarskiej natury Vaisnavów jest bycie przyjacielskim i docenianie wielbicieli i służby wykonanej przez członków innych gałęzi.

Pomimo tego, pomiędzy pewnymi gałęziami, czy misjami zrodziły się nieporozumienia i spory, które zaowocowały rozwinięciem się nieprzyjaznych relacji między różnymi członkami rodziny Vaisnava. Pragnąc zmienić tę sytuację, przedstawię teraz kilka cech właściwego zachowania Vaisnava, które zaobserwowałem w Gaudiya Math:

1. Kiedykolwiek jakaś Math obchodzi festiwal dla uczczenia swojego założyciela, czy też z innej okazji, zaprasza na niego członków innych gałęzi, znajdujących się w jej sąsiedztwie.

2. Członkowie Gaudiya Math okazują sobie szacunek zgodnie ze starszeństwem. Często jednak starsi członkowie odmawiają przyjęcia takiego szacunku, honorując zamiast tego młodszego Vaisnavę, który zrobił jakąś szczególną służbę. Ci jednak z kolei odmawiają przyjęcia honorów i naciskają, żeby najpierw uszanować starszego członka misji. Ten rodzaj miłosnych wymian możemy często widzieć wśród prawdziwych Vaisnavów. W ten sposób wybiera się mówców i dba się o osobistą opiekę nad wielbicielami.
3. Kiedy Vaisnava zjawia się, żeby pobłogosławić spotkanie swoją obecnością, otrzyma (zgodnie z możliwościami gospodarza) następujące rzeczy:
 - Słodkie słowa na powitanie.
 - Miejsce do siedzenia w formie asanu zrobionego z trawy kuśa i bawełny. (Starszym członkom często ofiarowuje się drewniane krzesło.)
 - Prośbę o opowiadanie Hari katha.
 - Zaproszenie na prasadam.
 - Dotacje na pokrycie kosztów podróży.
 - Ubranie.
 - Propozycję odpoczynku.

Są to pewne podstawowe zwyczaje, jakie zaobserwowałem wśród Vaisnavów, które sprawiają, że ich towarzystwo jest bardzo słodkie. Tak naprawdę te elementy braterstwa i przyjaźni w przyjmowaniu gości są czymś odruchowym dla każdej, dobrze wychowanej osoby. Nawet wróg nie powinien czuć się źle potraktowany, odwiedzając twój dom, co tu dopiero mówić o Vaisnavach. Służenie im we właściwy sposób sprowadzi na nas ich błogosławieństwa i szczęście.

Oprócz tych punktów, które już wymieniłem, można jeszcze wspomnieć o kilku innych:

1. Przybyłego Vaisnavę powinno się spytać o jego inicjację i służbę, żeby móc właściwie go uhonorować i zainspirować na jego ścieżce.
2. Nie powinno się nadmiernie gloryfikować swojego guru w obecności jego braci duchowych. Niewłaściwe jest również używanie wobec swojego guru, w obecności jego braci duchowych tytułu, który używany jest przez nich dla tytułowania ich własnego guru.
3. W Gaudiya Math jesteśmy zawsze w nastroju ofiarowywania szacunku innym, bez oczekiwania go w zamian.
4. Jeśli relacje Vaisnava zostaną zanieczyszczone przez jakiś rodzaj dumy, jest tylko kwestią czasu, zanim Krysna ześle lekcję. Jesteśmy szczęśliwi z tego powodu. Nasze otoczenie jest nam przyjazne w każdej sytuacji.
5. Nigdy nie załamuj się w trudnych momentach. Naucz się dobrze swojej lekcji i podążaj swoją ścieżką podporządkowania.

Co najważniejsze nie wolno nam nigdy zapomnieć śloki napisanej przez Śrila Rupę Goswami Prabhupada: yena tena prakarena, manah Krishna nivesayet... "Przed wszystkim ludzie powinni myśleć o Krysnie. Zasady i prawa mogą być stopniowo wprowadzane później."

Wszyscy muszą czuć się szczęśliwie usytuowani w tej rodzinie Świadomości Krysny. Jest to złota zasada i nasze nastawienie nie powinno kolidować z tym ideałem.

Tematy takie jak różnice w śpiewaniu różnych pieśni, podczas różnych rytuałów, procedury inicjacji itd, są czymś całkowicie drugorzędym. Chociaż książka "Sat Kriya Sar Dipika", Śrila Gopal Bhatta Goswamiego daje nam wskazówki co do wielu samskar (rytuałów oczyszczających) możemy zobaczyć, że różni aczaryowie przyjęli w swoim nauczaniu uproszczone wersje tych rytuałów. Nie powinno to być przyczyną sporów.

Jeśli ktoś jest zbyt wielkim neofitą, żeby to zrozumieć, będzie mu trudno obcować z innymi gałęziami Gaudiya Math. Niemożliwe jest wprowadzenie tych samych, wysokich standartów, w każdym czasie, miejscu i okolicznościach. Bądźmy elastyczni, szukajmy harmonii i zawsze myślmy o Krysznie.

Pochodzenie duszy

W latach 1981-1996 zrodziła się Iskconie; gałęzi Gaudiya Math, drzewa Pana Czejtanii, kontrowersja dotycząca pochodzenia duszy. Muszę tutaj pokrótce wspomnieć, że sidhanta Gaudiya Vedanty, tak jak przekazali ją nam nasi aczaryowie, jasno stwierdza, że jivy pochodzą z tatastha śakti (energii granicznej) Śri Kryszny, co znaczy, że nie upadły z osobistej relacji z Panem Kryszną na Goloce, czy z Panem Narayanem na Vaikunthah.

W drugim rozdziale "Brahmana and Vaisnava", zatytułowanym "Hari-jana kanda", Śrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura stwierdza:

"Przed osiągnięciem materialnych desygnatów, żywa istota jest całkowicie czysta. Chociaż niezaangażowana w służbę dla Najwyższego Pana, z powodu swojej granicznej natury, pozostaje ona usytuowana w santa-rasa. Chociaż z powodu braku wiedzy o samorealizacji, narodzona z mocy granicznej, żywa istota nie okazuje smaku do służenia Panu, jej bezpośrednia skłonność do tej służby pozostaje wewnątrz niej, w stanie uśpiania. Chociaż bezpośrednia, sprzeciwiająca się służbie dla Pana, skłonność do materialnych uciech, nie jest w tamtym momencie w niej obecna, to jednak obojętność wobec służby dla Hari i nasiono materialnego cieszenia się, które za ta obojętnością podąża, już w niej są.

Żywa istota, należąca do energii granicznej nie może pozostawać obojętną wiecznie, powstrzymując zarówno skłonności do służenia Panu jak i skłonności materialne. Dlatego kontempluje ona ze swojej granicznej pozycji działalność materialną. Tak jak śpiąca osoba śni, że jest aktywna w świecie fizycznym, nie będąc tak naprawdę zaangażowana w żadne działanie, podobnie kiedy uśpiona, pochodząca z energii granicznej, żywa istota wykazuje choćby odrobinę apatii wobec służby dla Najwyższego Pana i usytuowuje się w neutralnej, niezmiennej pozycji, choćby tylko na chwilę, zostaje zarażona impersonalizmem. Dlatego właśnie uwarunkowana dusza pragnie wtopić się w bezosobowego Brahmana, ukazując w ten sposób chwiejną naturę umysłu. Jednakże z powodu odrzucenia wiecznej służby dla Pana i rozwinięcie przez to awersji do Niego, dusza nie może pozostać na tej pozycji. W ten sposób awersja do Pana łamie jej koncentrację i ustanawia ją jako władcę tego świata materialnych radości.

Wtedy właśnie zewnętrzna energia Najwyższego Pana, Maya, zmusza graniczną, żywa istotę do cieszenia się tym światem, używając do tego swoich energii okrywających i w ten sposób pokazuje żywej istocie rzeczywistość bycia niechętnym służbie dla Pana."

W rzeczywistości, wszystkie cztery sampradaje Vaisnava zgadzają się w tym temacie. Stwierdzenia zaprzeczające siddhancie (takie, jak te, które można znaleźć w "Back to Godhead" itd.), albo te, które prowadzą do różnych interpretacji, mogą być rozumiane jako uproszczenia, które nie wymagają siddhantycznego wyjaśnienia. W każdym razie tajemnice pochodzenia duszy są dobrze strzeżone przez Najwyższego Pana, który zastrzega Sobie wszystkie prawa, żeby ułatwić Sobie Swoje miłosne lila i który nie zmusza nikogo do nawiązania z Nim relacji.

Jak siddhanta Vaisnava odnosi się do praw autorskich do literatury transcendentalnej

Używając praw autorskich, ktoś rości sobie prawa do pewnego wkładu twórczego. Idea ta jest jednak niezgodna z naturą boskiego zstępowania wiedzy do tego świata. Ograniczając wydawanie i rozprowadzanie pism świętych tylko do jednej osoby, czy instytucji, przeczy naturze naszej śiksa guru parampara i aczaryów Vaisnava. Zgłaszanie praw autorskich, które sprawia że zmniejsza się ilość rozprowadzanych, transcendentalnych książek, z pewnością nie leży w interesie żadnego aczaryi Vaisnava.

Jedynym prawdziwym właścicielem praw autorskich jest Najwyższy Pan Śri Krysna i tylko On decyduje, który uczeń ma wystarczające kwalifikacje, do nauczania czystego przesłania swojego guru. Pewnego razu Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj czytał "Krishna Book" i jego sekretarz zapytał go, dlaczego czyta swoje własne książki. Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj odpowiedział: "To nie są moje książki. One zostały mi po prostu podyktowane."

Podczas gdy Krysna pozwala, żeby Jego Bhagavad Gita była drukowana przez wielu różnych ludzi, tylko prawdziwi wielbiciel otrzymują błogosławieństwo bhakti, dzięki drukowaniu świętej literatury. Dlatego wszystkie próby roszczenia sobie wyłącznych praw autorskich przez jakąś instytucję Vaisnava, nie są zgodne z transcendentalnym prawem.

Mistrz duchowy jest przejrzystym pośrednikiem Boga, który przekazuje światu jego nauki. Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj chciał, żeby jego książki były rozdawane każdemu, przez każdego. Kiedy był on jeszcze obecny, nawet ci, którzy trzymali się z daleka od administracji jego misji, mogli rozprowadzać jego książki. Aczaryowie są szczęśliwi, kiedy ich nauki są rozprzestrzeniane przez ich uczniów i innych szczerych Vaisnavów.

Uczeń otrzymuje od swojego guru mantrę i nauki; i obiecuje pozostać im wiernym. Jest to jedyny, formalny warunek, wymagany do przyjęcia kogoś na ucznia. W ten sposób każdy uczeń ma prawo i obowiązek przekazywać innym nauki swojego guru, w sposób jaki uważa za właściwy. Prawdą jest też, że każda misja Vaisnava, naturalnie chce używać książek, które drukuje i rozprowadza, dla swojego rozwoju, przyciągając ludzi, przez drukowane w nich zaproszenia.

Historia pokazała, że majątek misji założonych przez wielkich aczaryów trafia czasami w ręce materialistów, nieświadomych świętego znaczenia takich miejsc.

Niemniej jednak takie osoby nie miały sposobności, żeby zgłosić monopol na nauki i pisma swojego guru i założyciela aczaryi. Jest to bardzo ważna obserwacja. Wiadomym jest, że czasami następcom aczaryi nie udaje się zachować linii czystego oddania, podczas gdy inni uczniowie odnoszą sukces w przekazywaniu istoty sampradayi.

Z powodu błędów niektórych przywódców misji Vaisnava, majątek ustanowiony przez guru, stał się obiektem starć i nadużyć. Pomimo tego, nauki każdego prawdziwego guru są własnością tych, którzy są wierni prawdziwemu duchowi jego przesłania. Ponieważ nie można od razu stwierdzić kto jest naprawdę kwalifikowanym uczniem, każdy ma prawo do nauczania przesłania swojego guru, jak również do drukowania i rozprzestrzeniania jego nauk. Tylko czyjeś własne cechy, a nie żaden rodzaj "mianowania", świadczą o tym, czy taka osoba reprezentuje właściwie swojego mistrza. Możemy widzieć, że ta konkluzja znajduje wsparcie w żywej tradycji Vaisnava. Kilka przykładów:

- Wszystkie gałęzie Gaudiya Math swobodnie publikują książki poprzednich aczaryów. Iskcon wydał Brahma-Samhitę, która wcześniej była opublikowana przez Śrila Bhaktisiddhantę Sarasvati Thakura.
- Wszyscy Gaudiya Vaisnavowie śpiewają pieśni Bhaktivinoda Thakura i Narottama dasa Thakura.
- Zwykle Vaisnavowie są szczęśliwi, jeżeli jakiś inny Vaisnava wydaje i rozprowadza świętą literaturę Vaisnava, jakiegokolwiek autora, wiedząc, że Kryszna i autor są szczęśliwi, kiedy więcej dusz wchodzi w kontakt z boską prawdą.
- Ponieważ to Kryszna prowadzi kogoś do jego mistrza duchowego (brahmanda bhrahmite kona..), błędem jest myślenie, że ktoś jest w stanie bezprawnie wykorzystać nauki jakiegoś guru, publikując i rozprowadzając jego dzieła.
- Z przyczyn praktycznych, nie ma obiekcji co do koordynowania publikacji książek aczaryów w połączonym wysiłku wielu misji. Jednakże można to robić tylko, jeżeli cele wydawnictwa są przejrzyste i znane wszystkim, którzy są jego częścią. Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj osobiście zachęcał swoich uczniów do pisania, jeszcze w czasach kiedy był z nimi osobiście. Jak uczeń może pisać, nie posiadając pozwolenia na cytowanie swojego guru i na publikowanie jego książek?

Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj założył wiele oddziałów swojego wydawnictwa, zwanego Bhaktivedanta Book Trust. Ja (B. A. Paramadvaiti), byłem osobiście odpowiedzialny za kilka departamentów BBT (w języku szwedzkim, duńskim, fińskim i portugalskim) od 1973 do 1979.

Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj dał nam pełną swobodę publikacji i był szczęśliwy z wydania każdej, nowej książki. Uważał on, że cała energia powinna być poświęcona Krysznie, bez względu na to, kto zajmie się tym później. Potencjalnie każdy uczeń i szczerzy zwolennik Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami Maharaja ma prawo założyć transcendentálne wydawnictwo i publikować książki Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami Maharaja, Śrila Śridhara Maharaja jak również pisma innych aczaryów. Jedyne co trzeba zrobić, to upewnić się, że energia otrzymana z tych książek zostanie naprawdę wykorzystana w służbie dla Pana, w przeciwnym razie będzie się cierpieć reakcje za

nadużycia. Konieczne jest również, żeby każde transcendentalne wydawnictwo, czy wspólne przedsięwzięcie Vaisnava było przejrzyste w swoich finansach, przed inwestorami i uczestnikami. Jak mówi przysłowie: Czyste konto buduje przyjaźń.

Bhaktivedanta Book Trust i inne wydawnictwa Gaudiya Math są niczym mniej i niczym więcej jak gałęziami Gaudiya Math. Jest to czymś smutnym, kiedy członkowie rodziny nie uznają swoich krewnych. Czy którykolwiek z wielkich aczaryów, jak np. Śrila Bhaktivinod Thakur jest mniej ważny w historii Vaisnava od Śrila Jivy Goswamiego? Wyobraźcie sobie, że ktoś ze świątyni Radha Damodara próbowałby zgłosić prawa autorskie do wszystkich książek Śrila Jivy Goswamiego, które były do tej pory wydawane przez wszystkich Vaisnavów. Wystarczy już, że tak wiele wspaniałych tirtha, jak np. świątynie Goswamich pełne są mieszkańców, palących bidhi i oglądających telewizję.

Nadszedł czas, żeby ustanowić w centrum prawdziwą siddhantę. Nawet właściwie mianowani następcy aczaryi powinni zrozumieć, że ich bracia duchowi mają takie samo prawo i obowiązek kontynuowania sukcesji uczniów. Jest to prawo guru parampara.

Część IV

Próbując znaleźć harmonię

Naszym celem jest jakość

Czy istnieje jakakolwiek potrzeba i czy możemy odnieść jakakolwiek korzyść z porównywania jednego Vaisnavy do drugiego? Moi bracia duchowi często odrzucali wniosły Vaisnavów, mówiąc: "Co on zrobił, żeby mnie uratować?", albo "Czego dokonał dla Kryszny w porównaniu ze Śrila A. C. Bhaktivedantą Swami Maharajem?" Jest mi bardzo smutno, kiedy widzę jak z powodu tych materialnych porównań, moi bracia sami pozbawili się sadhu-sangi, której tak bardzo potrzebowali.

Śrila Bhaktivinod Thakur wyjaśnia, że tylko wielbiciel najwyższej klasy może wiedzieć na jakim poziomie zaawansowania znajdują się inni. Mówi też, że możemy rozpoznać chwały Vaisnavy po tym ile świątyń utworzył, jak wielu wielbicieli połączył z naszą sukcesją, czy też ile książek napisał i rozprowadził. Podczas gdy każdy Vaisnava powinien cieszyć się z sukcesu innego Vaisnavy, musimy rozważyć wiele innych instrukcji Vaisnava i dopiero wtedy będziemy w stanie rozwinać właściwą mentalność.

Śri Czejtania Czaitamrita stwierdza: "Nie powinieneś ani krytykować, ani gloryfikować Vaisnavy." Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj podkreśla w swoim wyjaśnieniu tego wersetu, że możemy zrobić wyjątek, jeśli chodzi o jakieś wybitne dokonania Vaisnavy, osiągnięte dzięki łasce Kryszny, ale nigdy nie wolno nam go krytykować. Jest to czymś wyjątkowo ważnym i chciałbym w tym momencie polecić wam wspaniałą książkę Śrila B. P. Puri Maharaja; "The Heart of Krishna" (Serce Kryszny). Książka ta pokazuje, jak Vaisnava aparadha może zniszczyć nasze życie duchowe.

Śrila Śridhar Maharaj potwierdza, że powinniśmy przebywać tylko w bliskim towarzystwie tych Vaisnavów, którzy są przychylni temu, w jaki sposób łaska naszego guru i Kryszny zstępuje do naszego życia. Równocześnie powinniśmy unikać towarzystwa tych, którzy umniejszają znaczenie naszego mistrza duchowego, albo tych,

którzy nadmiernie krytykują innych Vaisnavów. Pisma mówią również, że mistrza duchowego można poznać po jego uczniach, dlatego uczeń musi dbać o to, żeby dobrze reprezentując swojego guru, uczynić go szczęśliwym.

Wszyscy wielbicieli uwielbiają mówić o chwałach swojego mistrza duchowego. Jeśli jednak ktoś nie rozumie, że inni mają taką samą potrzebę, albo jeśli nie jest zbyt szczodry w docenieniu uczuć innych wobec swojego guru, możemy widzieć, że jest bardzo niedojrzałą osobą. Taki wielbiciel nie jest w stanie widzieć ponad platformą "ja i moje". Myśli on: "Mój guru jest najlepszy ze wszystkich", albo "Mój guru może dać innym to, czego nie można znaleźć w żadnym innym miejscu." Takie komentarze są przedłużeniem fałszywego ego, nie są zgodne ze sposobem myślenia pokornego Vaisnavy i stwarzają tylko zakłócenia wewnątrz duchowej rodziny.

Nie ma nic złego w docenieniu jakiejś osoby, za jej wielką służbę, ale jeśli zaczniemy używać tego faktu w celu umniejszenia wartości innych Vaisnavów, staniemy się aparadhi. Nawet subtelne opisywanie chwał swojego guru, w celu pokazania jego wyższości jest obrażą wobec guru tattvy, naruszeniem etykiety Vaisnava i mówiąc w skrócie aparadhą. Każdy Vaisnava, uznany przez innych Vaisnavów musi być wzniosłą duszą. Naturalnie lśniące jasno gwiazdy zostaną rozpoznane dzięki swojemu własnemu światłu. Nie potrzebują one żadnej reklamy; co dopiero mówić o narzucaniu ich innym Vaisnavom. Jest to po prostu zdrowy, duchowy rozsądek.

Konkludując; Vaisnavów powinno się zawsze traktować we właściwy sposób. Bycie wrażliwym, jeśli chodzi o ich odczucia, jest z pewnością ważniejsze od oceniania jakości i wielkości ich dokonań. Słyszeliśmy jak nasi guru mówili, że Śrimati Radharani uważa za wielbicieli wszystkich poza sobą. Podobnie Śrila Śridhar Maharaj powiedział nam: "Jeśli ktoś mówi, że coś osiągnął, powinniśmy ofiarować mu nasz szacunek z daleka." Taka osoba nie odzwierciedla poszukiwanych przez nas zalet.

Próbując pogodzić standarty w różnych Gaudiya Math

Wraz z przetłumaczeniem wielu książek i pieśni dla światowego ruchu Śrila Bhaktivedanty Swami Maharaja, stopniowo czerzenie Krysny przyjęło najróżniejsze formy. Kto mógłby zapomnieć skomponowaną przez Georga Harrisona przepiękną pieśń "Govinda", która Śrila Bhaktivedanta Swami Maharaj wprowadził na powitanie bóstw, w swoich świątyniach. Oprócz tego w Afryce ludzie traktują sannyasinów jak wodzów plemiennych, a w Brazylii każdy przynosi na kirtan Pana Czejtanii swoje instrumenty do samby.

Styl nauczania na Zachodzie, prezentowany przez Śrila A. C. Bhaktivedantę Swami Maharaja, był bardzo rewolucyjny, ale nowości jakie wprowadził do nauczania jego własny guru, nie były wcale mniej rewolucyjne. Założenie aśramów dla kobiet Vaisnavów, było czymś wyjątkowym, ale już Śrila Bhaktivinod Thakur mówił o ich potrzebie w swojej "Prema Pradip".

Ta cecha przystosowania się nie jest niczym nowym w naszej sampradaji. Wraz z upływem czasu różne gałęzie Gaudiya Math rozwinęły wiele stylów kirtanu, arati, puji i nauczania. Zarówno Śrila Narottam Das Thakur i Śrila Śyamananda Prabhu stworzyli swój własny styl prowadzenia kirtanu. Vaisnavowie z różnych miejsc śpiewali bhajany w

swoich oryginalnych językach; w ich misjach można też zauważyć silny wpływ ich lokalnej kultury. Przykładem tego są choćby Vaisnavowie z Manipur i z Orissy.

Tęsknota duszy za miłością do Boga jest jej wrodzonym prawem, ale w świecie zewnętrznym wszystko do pewnego stopnia ulega zmianom. Zmieniają się nawet style bóstw, świątyń, publikowania ksiązek Vaisnava, festiwali i przepisów kucharskich. Odwiedzając różne Gaudiya Math zauważyłem, że ich członkowie intonują różne pieśni, w czasie porannych programów i ich ceremonie arati również różnią się między sobą w pewien subtelny sposób. W niektórych math guru parampara na ołtarzu zaczynała się od prawej strony, w innych od lewej; na niektórych ołtarzach było zdjęcie Vamsīdasa Babaji Maharaja, na innych nie. Raz byłem świadkiem jak mój sannyasa guru, Śrīla Śrīdhar Maharaj zjadł kawałek pizzy, z uczucia dla swojej zachodniej uczennicy. W ten sposób zrozumiałem, że interesuje nas tylko esencja. Neofici mają skłonność do myślenia, że istnieje tylko jeden, określony sposób robienia pewnych rzeczy, ale prawda jest taka, że upelnomocniony nauczający może dokonać pewnych poprawek, stosownie do miejsca, czasu i okoliczności.

Śrīla Rupa Goswami Prabhupad stwierdza, że wszyscy autentyczni mistrzowie duchowi nauczają tej samej esencji Świadomości Kryszny, choć szczegóły ich nauczania mogą się różnić. Jeśli w misji nauczania obecna jest esencja i nie ma żadnych odchyłeń od siddhanty, różnice w przekazywaniu tej esencji powinny być przyjęte z radością. Nie zawsze jest to łatwe do zrozumienia. Kiedy pierwszy raz usłyszałem straight-edge hardcore grany dla Kryszny, byłem przerażony. Kiedy jednak spotkałem się z młodymi ludźmi, którzy dzięki scenie muzycznej zostali całkowicie przekonani do Vaisnavizmu, zrozumiałem jaki byłem ograniczony. Dziś wiele zespołów rockowych Vaisnava jest połączonych z naszymi świątyniami i pomaga w rozdawaniu Świątego Imienia Kryszny wielu duszom.

Musimy nauczyć się oceniać rzeczy po ich owocach. Nie możemy oczekiwać, że wszyscy wielbiciele Pana będą działali w ten sam sposób. Kryszna kocha różnorodność. Jeśli jednak będzie On niezadowolony z pewnych poprawek dokonanych w Jego misji, wcześniej, czy później się o tym dowiemy. Tak długo, jak nie zapomnimy o esencji Świadomości Kryszny, będziemy mogli pokonać wszystkie, dzielące nas różnice. W ten sposób zobaczymy, że Pan Czejtania ma plan dla całego świata i nie zdziwią nas wtedy nowe różnice, które pojawią się stopniowo, wraz z tym, jak Kryszna będzie zdobywał serca ludzi na całym świecie.

Brihat Kirtan

Harmonizowanie społeczności bhaktów można porównać do harmonizowania wielkiego kirtanu. Żeby kirtan był inspirujący, wymaga to współpracy różnych wielbicieli, pod właściwym przewodnictwem i dzielenia wspólnej idei. Odpowiedzialnością duchowych autorytetów jest zaaranżowanie kirtanu, z ideą, że ma on pobłogosławić wszystkich. Śrīla Bhaktivinod Thakur mówi, że kirtan powinni prowadzić najbardziej zaawansowani wielbiciele, dzięki czemu każdy będzie mógł odnieść korzyść. Nie powinno się prowadzić kirtanu po prostu dla zaspokojenia swojej ambitnej natury, ignorując bardziej kwalifikowanych wielbicieli. Należy też unikać wymyślnego i zbyt głośnego grania na mrydandze, które zagłusza intonowanie i przyciąga zbyt wiele uwagi do tego, kto na niej gra. Instrumenty mają za zadanie wspierać intonowanie Świątych

Imion; punktem skupienia każdego kirtanu jest Imię Kryszny. Wspólne gloryfikowanie Kryszny poprzez Jego Imiona jest yuga dharma, dlatego Imię powinno być główną wibracją, wspieraną przez wszystkie inne wibracje.

Życie w społeczności, tak jak kirtan, wymaga ciągłego wysiłku w kierunku zbudowania harmonii i ochrony. Śrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Prabhupad zwykł organizować spotkania, na których jego uczniowie, którzy nie doceniali się nawzajem, musieli powiedzieć coś dobrego o drugiej osobie. Śrila Śridhar Maharaj również nas uczył, że próby dopasowania do nas naszego otoczenia, są po prostu zwykłą stratą czasu. Wykorzystamy lepiej naszą energię, kiedy skupimy się na naszej własnej Świadomości Kryszny. Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami Maharaj na zawsze zmienił życie swoich niezliczonych uczniów, dzięki swojemu osobistemu przykładowi.

Bracia i wujkowie duchowi

Temat braci i wujków duchowych pojawia się czasami w społecznościach Vaisnava, w których istnieje możliwość niezgody i nieporozumień. Czasami możemy skrytykować naszych braci duchowych, ale powinniśmy być bardzo ostrożni, żeby nie krytykować naszych wujków duchowych. Zwykle bracia duchowi mają różne idee i style nauczania i wszystkie z nich mogą uszczęśliwić ich guru. Czasami różnice te prowadzą do powstania różnych ośrodków i rodzajów służby. Jeśli jednak będziemy krytykować naszych braci duchowych w negatywny sposób - przez umniejszanie ich pozycji, czy stwarzanie nakierowanych przeciwko nim polityk - popełnimy aparádhę, która zakłóci rozwój naszej roślinki oddania.

Jeśli chodzi o braci duchowych naszego guru (naszych wujków duchowych), temat jest bardziej delikatny. Dopóki nasi wujkowie duchowi nie ukażą bardzo negatywnego nastawienia wobec naszego guru, powinniśmy traktować ich z takim samym szacunkiem jak jego. Dając tego przykład, Czejtania Mahaprabhu okazał w Puri formalny szacunek Brahmanandzie Bharati, który nie zachowywał się właściwie, ale był bratem duchowym jego guru.

Wejście w kontakt z osobą zajmującą pozycję aczaryi, bez odpowiednich kwalifikacji, jest czymś bardzo bolesnym i powinniśmy się modlić, żebyśmy nigdy nie znaleźli się w takiej smutnej sytuacji. Jeśli serce wielbiciela mówi mu, że jakiś Vaisnava robi coś naprawdę niewłaściwego, powinien on zachować dystans od takiego Vaisnavy, czy też mistrza duchowego i jego uczniów. Dystans będzie mówił za wszystko. Jeśli jednak musimy pomóc Vaisnawie, którego mistrz duchowy upadł, powinniśmy zrobić to zgodnie z najważniejszymi naukami Vaisnava. Fundamentalną zasadą WVA-VVRS jest zaakceptowanie każdego, kto pragnie służyć swojemu guru, pochodzącemu z autentycznej sukcesji. Wielbiciele odniosą korzyść z takiej sangi, a Kryszna zrobi resztę, żeby pomóc nam wszystkim w tym skomplikowanym świecie.

Tytuł Prabhupada

W moim doświadczeniu z Gaudiya Math często spotykałem się z mieszanymi uczuciami jeśli chodzi o nazywanie Śrila A. C. Bhaktivedantę Swami Maharaja, Prabhupadem, przez jego uczniów, w obecności jego braci duchowych, czy z drugiej strony nie nazywanie go Prabhupadem, przez jego braci duchowych. Zasadniczo

uważam, że odpowiedź na pytanie, kto może być nazywany Prabhupadem, a kto nie, jest bardzo prosta.

Dobrze wiemy, że tytuł "Śrila Prabhupad", był używany wobec naszych wielkich aczaryów w przeszłości. (Nawet kastowi Goswami używają go dla swoich guru). Każdy mistrz duchowy jest uważany przez swoich uczniów za wielkiego aczaryę i jako reprezentant naszej sukcesji, nie jest mniej, ani bardziej ważny od innych mistrzów duchowych. To w jaki sposób uczniowie nazywają swojego mistrza duchowego nie powinno interesować jego braci duchowych. Ale oni też mają imię dla niego. Zrozumiałym jest, że każdy z nas czułby się dziwnie, gdyby jeden z naszych braci duchowych był nazywany imieniem, jakiego do tej pory używaliśmy dla naszego guru. Z tej właśnie przyczyny, bracia duchowi Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami Maharaja, po dziś dzień nazywają go Swami Maharaja. Ponieważ książka ta jest przeznaczona dla wszystkich członków rodziny Gaudiya Math, my również używamy w niej jego oryginalnego imienia z inicjacji sannyasy.

Powinniśmy zrozumieć, że nie jest niczym złym używanie wobec swojego guru imienia, którego się nauczyliśmy, ale etykieta jest taka, że w obecności jego braci duchowych powinniśmy nazywać go imieniem używanym przez nich. Uczeń powinien się również nauczyć, nie być zmartwionym, czy zaniepokojonym, kiedy bracia duchowi jego guru, używają wobec niego swojego osobistego, braterskiego imienia. Czasami dla zachęcenia uczniów jakiegoś guru, jego brat duchowy może zrobić wyjątek, czy też może nawet przyjąć go za swojego śiksa guru i wtedy również używać wobec niego, imienia danego mu przez uczniów. Nie powinniśmy jednak oczekiwać takiego zachowania.

Tylko jeśli uda się wprowadzić taki standart zachowania, misje i ich przywódcy będą mogli swobodnie i z szacunkiem korzystać ze swojego towarzystwa, w nastroju Jedności w Różnorodności. Myślę, że jest to cel, do jakiego my wszyscy aspirujemy. Po fizycznym odejściu z tego świata nawet najpotężniejszego aczaryi, świat Vaisnavów jest jedyną nadzieją dla ucznia, na szczęśliwe pełnienie służby oddania, w rozłące z jego guru. Takie jest moje zrozumienie właściwej etykiety Vaisnava odnośnie imion guru; pragnę przy tym, z całego serca, żebyśmy wszyscy stworzyli przyjazne otoczenie w WVA-VVRS, gdzie kochający się Vaisnavowie będą się dzielić i ochraniać siebie nawzajem w swoich wysiłkach nauczania.

Każdy aczarya będzie zawsze postrzegany w świetle swoich dokonań na rzecz sampradayi. Nie ma potrzeby podkreślania ważności jakiegoś guru, przez dodawanie do jego imienia licznych tytułów i chwał. Z drugiej strony, jeśli uczniowie czują się szczęśliwi, gloryfikując swojego guru wieloma imionami, powinniśmy być na tyle hojni, żeby to zaakceptować. Pozwólcie jednak, że was o coś zapytam. Dlaczego nikt nie używa wielu tytułów i imion mówiąc o Naradzie Munim, czy Śukadevie Goswamim? Obawiam się, że tak długo jak sprawa imion prowadzi do lekceważenia innych Vaisnavów, nie rozumiemy, czym naprawdę jest esencja.

Boskie pojednanie

Vaisnavowie świata; połączmy się w ciągle wzrastającym wysiłku ratowania uwarunkowanych dusz, z uchwytu ich karmicznych reakcji. Stwórzmy kochającą sieć, która prawdziwie ukaze godność Najwyższego Pana Śri Krysny i Jego wszystkich, upełnomocnionych, ukochanych synów i córek. Viśva Vaisnava Raj Sabha - World

Vaisnava Association jest doskonałym forum, gdzie możemy obcować ze sobą, wewnątrz planu Śri Czejtanii Mahaprabhu. Dlatego połączmy się na spotkaniach, Mela i festiwalach WVA-VVRS. Dzielimy się naszymi osiągnięciami na polu nauczania i inspirujemy się nawzajem, przez słuchanie jeden od drugiego. Kiedy Śrila Śukadev Goswami przemawiał, wszyscy mędrcy Indii przybyli, żeby go słuchać. Wiadomo, że Pan przekazuje błogosławieństwa poprzez Swoich wielbicieli. Dlatego potrzebujemy swojego towarzystwa. Ze źdźbłem trawy w zębach padam do waszych stop i błagam was, żebyście nie pozbawiali nas swojego świętego towarzystwa.

Jeśli uda nam się obdarzyć ten świat religijną kulturą tradycji Wedyjskiej i świeżą siłą Jedności w Różnorodności, będziemy wszyscy tańczyć w coraz to większym szczęściu. Silni, niezależni aczaryowie i misje Vaisnava; wszyscy będą reprezentować prawdę Najwyższej Miłości. Będą to robić, nie żeby kontrolować się nawzajem, ale żeby ukazać chwały tej żywej tradycji, która rozwija się każdego dnia, wraz z tym, jak coraz więcej ludzi przyjmuje wiarę Vaisnava i przekazuje dalej świętą tradycję guru parampara. Dodatkowe udogodnienia, jak np. Internet pozwalają Vaisnavom na komunikowanie się ze sobą, bez względu na odległość. Pozwala on również na nieograniczony dostęp do informacji o misjach Vaisnava i do ich literatury.

Wszystkie nieporozumienia i różnice z przeszłości powinny być tylko instrumentem w rozwoju naszego transcendentalnego zrozumienia. Tolerancja i miłość Vaisnava, ponad ograniczeniami takiej, czy innej misji jest cechą zaawansowanego Vaisnavy. Nie zawsze będzie to łatwe i nie wszystkie problemy rozwiąże się w jeden dzień, ale to nie ma znaczenia. Wysiłek sam w sobie jest czymś chwalebny i on ocali nas przed niepowodzeniem.

Wszyscy prawdziwi Vaisnavowie są członkami tej sangi. Nie wymaga się żadnych formalności, żeby stać się jej częścią. Jeśli jednak chcemy, żeby ten wysiłek przyniósł efekt, konieczne jest, żeby wielu zaawansowanych Vaisnavów zainwestowało tutaj wiele swojej energii i pomysłów. Wszyscy wolontariusze powinni próbować spotykać się ze sobą, dla wymiany pomysłów i wzmocnienia się nawzajem. W ten sposób świat Vaisnava pomoże w rozwoju Złotego Wieku duchowego renesansu, zapoczątkowanego w tym wieku Kali, przez Pana Śri Czejtanię.

Ponownie błagam o wybaczenie za wszystkie przeoczenia i pomyłki jakich dopuściłem się w tej prezentacji. Nie mam zbyt wiele czasu, a chce wam ofiarować tę publikację z okazji setnych urodzin Srila Bhakti Promode Puri Maharaja, Prezydenta WVA-VVRS. Wszelka chwała jemu i wszystkim żyjącym uczniom Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanty Sarasvati Thakura. Wykonali oni cudowną pracę, pomagając w powstaniu tej sangi i błogosławiąc nas swoim towarzystwem i inspiracją. To Vaisnavowie sprawiają, że życie w tym świecie jest do wytrzymania. Padam do ich stóp i błagam o ich bezprzyczynową łaskę. Niech chwalebny kirtan gałęzi Gaudiya Math obejmie świat tak, żeby jivy mogły odkryć skarb prawdziwej Miłości.

AUTOR

Śrila Bhakti Alok Paramadvaiti Maharaj urodził się 12 października, 1953 roku w Osterkappeln, w Niemczech. Już w młodym wieku poczuł pociąg do Indii i klasztornego życia. W wieku czternastu lat zaczął studiować Wedy (równocześnie ze studiowaniem Karola Marxa i innych współczesnych filozofów). Wydał wtedy książkę o

społecznym proteście i dwa dzienniki przeciwko niesprawiedliwości w tym świecie. Ciągłe jednak nie mógł znaleźć prawdziwej nadziei dla świata i materialnego wysiłku w kierunku jego zmiany.

W wieku siedemnastu lat, po przeanalizowaniu mechanizmów tego świata eksploatacji, porzucił związki ze społeczeństwem, rodziną i szkołą i przyłączył się do aśramu yogi Śri Aurobindo, w Niemczech. Doświadczył tam życia impersonalnej obojętności wobec zmagania tego świata. Szybko jednak odkrył, że ta łagodna forma ateizmu nie rozwiązuje problemów świata, ani nie wydaje się żeby ci, którzy ją praktykują zmiękczały swoje serce, czy rozwijali pokorę. Fakt, że Bóg, najwyższy i najmilosierniejszy stwórca wszystkiego nie istniał w ich filozofii sprawiał, że impersonalni yogini rozwijali tylko dumę, uważając, że nikt nie stoi wyżej od nich. Widząc to postanowił zadedykować swoją energię szukaniu prawdziwego mistrza duchowego.

Wkrótce jego modlitwy i medytacja przyprowadziły go do Świętego Imienia Kryszny. Przyłączył się jako brahmacarin do aśramu Gaudiya Vaisnava, w Düsseldorfie, w Niemczech. Tam zaczął praktykować zasady bhakti yogi i przygotowywać się do zostania uczniem Śrila A. C. Bhaktivedanty Swami Maharaja.

W 1972 roku został inicjowany w Paryżu, przez Śrila A. C. Bhaktivedantę Swami Maharaja. Od tego momentu jego życie stało się bardzo dynamiczne. Pomagał swojemu mistrzowi duchowemu rozprzestrzeniać przesłanie Pana Czejtanii w Europie i Ameryce. Następnie, w 1976 roku jego mistrz duchowy wysłał go na misję do Ameryki Południowej.

Po odejściu z tego świata jego mistrza duchowego, walczył o utrzymanie czystości jego misji. Po kilku latach przyłączył się do innych Vaisnavów w Indiach i zaczął obcować z różnymi Gaudiya Math. W 1984 roku otrzymał inicjację w aśramie sannyasy, od wielkiego aczaryi; Śrila Bhakti Rakshak Śridhara Maharaja. Głęboko zainspirowany przez jego nauki, zaczął inicjować uczniów, w służbie dla swojego guru.

Założył gałąź misyjną znaną jako VRINDA (Vrindavan Institute for Vaisnava Culture and Studies), która szybko rozrosła się na wiele krajów. Dziś misja VRINDY ma 80 ośrodków na całym świecie. Założył również ISEV (Superior Institute of Vedic Studies) i SEVA (Editorial Service of Vaisnava Acharyas). Wydał wiele świętych książek i sam jest autorem kilku. Wykłada po angielsku, niemiecku i hiszpańsku. Oprócz tego odbudował wiele starych świątyń we Vrindavan i założył wiele nowych na całym świecie. Dzięki jego przewodnictwu rozwinęła się ekologiczna świadomość w rolniczych społecznościach Vaisnava.

Ustanowił wiele wiejskich aśramów i w wielu krajach zainstalował bóstwa Śri Czejtanii Mahaprabhu i Radha-Kryszny. Inicjował również wielu sannyasinów, których wysłał na działalność misyjną.

Jego domowy kurs nauczania bhakti yogi sprawił, że tysiące osób zaczęło studiować nauki Bhakti. Jego ostatnim projektem jest organizowanie akademickich programów edukacyjnych WVA-VVRS, poprzez internet i lokalne akademie Vaisnava. Jest pionierem nauczania przez internet, ustanawiając obecność Vaisnava w wielu językach. Pod przewodnictwem swojego śiksa guru Śrila B. P. Puri Maharaja próbuje zjednoczyć różne gałęzie Vaisnava, z różnych części Indii i innych krajów, w Viśva Vaisnava Raj Sabha. Służąc wszystkim wielkim aczaryom z przeszłości i teraźniejszości,

i dla pokazania rozwoju historycznego, potrzeby i natury Jedności w Różnorodności, w świecie Vaisnava, teraz skompilował tę książkę.

Inne książki Swami B. A. Paramadvaiti Maharaja

W JĘZYKU ANGIELSKIM

The Yoga Course for Home Study
The Temple president
The Search for Purity
Vaisnava Ecology

W JĘZYKU HISZPAŃSKIM

Kobieta wyzwolona (La Mujer Liberada)
Przepowiednie dla tego wieku (Predicciones Para la Era Actual)
Aborcja-zapraszając hanbe (El Aborto- Invitando a la Desgracia)
Yoga kontra narkotyki (Yoga versus Droga)
Yoga kontra okultyzm (Yoga versus Ocultismo)
Etykieta Vaisnava (Etiqueta Vaisnava)
Nielegalny seks (El Sexo Illicito)
Testament (El Testamento)
Nauka wegetarianizmu (La Ciencia del Vegetarianismo)
Bhagavad-gita: Najwyższa nauka (El Bhagavad Gita: La Ciencia Suprema)
Inicjacja- drugie narodziny (La Iniciación- El Segundo Nacimiento)

W JĘZYKU NIEMIECKIM

Bhakti-yoga - jak przybyła na Zachód (Bhakti Yoga- Der Weg in den Westen)

Dla zdobycia więcej informacji skontaktuj się z VRINDA-Versand:
Address: Suleggstr. 13, 3600 Thun/Switzerland
Internet: <http://www.vrindavan.org/>

VRINDA secretary INDIA
VRINDA Kuñja Bhut Gali, 30 Gopesvar Road Mohalla
Vrindavan District Mathura UP PIN 281121.
Tel: (565) 443 623 Fax: (565) 442172
Email: vrindak@nde.vsnl.net.in

VRINDA secretary EUROPE
Suleggstr 13. 3600 Thun, SWITZERLAND.
Tel/fax: (033) 227 103.
E-mail: vrinda@bhakti-yoga.ch

VRINDA secretary SOUTH AMERICA
Jirón Callao 480 con Tacna, Lima PERU.
Tel: 51(14)223844.

E-mail: isevperu@amauta.rcp.net.pe

VRINDA secretary USA:
4138 NW 23 rd Ave. Miami Fl. 33142
Tel/fax: (305) 638 2503
or E-mail to: pswami@vrindavan.org

Bibliography

W MOICH BADANIACH POSŁUŻYŁEM SIĘ NASTĘPUJĄCYMI KSIĄŻKAMI:

- NAVADVIP DHAM MAHATMYA - Śrila Bhaktivinod Thakur
- PRABHUPAD BHAKTISIDDHANTA - Śrila B. K. Sraman Maharaj, Śrī Chaitanya Math Publications.
- PRAKRITA RASA SATA DUSINI - Śrila Prabhupad Bhakti Siddhanta Sarasvati Thakur
- PREMA PRADIPA - Śrila Bhaktivinod Thakur, Vraj Raj Press c/o ISKCON Vrindavan.
- ŚRĪ GURU AND HIS GRACE - Śrila Bhakti Rakshak Śrīdhar dev Goswami Maharaj, Guardian of Devotion Press.
- ŚRĪ PRABANDHAVALI - Śrila Narayan Maharaj, Gaudiya Vedanta Publications.
- THE BHAGAVATA - Śrila Bhaktivinod Thakur, Guardian of Devotion Press.
- IN SEARCH OF THE ULTIMATE GOAL OF LIFE - Śrila A. C. Bhaktivedanta Swami, Rupanuga Bhajana Ashrama.
- THREE APOSTLES OF GAUDIYA VAISNAVA MOVEMENT - Tridandi Śrī Bhakti Prajñan Yati Maharaj, Śree Gaudiya Math.